

การศึกษาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา
ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
กรณีศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
วิทยาลัยครุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2544

ISBN 974-04-0137-6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริม
ลักษณะนิสัย กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

๖๒๔ ๐๙.

นายวีระชัย จาเร็ย์รัตน์

ผู้จัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์คักดีชัย หรรษุรักษ์ ศศ.บ., ศศ.ม.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ไกรรงค์ชัย ปภกรัชต์ ศศ.บ., ศศ.ม.,

ศศ.ม.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ์ จรัณยานนท์ ค.บ., M.M.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ์ จรัณยานนท์ ค.บ., M.M.

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

ศาสตราจารย์เลืองชัย ลิ่มส้อมวงศ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

Copyright by Mahidol University

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
ได้รับพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณตรี

วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

นายวีระชัย จารย์รัตน์

ผู้จัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ กศ.บ., กศ.ม.
ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ansomรักชัย ปีฎกอรัชต์ กศ.บ., กศ.ม.,
กศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิลปัชัย กงตลา กศ.บ., กศ.ม.
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ์ จัณยาณนท์ ค.บ., M.M.
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์เลียงชัย ลิ้มล่อนวงศ์ Ph.D.
คอมบดี
นักศึกษาไทย
มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข กศ.บ., M.M.E.,
D.A. (MUSIC)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างดีเยี่ยมจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หรือญรักย์ ประชานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปีฎกธชต์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ์ จรัณยานนท์ กรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิลปัชัย กงตala กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความรู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องตลอดจนให้กำลังใจในการทำงานมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข ผู้อำนวยการวิทยาลัยครุศาสตร์
ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ เพิ่มข้อมูล และกำลังใจ ไม่ให้ย่อท้อต่อปัจจุบัน

ขอขอบคุณอาจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ และอาจารย์สุครารัตน์ ชาญเลขา ที่ได้ตรวจ และ
แนะนำแก่ที่ไฟแนนซ์แบบสอบถาม

ขอขอบคุณอาจารย์วรางคณา บรรณาธิย อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนพนมไพรวิทยา
การ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก่ปัญหาในด้านค่าสถิติ

ขอขอบคุณคณะอาจารย์โรงเรียนบ้านชาติ สำนักงานการประกันคุณภาพน้ำที่มีความรับผิดชอบ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูลและกำลังใจ สำนักงานการประกันคุณภาพน้ำจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูลและกำลังใจ

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอรำลึกถึงคุณพ่อค้า คุณแม่ประสาทศรี อาจารย์รัตน์ และสมาชิกในครอบครัวของผู้วิจัย ที่ได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จด้วยดี

วีระชัย จารย์รัตน์

3936590 MSMS/M : สาขาวิชา : ดนตรีศึกษา ; ศศ.ม.(ดนตรี)

คำสำคัญ : การสอนดนตรี/ประถมศึกษา/สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

วิระชัย สารย์รัตน์ : การศึกษาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชา ดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด (THE STUDY OF TEACHING AND LEARNING MUSIC EDUCATION IN PRIMARY SCHOOL IN ROI-ET PROVINCE, THAILAND) คณะ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ศักดิ์รัช หิรัญรักษ์ ศศ.บ., ศศ.ม. ณรงค์ชัย ปีฎ戢รัชต์ ศศ.บ., ศศ.ม., ศศ.ม. อนรร旌 จรัลยานันท์ ศ.บ., M.M. 269 หน้า ISBN 974-04-0137-6

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชา ดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ด้านบุคลากร ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านค่านิยมและเจตคติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ในโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 793 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 522 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามแนวมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบซี (Z – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) และการทดสอบของเชฟเฟ่

ผลการวิจัย พบร่วม หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทัศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากรและด้านสื่อการสอนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านค่านิยมและเจตคติมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนประเด็นปัญหาการใช้หลักสูตร พบร่วม ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านบุคลากรและด้านสื่อการสอนที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะโรงเรียนขาดบุคลากรและสื่อการสอนด้านดนตรี จากการเปรียบเทียบพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทัศนะต่อการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การสอนและตามขนาดโรงเรียน พบร่วม ส่วนใหญ่มีทัศนะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยทางสถิติ ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

3936590 MSMS/M : MAJOR : MUSIC ; M.A. (MUSIC)

KEYWORDS : TEACHING / PRIMARY SCHOOL / ROI – ET PROVINCE

WEERACHAI CHARNRUT : THE STUDY OF TEACHING AND LEARNING
MUSIC EDUCATION IN PRIMARY SCHOOLS IN ROI – ET PROVINCE, THAILAND.

THESIS ADVISORS : SAKCHAI HIRUNRUX, B.A., M.A. NARONGCHAI PIDOKRAT,
B.Ed., M.A. ANAK CHARANYANANDA, B.Ed., M.M. 269 p. ISBN 974-04-0137-6

This study was aimed at investigating the use of a music education curriculum in the Music and Dramatics Course at primary schools in the Roi-et Province with 6 different aspects : curriculum and content, personnel, course, plan and class activities, music material, and attitudes and values.

The population used in the study was administrators and instructors from 793 schools under the Education Office of Roi-et Province. There were 522 samples. The data were collected from samples by using questionnaires. The questionnaire was divided into 2 parts : the first part was about the sample status and the second part consisted of a 5-degree evaluation questionnaire. The statistical analyses used in the study was percentage, mean, standard deviation, Z-test, ANOVA, and the Scheffe test.

The results of this study showed that most administrators and instructors have a moderate attitude toward curriculum usage. The attitude towards personnel and music materials was low, whereas, the responses towards attitudes and values were high and did not support the hypothesis. The problems concerning curriculum usage were of a moderate level whereas those concerning personnel and music material were of a high level. The latter findings did not support the hypothesis. It was also found that the difference of administrators and instructors' attitudes was not statistically significant. When taking teaching experience and school size into consideration, it was mainly found that the above concerned attitudes that were not statistically significant.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ภ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการศึกษา	6
สมมติฐานของการศึกษา	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2. บททวนวรรณกรรม.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
3. วิธีการวิจัย.....	54
4. ผลการวิจัย	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตาม ท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา	59
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตาม ท��ศนะของครูผู้สอน	67

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณของกลุ่มหัวหน้าสถานศึกษาและ กลุ่มครูผู้สอนแต่ละสำนักงานการประ同胞ศึกษาอีก 8 และสำนักงานการ ประ同胞ศึกษากิ่งอีก 8	8
ตาราง 2 – 7 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้ หลักสูตร ตามท��รศนะของหัวหน้าสถานศึกษา	59 – 66
ตาราง 8 – 13 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้ หลักสูตร ตามท��รศนะของครูผู้สอนวิชาคณตรีศึกษา	67 – 74
ตาราง 14 – 19 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในราย วิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้ หลักสูตร ตามท��รศนะของหัวหน้าสถานศึกษา	75 – 80
ตาราง 20 – 25 ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในราย วิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้ ใช้หลักสูตร ตามท��รศนะของครูผู้สอนวิชาคณตรีศึกษา	81 – 86
ตาราง 26 – 31 ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในราย วิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้ หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน	87 – 95
ตาราง 32 – 37 ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในราย วิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้ หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน	96 – 102
ตาราง 38 – 43 ตอนที่ 7.1.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ปฏิบัติ สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและ นาฏศิลป์ ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน.....	104 – 122

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตาราง 44 – 54 ตอนที่ 7.1.2 การเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตร ในการสอนวิชา คณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบ การณ์การสอน.....	122 – 136
ตาราง 55 – 60 ตอนที่ 7.2.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ปัญหัติ ในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและ นาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถาน ศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	138 – 150
ตาราง 61 – 67 ตอนที่ 7.2.2 การเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตร และเนื้อหา ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนก ตามขนาดโรงเรียน.....	152 – 159
ตาราง 68 – 73 ตอนที่ 8.1.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ปัญหัติ การใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่ม วิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้ สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน.....	161 – 173
ตาราง 74 – 85 ตอนที่ 8.1.2 การเปรียบเทียบปัญหัติ การใช้หลักสูตร ในการสอน วิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบ การณ์การสอน.....	175 – 187
ตาราง 86 - 91 ตอนที่ 8.2.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ปัญหัติ การใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่ม วิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้ สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	189 – 200
ตาราง 92 – 101 ตอนที่ 8.2.2 การเปรียบเทียบปัญหัติ การใช้หลักสูตร ในการสอน วิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรง เรียน.....	202 – 214
ตาราง 102 – 107 ตารางแสดงค่าสถิติและการเปรียบเทียบเป็นรายค้าน โดยสรุป.....	215 – 219

สารบัญ(ต่อ)

ตารางแสดงค่าสถิติและการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน โดยสรุป	215
5. สรุปผล ภูมิประยุทธ์ ข้อเสนอแนะ.....	219
บรรณานุกรม.....	248
ภาคผนวก.....	256
ประวัติผู้วิจัย.....	269

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 6

17

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 มีความมุ่งหวังให้นักเรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลง พัฒนา ค่านิยม เගตคติ และพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี โดยมีเป้าหมายให้กูุ้่นวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย(สลง.) ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมลักษณะนิสัย วิชาคณตรีศึกษาที่เป็นวิชาหนึ่งในกูุ้่นวิชานี้ ที่มีความสำคัญในการสร้างเสริมลักษณะนิสัย ASN ค่าอนิยมอันดี พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณตรีศึกษา ยังมีอุปสรรคและปัญหามากมาย ที่ทำให้การสอนไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาข้อเท็จจริงของสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร ในการสอนวิชาคณตรีศึกษา (สลง.) โดยแยกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแม่นท มีความซับซ้อน ยากต่อบุคลากรผู้เกี่ยวข้องจะเข้าใจได่ง่าย เนื้อหาวิชามีความยาก และไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น(ยุพิน ศรีสุวรรณ, 2537: 24) ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักการศึกษาที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรว่า หลักสูตรมีเนื้อหาที่กรุ๊ปสอน หัวไปทำความเข้าใจยาก(สุมน อรุณวัฒน์และสมพงษ์ จิตรະดับ, 2531: 72)

ตัวหลักสูตรเองยังจัดสาระทางคณตรีค่อนข้างไม่สมดุลนัก ทักษะคณตรีบางด้านมีการเน้นน้อยเกินไป เช่น การอ่าน และการสร้างสรรค์ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากการหลักสูตรนำเสนอนอกเนื้อหาการสอนโดยขาดหลักสำคัญบางประการ(ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์, 2539: 24) ประกอบกับการจัดโครงสร้างหลักสูตร วิชาคณตรีของกรมวิชาการ ขาดปรัชญา เป้าหมาย ความสัมฤทธิ์ของวิชาการคณตรีเพราผู้เขียนโครงสร้างขาดความรู้ความเข้าใจในคณตรี แม้จะมีความรู้ความเข้าใจอยู่บ้างแต่ก็ไม่เพียงพอที่จะสร้างหลักสูตรแห่งชาติได้(สุกรี เจริญสุข, 2539: 65)

ด้านบุคลากร

บุคลากรในโรงเรียนขาดการวางแผนในการดำเนินการสอนร่วมกัน กล่าวคือหัวหน้าสถานศึกษาอาจสนใจเรื่องการจัดชั้นเรียน ฝ่ายครุ๊ปสอนก็ดำเนินถึงวัสดุตำรา ประกอบกับนักเรียนก็สนใจกับ

การมีโอกาสเลื่อนขั้น อีกทั้งผู้บริหาร โรงเรียนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ภายในโรงเรียน ได้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ(สมบูรณ์ calamayachivin, 2513: 37) ซึ่งสามารถดำเนินได้ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียนมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการบริหาร โรงเรียน ทุกงานทั้งงานวิชาการ กิจการนักเรียน บุคลากร ธุรการการเงินและพัสดุ อาคารสถานที่ ความสัมพันธ์กับชุมชน กีเพื่อมุ่ง หวังให้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพนักเรียน อย่างไรก็ตามแม้ว่าผู้บริหาร โรงเรียนส่วนใหญ่จะทราบและเข้าใจในประเด็นนี้ แต่ในทางปฏิบัติพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมักประสบปัญหา และ ข้อจำกัดจำนวนมาก จนทำให้คุณภาพนักเรียนที่ปรากฏขึ้นในระดับที่ไม่น่าพอใจ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541: 3) อีกทั้งผู้บริหารหลายคนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ หลักสูตร ไม่ได้ทำหน้าที่บริการการใช้หลักสูตรให้แก่ครู ผู้บริหารบางคน ยึดติดกับการทำงานตาม ระเบียบที่เคยทำกันมา ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับแนวทางการใช้หลักสูตร เช่น มุ่งพัฒนา อาคารสถานที่มากกว่างานวิชาการ ครูที่เก่งด้านการเรียนการสอน ไม่ได้รับพิจารณาความคืบความชอบ พิเศษ อีกทั้งผู้บริหาร ไม่สนใจการประเมินผลระหว่างเรียน(สุวน อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตรະดับ, 2531: 65-66)

ครูผู้สอนวิชาคนตีศึกษามักมีปัญหาในด้านต่อไปนี้

1. ครูไม่ได้เริ่มต้นศึกษาหลักสูตรเมื่อนักเรียนที่ก่อน เพราะทำความเข้าใจได้ยาก จึงไปศึกษาที่แผน การสอนและคู่มือครู เมื่อไม่เข้าใจบางตอน ก็ไม่สามารถขอคำแนะนำจากผู้อื่นได้

2. การเตรียมการสอนของครู ก่อนสอนทุกครั้งครูต้องศึกษาคู่มือครู จัดทำโครงการสอน (Long-range plan) ซึ่ง ได้แก่การกำหนด เวลา เนื้อหาวิชา(ผู้ทรง สุทธิจิตต์, 2538: 62) อีกทั้งครูประเมิน ศึกษาส่วนมากทำการสอนทุกกลุ่มประสบการณ์ มีภารกิจด้านอื่นมากจึง ไม่สามารถเตรียมการสอน ได้ครบถ้วนทุกครั้งที่ทำการสอน

3. ครูยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาลักษณะนิสัยของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังคงยึดตัวครูเป็นจุดศูนย์กลาง นักเรียนจึงขาดการฝึกฝนการทำงาน เป็นกลุ่มและการมีส่วนร่วมในการเรียน(สุวน อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตรະดับ, 2531: 72-76) กล่าวคือ สอนเช่นเดียวกันกับที่ครูผู้สอนเคยเรียนในระดับประถมศึกษา

จากการติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่า เมื่อครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่อง គัตตี ทำให้ขาดความเข้มข้นในกิจกรรมการเรียนการสอน บางครั้งก็ไม่สอนหรือสอนไม่ครบตามเนื้อ หา ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ กรมวิชาการจึงพิจารณาว่ามีความจำเป็นอย่าง ยิ่งที่จะต้องช่วยให้ครู มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอนอย่างลึกซึ้ง เมื่อหลักสูตรได้กำหนดให้มีการ เรียนการสอนគัตตีในโรงเรียนประถมศึกษาทุกระดับชั้น จำเป็นอย่างยิ่งครูผู้สอน ต้องมีความสามารถ

ที่จะสอนวิชาคนตระในชั้นที่ตนรับผิดชอบได้ หากชั้นที่ครุ่สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระทางคนตระที่ดีพอ การเรียนการสอนในชั้นหรือห้องนั้นก็ต้องหยุดลงหรือหากมีการเรียนการสอนก็เพียงน้อบยนิด เป็นผลให้การเรียนการสอนขาดความต่อเนื่อง(กรรมวิชาการ, 2527: คำชี้แจง)

เหตุผลหนึ่งของการขาดครุ่สอนคนตระในโรงเรียน คือแหล่งผลิตครุคนตระไม่มีความสัมพันธ์กันกับหน่วยงานที่ต้องการ ผู้มีความรู้ด้านคนตระที่จบจากสถาบันการคนตระมีจำนวนมาก แต่กระทรวงศึกษาธิการมีตำแหน่งรับครุคนตระเข้าไปสอนคนตระในโรงเรียนมีน้อย ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้หลายโรงเรียนไม่มีครุคนตระ(สุกรี เจริญสุข, 2539: 64) ในสภาพปัจจุบันครุประณมศึกษาส่วนมากต้องสอนทุกกลุ่มวิชา รวมทั้งวิชาคนตระศึกษา(สสน.)ด้วย ขณะที่สถาบันการศึกษาที่มีส่วนในการผลิตครุประณมศึกษา นอกจากวิชาเอกคนตระแล้ว ไม่ได้บรรจุวิชาคนตระในโปรแกรมการเรียนหรือถ้ามีก็มีน้อยมาก เมื่อได้บรรจุเป็นครุ่สอนคนตระในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประณมศึกษาแห่งชาติ ส่วนมากจึงสอนวิชาคนตระศึกษาตามเนื้อหาในหนังสือ คู่มือครุ แนวทางการใช้หลักสูตรเท่านั้น โดยไม่ได้เข้าใจถึงเนื้อหาสาระทางคนตระอย่างเพียงพอ

ส่วนปัญหาของนักเรียนที่มีผลกระทบต่อการใช้หลักสูตรพอจำแนกเป็น 2 ประเด็น คือปัญหาด้านพัฒนาการทางกายและทางสติปัญญา กล่าวคือ ปัญหาทางกาย พนวานักเรียนประณมศึกษาในชนบท ห้องที่ทุรกันดารและห้องที่มีสภาพทางเศรษฐกิจสังคมล้าหลัง มีปัญหาด้านสุขภาพ โดยเฉพาะภาวะการขาดแคลนอาหาร ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้ขาดความต่อเนื่อง ส่วนปัญหาทางสติปัญญา นักเรียนประณมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในชนบท มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นผลต่อพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กเป็นอย่างมาก (สุมน ออมริวัฒน์ และสมพงษ์ จิตรະดับ, 2531: 67- 69)

ผู้ปกครองก็ไม่เข้าใจ โครงสร้างของหลักสูตร ยังยึดติดกับการเรียนการสอนตามรูปแบบเดิมที่เคยเรียนมา กล่าวคือ มักมีค่านิยมที่จะให้บุตรหลาน ได้เรียนแต่ละวิชาที่เพิ่มความรู้ทางวิชาการ เหมือนกับสมัยที่ตัวเองเรียนมาในอดีต จึงไม่ส่งเสริมการฝึกทักษะ และลักษณะนิสัยแก่เด็ก ประกอบกับการอบรมเลี้ยงดูไม่เป็นลักษณะประชาธิปไตย ดังนั้นนักเรียนบางส่วนจึงไม่ได้รับการฝึกกระบวนการ การหมุ่พากและขาดความคิดสร้างสรรค์(สุมน ออมริวัฒน์, 2531: 70)

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การวางแผนและการจัดกิจกรรมการสอนเป็นขั้นตอนของการใช้หลักสูตร โดยตรง ถ้าเปรียบกับการจัดระบบการเรียนก็เป็นกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งครุ่สอนต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการดำเนินกิจกรรมและให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเนื้อหา จุดประสงค์รวมทั้งภูมิหลังของผู้เรียน จากการรายงานผลของฝ่ายพัฒนาวิชาการ เรื่องสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียนระดับประณมศึกษา สังกัดสำนักงานการประณมศึกษาจังหวัด

ร้อยเอ็ด พบว่า ในส่วนวิชาคนต์และนาฏศิลป์ โรงเรียนไม่ค่อยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบางเรื่อง และไม่สามารถบันทึกการสอนได้(จันทร์เพ็ญ พงศ์คีรีเสน, 2540: 5)

ด้านสื่อการสอน

โรงเรียนส่วนใหญ่มักขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ช่วยสอน เช่น เทปเพลง เครื่องดนตรี จึงไม่ก่อให้เกิดความสนุกสนานการเรียนการสอน ไม่ขับรythm ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากเห็น ครูผู้สอนไม่สามารถจัดหา ดัดแปลง ผลิตอุปกรณ์มาประกอบการสอน ประกอบทั้งเครื่องดนตรีที่กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรมมาให้ส่วนมากไม่มีคุณภาพ อีกทั้งครูไม่มีความรู้ ความสามารถในการบรรเลงและรักษาเครื่องดนตรี จากรายงานการนิเทศของสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด (2536: 6) พบว่า ครูส่วนใหญ่สอนวิชาคนต์ศึกษาโดยไม่ใช้สื่อการสอน ไม่มีสื่อหรือไม่มีอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน คงใช้แต่หนังสือเรียนเท่านั้น

ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากการศึกษาของสำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ(2529) พบว่า ครูไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลด้านลักษณะนิสัยของนักเรียน จึงใช้ข้อทดสอบเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนเพียงประการเดียว อีกทั้งจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประ同胞ศึกษาปีที่ 6 ระดับจังหวัดของโรงเรียนประ同胞ศึกษา สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 , 2535 และ 2536 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยภาคปฏิบัติ(แขนงดนตรีและนาฏศิลป์) และการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยภาคปฏิบัติ(แขนงวิชาคนต์และนาฏศิลป์) ชั้นประ同胞ศึกษาปีที่ 6 หัวประเทศ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง(กรมวิชาการ, 2536: 30)

ด้านค่านิยม และเจตคติ

เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนระดับการประ同胞ศึกษาในปัจจุบัน ทั้งทางส่วนที่เป็นตัวป้อน(input) กระบวนการ(process) และการผลิต(output) (พันทิพา อุทัยสุข, 2538: 12 - 13) ยังมีปัญหาที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของระบบการศึกษา ได้แก่ ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม และลักษณะวัฒนธรรม ในปัจจุบันยังมีความเชื่อเรื่องของคนต์ในทางลบกันอยู่มาก เช่น ในส่วนที่เกิดจากคำสอนของพุทธศาสนาและวรรณคดีไทยที่กล่าวถึงวิชาคนต์เป็นวิชาชั้นต่ำ เป็นกิเลส เป็นสิ่งอุกคาม การเป็นครูสอนคนต์นานาฎศิลป์เป็นการทำนาไปเป็นอาชิม(สุกเร เจริญสุข, 2539: 61-66) อีกทั้ง บุคคลในวงการศึกษาและบุคคลทั่วไปมักคิดว่า วิชาคนต์และนาฏศิลป์เป็นการเรียนเพื่อนันทนาการที่สนับสนุนการเรียนในวิชาอื่นเท่านั้น ไม่ใช่วิชาการหลัก เพราะมีคะแนนน้อย (เกรียงวัลย์ สุขเจริญ, 2537: 4)

จากความสำเร็จและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ ของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษา เพื่อจะได้ทราบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน ซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสามารถนำผลการศึกษาด้านคว้าเป็นสารสนเทศต่อการพัฒนาแผนการศึกษา หลักสูตร และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในขั้นตอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ใน การสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชา ดนตรีและนาฏศิลป์ (สสน.) ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาดนตรีศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ให้ทราบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) การสอนวิชาดนตรีศึกษา(สสน.) ตามที่ระบุของผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านต่อไปนี้ คือ

1.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

1.2 ด้านบุคลากร

1.3 ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.4 ด้านลักษณะการสอน

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

1.6 ด้านค่านิยม และเจตคติ

2. เพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารและครุภู่สอนในการวางแผน แก้ไขและปรับปรุงในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีศึกษา และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรค้านคนตระ
3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ไข และปรับปรุงการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชา ดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ในครั้งต่อไป
4. เพื่อเป็นแนวทางแก้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษาได้ทางปรับปรุง ส่งเสริม และปรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร การสอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชา ดนตรี และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในประเด็นต่อไปนี้

- 1.1 หลักสูตรและเนื้อหา ได้แก่ กิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมเน้นการฟัง และกิจกรรมการร้องเพลง
- 1.2 บุคลากร
- 1.3 การวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.4 สถานศึกษา
- 1.5 การวัดผลและประเมินผล
- 1.6 ด้านค่านิยม และเจตคติ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ทำการวิจัย ได้แก่ หัวหน้าสถานศึกษา และครุภู่สอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 793 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ด้วยเหตุว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย ดังนี้ คือ หัวหน้าสถานศึกษา และครุภู่สอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

ร้อยเอ็ด รวมทั้งสิ้น 520 คน โดยแยกเป็นหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน 260 คน และครูผู้สอน จำนวน 260 คน ซึ่งได้มารอย่างการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเกรจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชุม ศรีสะอาด, 2532: 40) ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีทั้งหมด 793 โรงเรียน ต่อไปจึงได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตามตารางของ เกรจซี และมอร์แกน(Krejcie and Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่างละ 260 คนจากจำนวนประชากร 793 โรงเรียน เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครูผู้สอนจะมีจำนวนทั้งสิ้น 520 คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอ ได้จากการเบริยนเที่ยบอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่หาได้จากจำนวนประชากร โดยใช้อัตราส่วนจากตารางของ เกรจซีและมอร์แกน(Krejcie and Morgan) อิกครึ่งหนึ่ง ซึ่งหาได้ดังนี้

$$\frac{260}{793} \times n = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ของแต่ละสปอ./ก.}$$

กำหนดให้ n = จำนวนประชากรของแต่ละ สปอ./สปก.

260 = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัด สปจ. ร้อยเอ็ด

793 = จำนวนประชากร(จำนวน โรงเรียนในสังกัด สปจ.ร้อยเอ็ด)

จากการคำนวณถ้าผลลัพธ์มีทศนิยมตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นจำนวนเต็ม

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณของกลุ่มหัวหน้าสถานศึกษา และกลุ่มครูผู้สอน
แต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษากิติ์จำเนา

ที่	สปอ./สปก.	กลุ่มตัวอย่าง	
		หัวหน้า สถานศึกษา	ครู ผู้สอน
1	สปอ.เมืองร้อยเอ็ด	18	18
2	สปอ.เกย์ตรีวิสัย	19	19
3	สปอ.จตุรพักรพิมาน	16	16
4	สปอ.รัชบุรี	14	14
5	สปอ.ปทุมรัตต์	14	14
6	สปอ.พนมไพร	16	16
7	สปอ.โพนทอง	21	21
8	สปอ.สุวรรณภูมิ	26	26
9	สปอ.สละภูมิ	25	25
10	สปอ.อาจสามารถ	11	11
11	สปอ.หนองพอก	19	19
12	สปอ.เมืองสรวง	6	6
13	สปอ.โพธิ์ชัย	10	10
14	สปอ.โพนทราย	7	7
15	สปอ.เมียวดี	4	4
16	สปอ.ครีสมเด็จ	7	7
17	สปอ.จังหาร	10	10
18	สปก.เชียงขวัญ	7	7
19	สปก.หนองชี	5	5
20	สปก.ทุ่งเขาหลวง	6	6

รายชื่อสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างของแต่ละ สปอ./สปก. หาได้โดยการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย(Sample Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากจากจำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ด้านสถานภาพตำแหน่งงาน ประสบการณ์การสอน และขนาดโรงเรียนของหัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอนวิชาคณิตศึกษา(คณตรีและนาฏศิลป์)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทรรศนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร การสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษาและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย รวม 6 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

3.2.2 ด้านบุคลากร

3.2.3 ด้านการวางแผน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.4 ด้านสื่อการสอน

3.2.5 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

3.2.6 ด้านค่านิยม และเจตคติ

สมมติฐานของการศึกษา

ในการศึกษารึ่งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน การศึกษาค้นคว้า การใช้หลักสูตรประเมินค์คณิตศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ร้อยเอ็ด ดังนี้

1. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

2. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

3. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน

4. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ส่วนใหญ่มี ทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

5. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ส่วนใหญ่มี ทรรศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

6. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ส่วนใหญ่มี ทรรศนะต่อการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

8. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

9. หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิยามคัพท์เฉพาะของการศึกษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง องค์ประกอบในการดำเนินการสอนของครู ให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่

1. หลักสูตรและเนื้อหา

- 1.1 กิจกรรมเน้นจังหวะ
- 1.2 กิจกรรมเน้นการฟัง
- 1.3 กิจกรรมการร้องเพลง

2. วัตถุประสงค์

3. ความสนใจของกลุ่มผู้เรียน

4. ความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. สภาพแวดล้อมของสังคมผู้เรียน

6. เวลาที่ใช้ในการสอน

การประเมินผล หมายถึง การได้รับจากการวัดผลนำไปประเมินค่าการวัดผลออกแบบเป็นรูปของคุณภาพ

การวัดผล หมายถึง กระบวนการเพื่อจะทำให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัด โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมีกฎหมาย

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่หน้าที่สอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

บุคลากร หมายถึง บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น หัวหน้าสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน นักการการโรง ผู้ปกครอง ฯลฯ

ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง เหตุข้อข้อของหรืออุปสรรคต่างๆ ที่ทำให้การใช้หลักสูตรไม่สอดคล้องหรือไม่บรรลุตามหลักการ จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร

ผู้ใช้หลักสูตร หมายถึง ผู้บริหาร โรงเรียน ครุผู้สอน ศึกษานิเทศก์ นักเรียน ผู้ปกครอง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่ม โรงเรียน

แผนการศึกษาแห่งชาติ หมายถึง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535

สปก. หมายถึง สำนักงานการประ同胞ศึกษากิจอำนวยการ

สปจ. หมายถึง สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัด

สปอ. หมายถึง สำนักงานการประ同胞ศึกษาอำเภอ

สภาพการใช้หลักสูตร หมายถึง พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โรงเรียนและครุผู้สอน ในโรงเรียนตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

สารสนเทศ หมายถึง เอกสารที่สรุปเรื่องราว เป็นข้อมูลทางการศึกษาที่เขื่องถือได้

สื่อการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เอกสารประกอบหลักสูตร เครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เทคโนโลยีทางการศึกษา ตลอดจนวิทยากรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประ同胞ศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

หัวหน้าสถานศึกษา หมายถึง ครุใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ โรงเรียน และผู้รักษาการ ในตำแหน่ง ของ โรงเรียนประ同胞ศึกษา ถังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบในการศึกษา ค้นคว้า โดยแยกเป็น เอกสารและงานวิจัย ดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกไว้เป็นรายด้าน ดังนี้คือ

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระทางดนตรี
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล
6. ด้านค่านิยมและเจตคติ

ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระทางดนตรี

จากการศึกษา มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและเนื้อหาสาระทางดนตรีในระดับ ประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยพอจำแนกได้ดังนี้ดังนี้

ด้านหลักสูตร

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 เรื่องแนวทางการจัดการศึกษา ในมาตรา 22 ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติฯ, 2542: 9) ใน หมวด 6 เรื่อง มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ได้กล่าวถึง ให้มีระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบ การประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และยังได้กล่าวถึง ระบบหลัก

เกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชกฤษฎีกา
นุเบกษา, 2542: 18)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้กำหนดหลักการที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. การสร้างความเจริญของงานทางปัญญา ความคิด จิตใจ และคุณธรรมของบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นเป้าหมายสำคัญ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลระหว่างความเจริญทางจิตใจกับความเจริญทางวัตถุและความเดินทางทางเศรษฐกิจ

2. ในฐานะที่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ และจะต้องดำรงอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างกลมกลืนและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มนุษย์ต้องทราบนักถึงการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

3. การก้าวทันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ และการรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศหรือจากภายนอกชุมชน จะต้องประสานความอุปถัมภ์กับความเข้าใจและทราบนักในคุณค่าของภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของสังคมไทย เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. ความสมดุลระหว่างการพึ่งพาอาศัยกับการพึ่งตนเอง เป็นหลักการพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประสานความร่วมมือร่วมใจกันทั้งในระดับบุคคล ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อันจะช่วยส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยให้โดดเด่นขึ้นในประชาคมโลก (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2535: 1)

กระบวนการเรียนการสอนต้องมีการจัดระบบการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน ครุผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งทั้ง 3 ส่วนนี้ มีความเกี่ยวพันกัน ในการจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่งครุจะต้องรับผิดชอบโดยมีขั้นตอนคือ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา การวินิจฉัยภัยหลังของนักเรียน วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ครุผู้สอนต้องมีวางแผนในการกำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อให้กิจกรรมที่จัดมีคุณค่าและเหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียนในการวางแผนการสอนแต่ละครั้งครุผู้สอนต้องคำนึงถึง หลักสูตร วัตถุประสงค์ของบทเรียน ความสนใจของกลุ่มผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพแวดล้อมทางสังคมและเวลา(พันทิพา อุทัยสุข, 2538: 11-15)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช., 2541: 1) ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพการศึกษาว่าเป็นหนึ่งในนโยบาย “สามประกัน” ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คือ ประกันโอกาส ที่มุ่งเน้นให้เด็กมีโอกาสเรียนอย่างทั่วถึงและอยู่ในระบบ จนจบชั้นประถมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การประกันประ

สิทธิภาพ ที่มุ่งเน้นให้มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสร้างเครือข่ายการทำงานให้มีความโปร่งใส การประกันคุณภาพ ที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษามีการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ความมีมาตรฐานที่ทัดเทียมกัน

จากการค้นคว้ามีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายอย่างดังนี้

หลักสูตร คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเรียน

หลักสูตรประถมศึกษา คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่เด็กที่อยู่โรงเรียน

ประถมศึกษา(กระทรวงศึกษาธิการ, 2525 : 5)

ธิรบุธ พลเมือง ณ อุบลฯ (2538: 38) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรเป็น 2 นัย ไว้ว่า

หลักสูตรในทางแคน หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน ประกอบด้วย ความมุ่งหมายการให้การศึกษา เนื้อหาวิชาและอัตราเวลาเรียนกิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

หลักสูตรในทางกว้าง หมายถึง ประมวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

พนัส หันนาคินทร์ (2521: 124) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวลที่นักเรียนจะได้รับ ภายใต้การนำของครูหรือโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดความเจริญของงานในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน กล่าวคือ ด้านทางกาย ทางอารมณ์และทางสังคม

สมิตร คุณานุกร (2523: 2-3) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ในสองระดับ คือ หลักสูตรระดับชาติและหลักสูตรระดับโรงเรียน หลักสูตรระดับชาติหมายถึง โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ ส่วนหลักสูตรระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

กัญญา สาธร (2538: 38) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง บรรดาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนตามระดับชั้น ตามความต้องการของนักเรียน ตามวัยของนักเรียน ตามความสนใจของนักเรียนและตามความต้องการของสังคม

ธิรบุธ พลเมือง ณ อุบลฯ (2538: 38) ได้ข้างถึงการให้ความหมายของหลักสูตรของคุณ (Good) ไว้ 3 ประการด้วยกันคือ

ประการแรก คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบ ให้นักเรียนได้ศึกษาเพื่อจบชั้นหรือรับประกาศนียบัตรในหมวดวิชาที่สำคัญ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลานามัย หลักสูตรศิลป์ ศึกษา เป็นต้น

ประการที่สอง หลักสูตรคือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอนซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความรู้ขั้นบัน្តื่นหรือได้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป ความหมายในข้อนี้หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับรวมวิชาเข้าด้วยกัน

ประการสุดท้าย หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ซึ่งนักเรียน ได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนหรือสถานศึกษา ความหมายข้อนี้หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่ง และการจัดประสบการณ์ให้ออกส่วนหนึ่ง

บุพิน ศรีสุวรรณ (2537: 9) ได้กล่าวถึงความหมายของตามทรรศนะของ ทaba ไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลักษณะที่ต้องการและให้ถึงจุดหมาย

จึงสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับจากโรงเรียน เพื่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

กระทรวงศึกษาธิการ(2533: 1 - 4) ได้กำหนดหลักการของหลักสูตรไว้ 3 ประการ จุดหมาย 8 ประการ และ โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยไว้ดังนี้

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปavgชน
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ใน การดำรงชีวิต
3. เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท่องถิ่น มีโอกาสพัฒนาหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการได้

จุดหมายของหลักสูตร

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมี ความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และครองชีวิตอย่างสงบสุข

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ คงสภาพการอ่านออกเสียง ได้และการคิดคำนวณ ได้
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของ สังคม

3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง และครอบครัว

4. สามารถวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง และครอบครัวได้อย่างมีเหตุผลด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

5. มีความภูมิใจในความเป็นคนไทย มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

6. มีนิสัยรักการอ่านและให้ความรู้อยู่เสมอ

7. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงาน มีนิสัยรักการทำงาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

8. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชน สามารถปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของบ้านและชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมในชุมชนรอบ ๆ บ้าน

โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (คณตรีและนาฏศิลป์)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กำหนดให้วิชา คณตรีและนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ประกอบไปด้วยวิชาอื่น ๆ อีก คือ จริยศึกษา ศิลปศึกษา และพลศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มุ่งให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงค่านิยม เจตคติและพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี

บุคลากรที่สอนวิชาคณตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม และบุคลิกภาพ เน้นการเป็นคน ซ่างคิด ซ่างทำ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยใช้กิจกรรม จริยศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษา คณตรีและนาฏศิลป์ ลูกเสือ-เนตรนารี บุกวากชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ จึงต้องปลูกฝังให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการเกี่ยวกับความดีความงาม การรักษาสุขภาพกายและใจ

2. มีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจารณ์ แก้ปัญหา มีความสามารถในการแสดงออก และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3. มีความเสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหมัด ซื่อสัตย์ กตัญญูตัวเวที รักการทำงาน เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย

4. มีความสนใจและสงหาความรู้ และรูปแบบการทำงานใหม่ ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ ใช้ความรู้ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาเพื่อการทำงาน และการดำรงชีวิต

5. ปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535: 57)

การสอนดนตรีและนาฏศิลป์ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 มีเป้าหมาย เพื่อสร้าง เตรียมลักษณะนิสัยแก่ผู้เรียน และสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมรสนิยม และความรู้สึกอันดีต่อดนตรีและนาฏศิลป์ ดังจุดประสงค์ดังนี้

1. ให้รู้จักคุณค่าของประสบการณ์ทางดนตรีและนาฏศิลป์ ตลอดจนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
2. ให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีและนาฏศิลป์
3. ให้มีโอกาสพัฒนาตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ ตามความสนใจและความสามารถของตน
4. ให้แสดงออกตามความคิดและจินตนาการของตน
5. ให้รู้จักดนตรีและนาฏศิลป์ของไทยและของชาติอื่น
6. ให้นำประสบการณ์ทางดนตรีและนาฏศิลป์ไปช่วยส่งเสริมและปรับปรุงบุคลิกภาพของตน

จุดประสงค์ส่วนใหญ่จะเน้นในแง่ของการสร้างเสริมลักษณะนิสัย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในด้านอารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพของผู้เรียนทั้งสิ้น ความรู้และทักษะพื้นฐานเป็นส่วนที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ เกิดความเขื่อมั่นในการแสดงออกได้ดียิ่งขึ้น ขณะนี้ถึงแม้จะส่งเสริมด้านการพัฒนา แต่ความรู้และทักษะที่ยังมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน เพาะดนตรี และนาฏศิลป์ต้องอาศัยทักษะพื้นฐาน เพื่อนำมาแสดงออกในทางที่ถูกต้อง จึงควรต้องใช้การปฏิบัติจริงให้มากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2525: 141)

กระทรวงศึกษาธิการ (2535: 89 – 90) ได้จุดประสงค์การสอนดนตรีและนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีดังนี้

กิจกรรมเน้นจังหวะ

สังเกตการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำจังหวะ เน้นการเดินรำ ร้องเพลง ให้เข้ากับจังหวะ การอ่านบทกลอนและการทำท่าทางประกอบให้เข้ากับจังหวะการแสดง การเล่นพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น

อภิปรายผลของการปฏิบัติที่เกิดขึ้นด้วยความพร้อมเพรียง สวยงาม ไฟเรืองสอดคล้อง พสมกลมก dein และความไม่พร้อมเพรียง ไม่สวยงาม ไม่ไฟเรือง ไม่สอดคล้องและไม่พสมกลมก dein ฝึกปฏิบัติโดยเลียนแบบพฤติกรรมตามรูปแบบที่กำหนดให้และฝึกเปลี่ยนรูปแบบของความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนไหวตามรูปแบบและเปลี่ยนรูปแบบ เลือกกิจกรรมที่แสดงได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เพื่อให้เห็นความสำคัญของการเคลื่อนไหวที่ส่วนมากพร้อมเพรียง ความสอดคล้องผสมกลมกลืน เกิดความรู้สึกชื่นชมในความพร้อมเพรียง ตระหนักในความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอให้เกิดความพร้อมเพรียง ส่วนมาก ไฟแรง สามารถนำกิจกรรมที่สนใจและทำได้ไปใช้แสดงให้เกิดความเพลิดเพลินได้

กิจกรรมเน้นการฟังและการร้องเพลง

สังเกตจังหวะท่วงท่านของเพลงไทยสากล เพลงพระราชพิพันธ์ เพลงไทยเดิม เพลงนานาชาติ เพลงที่บรรเลงโดยเครื่องดนตรีล้วน ๆ และเพลงอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ ให้เลือกร้องเพลงตามใจ แต่สากล วิธีการร้องเพลงประสานเสียงอย่างง่าย ๆ

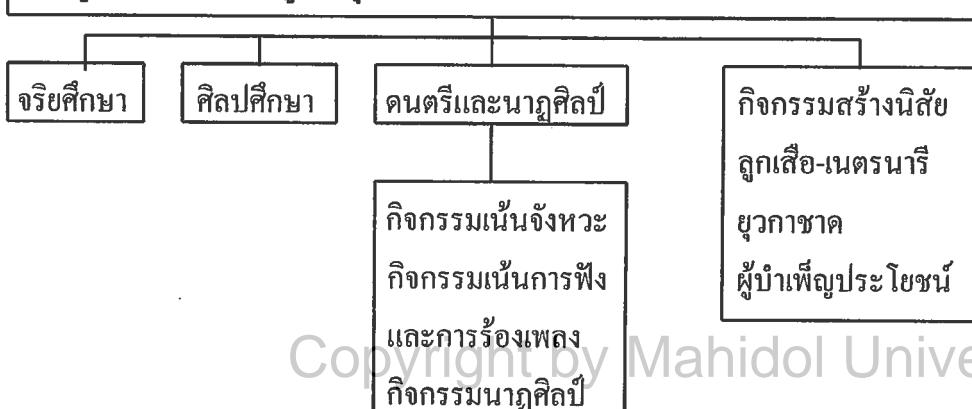
อภิปรายชักถามความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของเพลง ประวัติและเรื่องราว อารมณ์ เพลง ความสำคัญของเพลงพระราชพิพันธ์ ฝึกปฏิบัติโดยเลียนแบบพฤติกรรมตามรูปแบบและเปลี่ยนรูปแบบ บอกความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตัวที่ความพร้อมเพรียง ความไฟแรงความสอดคล้องผสมกลมกลืนของจังหวะและการประสานเสียง

ศึกษาวิธีการแต่งนิทานและเพลงหรือทำเพลงประกอบละครง่าย ๆ เพื่อใช้ประกอบหุ่นหรือแสดงกันเอง อภิปรายชักถามและสรุปแนวปฏิบัติ

ฝึกแต่งนิทานและเพลงหรือบทละครง่าย ๆ โดยอาศัยรูปแบบที่กำหนดให้และเปลี่ยนรูปแบบบอกความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการแต่งนิทาน บทละคร และเลือกบทเพลง บทละคร ไปใช้ประกอบการแสดงได้

เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของเพลงไทยเดิม เพลงพระราชพิพันธ์ เข้าใจใน อารมณ์เพลง สามารถแสดงความรู้สึกจากการรับรู้ความไฟแรงของเพลง สามารถถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นนิทาน เรื่องราว บทเพลง ละคร เกิดความชื่นชมในการร้องเพลง ฟังเพลง แต่งนิทาน ประกอบเพลง นำกิจกรรมการฟังและการร้องเพลงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แผนภูมิโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาสร้างเสริมถักษณ์นิสัย ประถมศึกษานี้ที่ 3 - 6

ในปัจจุบันหลักสูตรได้กำหนดระยะเวลาการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยไว้ดังนี้

ชั้น	เวลาเรียน		
	อัตราส่วนของเวลาเรียนทั้งหมด	จำนวนชั่วโมง	จำนวนคราว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2	ร้อยละ 25	250	750
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4	ร้อยละ 25	250	750
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6	ร้อยละ 20	200	600

หมายเหตุ คาบละ 20 นาที

เนื้อหา สาระทางคณตรี (Music Content Areas)

ผู้วิจัยได้จำแนกวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านเนื้อหาสาระทางคณตรีไว้เป็น 2 ประเด็น คือ เนื้อหาคณตรีสากล และเนื้อหาคณตรีไทย ในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

คณตรีสากล

กระทรวงศึกษาธิการ(2524: 547 - 630) ได้กล่าวถึงความรู้สำหรับครูประถมศึกษาดังนี้ ในส่วนสากลประเพณีอัตราธรรมชาติ 4 จังหวะ

1. โน้ตจังหวะประเพณีอัตราธรรมชาติ 4 จังหวะ ชนิด ลักษณะ และความหมายของมันที่แสดงได้ด้วยการปฏิบัติ การฟัง อ่าน เขียนหรือการทำจังหวะ

2. ความหมายร่วมกันของโน้ตจังหวะประเพณีอัตราธรรมชาติ 4 จังหวะ เส้นบรรทัด และเครื่องหมายทางคณตรีที่แสดงออกได้ด้วยการปฏิบัติ(การฟัง อ่านหรือร้อง เขียน และการทำจังหวะ)

2.1 “กุญแจ” คือเครื่องหมายกำหนดเส้นบรรทัดคณตรี ทำให้เราทราบว่า

ตำแหน่งต่าง ๆ “บนเส้น” หรือ “ในช่อง” (ระหว่างเส้น) ของบรรทัดคณตรินั้น ๆ มีระดับเสียงและชื่อของเสียงคณตรีแต่ละระดับนั้น ๆ ว่าเป็นเสียงอะไร (แสดงได้ด้วยโน้ตจังหวะชนิดต่าง ๆ ที่เขียนไว้บนเส้นหรือในช่องต่าง ๆ เหล่านั้น)

กุญแจที่ควรรู้จักคือ กุญแจเซกเตอร์ มีลักษณะคล้ายตัว ไอ ในภาษาอังกฤษ

หัวของมันกำกับอยู่ที่เส้นที่ 2 ทำให้เส้น 2 มีระดับและชื่อของเสียงคณตรีว่า “ซอล” และเรียกทั้ง 5 เส้นว่า “บรรทัดซอล” ไปด้วย

2.2 เครื่องหมายกำหนดจังหวะ(Time Signature) คือ เครื่องหมายเป็นตัวเลข ช้อนกันเขียนไว้ข้างหลังเคลฟ(Clef) ที่หัวของโน้ตจังหวะหรือโน้ตเพลง บางครั้งก็เขียนด้วยเครื่องหมายอักษร “ C ” ในภาษาอังกฤษ เช่น $\frac{4}{4}$ หรือ C เป็นต้น

2.3 เครื่องหมายวรรคตอนทางดนตรี นางชนิด

2.3.1 เส้นกั้นห้อง (Bar line) กือ เส้นเดี่ยวในแนวดิ่ง ที่ใช้ไว้เป็นช่วง ๆ ในโน๊ตจังหวะหรือโน๊ตเพลง แต่ละช่วงเรียกว่า “ห้องเพลง” (Bar หรือ Measure) แต่ละห้องเพลงมีความความยาวหรือจำนวนครั้งในการเคาะจังหวะเท่ากันทุกห้องเพลง

2.3.2 เส้นบอกวรรคหรือประโภคของเพลง กือ เส้นคู่ในแนวดิ่งที่ปรากฏเป็นระยะ ๆ ในโน๊ตจังหวะหรือโน๊ตเพลง แต่ละประโภคของโน๊ตเพลง(ที่เรียกว่ากระถานจังหวะ)

2.3.3 เครื่องหมายข้อนหรือขา กือ เส้นคู่ในแนวดิ่งแบบเส้นบอกวรรค หรือประโภค แต่มีจุดสองจุดคู่กันอยู่ทางด้านในของเส้น เครื่องหมายข้อนนี้จะมีเป็น 2 แห่ง ต้นทางและปลายทางเสมอ การข้อนจะข้อนอยู่ภายในเส้นข้อน 2 แห่งนี้ ถ้าไม่บอกจำนวนเที่ยวกำกับไว้มักจะข้อนเพียง 2 จบเท่านั้น กือ

2.3.4 เครื่องหมายหรือคำสั่งทางดนตรี อื่น ๆ เช่น

2.3.4.1 เครื่องหมายเน้นเสียง > ใช้เขียนข้างบน ของโน๊ตที่ต้องการเน้นเสียง

2.3.4.2 คำสั่งเกี่ยวกับความดังค่อย ใช้เขียนข้างใต้บรรทัดรองกับโน๊ตที่ให้เริ่มปฏิบัติด้วยอักษรย่อ มาจากภาษาอิตาเลียน(Italian) เช่น

mf กือ เสียงดังปานกลาง

f กือ เสียงดัง

2.3.4.3 คำสั่งเกี่ยวกับความช้า เร็ว มักเขียนด้วย

อักษรภาษาอิตาเลียน มักเขียนไว้ข้างบนบรรทัดรองกับโน๊ตที่ให้เริ่มปฏิบัติ เช่น

Moderato หมายถึง จังหวะปานกลาง

Allegro หมายถึง จังหวะเร็ว

Andante หมายถึง จังหวะช้า

A tempo หมายถึง ตามจังหวะเดิม

โน้ตสาгалประเกทอัตราธรรมดा 2 และ 3 จังหวะ

1. โน้ตจังหวะประเกทอัตราธรรมดा 2 จังหวะและ 3 จังหวะ ที่แสดงออกได้ด้วยการฟัง อ่าน เขียนและทำจังหวะ
2. ความหมายของเครื่องหมายและคำสั่งทางดนตรีที่เพิ่มขึ้น

2.1 เครื่องหมายกำหนดจังหวะประเกทอัตราธรรมด้า เช่น

2	3	4
2	,	4

ฯลฯ

2.2 เครื่องหมายแปลงเสียงมี 3 ชนิด ใช้กำกับข้างหน้าตัวโน้ตในบทเพลง ต่าง ๆ ทำให้ระดับเสียงของตัวโน้ตนั้น ๆ สูงขึ้นหรือต่ำลงกว่าปกติ ครึ่งเสียง เช่น

แฟลต (Flat) ทำให้เสียงต่ำกว่าเดิม ครึ่งเสียง

ชาร์ฟ (Sharp) ทำให้เสียงสูงกว่าเดิมครึ่งเสียง

ₖ เนเจอรัล (Natural) ทำให้อ่านางของ ₖ หรือ # ที่มีอยู่เฉพาะโน้ตที่

มีเครื่องหมายเนเจอรัลกำกับอยู่หนดไป มีระดับเสียงปกติเช่นเคย

2.3 เครื่องหมายข้อนอกลับเป็นบางวรรค หรือที่เรียกว่า “ประทุนย้อน” ใช้ ประโยชน์ทำให้ลดจำนวนการเขียนโน้ตวรรคที่มีเสียงซ้ำเหมือน ๆ กันไปได้ ช่วยประหยัดเวลาและ แรงงานในการเขียนโน้ต

วรรคตอนทางดนตรี

บทเพลงต่าง ๆ มีโครงสร้างเหมือนกับบทความหรือเรียงความ แต่ละบทเพลงจะ ประกอบด้วย ประโยชน์ เพลงร้องทั่วไปอาจมีตั้งแต่ 1 - 4 ประโยชน์ ทางดนตรีมักเรียกชื่อ ประโยชน์ด้วยตัวอักษร A B C และ D ประโยชน์ที่มีแนวทำงานของเหมือนกันใช้อักษรตัวเดียวกัน ถ้ามี แนวทำงานของแตกต่างกันจึงจะเรียกด้วยตัวอักษรต่างกัน

ประโยชน์เพลง(Sentence หรือ Period) ประกอบด้วย 2 วรรคเพลง (Phrase) ความยาว ของประโยชน์เพลงหรือวรรคเพลงวัดกันด้วยจำนวนห้องเพลง

ประโยชน์เพลง 1 ประโยชน์ ประโยชน์ 2 วรรคเพลง คือ วรรคหน้าและวรรคหลัง วรรคเพลง 1 วรรค มีความยาวตั้งแต่ 1 - 8 ห้องเพลงเป็นส่วนใหญ่

ในการสอนตามแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงดนตรีและนาฏศิลป์ ชั้นปฐม ศึกษาปีที่ 5 อย่างน้อยผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานด้านโน้ตสาгалในเรื่องดังต่อไปนี้

1. บรรทัดเสียง   =   และ เส้นน้อย _ บรรทัดเสียงและเส้นน้อย มีประโยชน์ในการ

บอกตำแหน่งของเสียงในระดับต่าง ๆ ถ้าระดับเสียงสูงหรือต่ำเกินกว่าบรรทัดและช่องที่มีอยู่ ก็จะต้องเอ็นออกไปได้ทั้งด้านล่างและด้านบนด้วยเส้นน้อย

2. ลักษณะและอัตราจังหวะของโน้ตสากล (Note Value) นำมาใช้มากในระดับประณีต
ศึกษา มี 4 ตัว คือ

◦ ตัวกลม   ♩ ตัวขาว   ♪ ตัวคำ   ♫ ตัวเข็มคนึงชั้น รวมทั้งตัวหยุด

3. เครื่องหมายต่าง ๆ อันเป็นสัญลักษณ์ทางสากล เช่น   ©   ถูกเจาะดู

| เส้นแบ่งห้องเพลง || เส้นคูปิดวงรคเพลง (.) ตัวประชุด (:) เครื่องหมายร้องซ้ำ

4. ลักษณะของ จังหวะ 2 จังหวะ 3 และจังหวะ 4 (เครื่องหมายกำหนดจังหวะ)
จังหวะ 2 ใช้ Time Signature $\frac{2}{4}$ คือ ลักษณะเพลงที่กำหนดให้มี 2 จังหวะ ใน 1 ห้อง

เพลง

จังหวะ 3 ใช้ Time Signature $\frac{3}{4}$ คือ ลักษณะเพลงที่กำหนดให้มี 3 จังหวะ ใน 1 ห้อง

เพลง

จังหวะ 4 ใช้ Time Signature $\frac{4}{4}$ คือ ลักษณะเพลงที่กำหนดให้มี 4 จังหวะ ใน 1 ห้อง

เพลง

ศักดิ์ชัย หริรุณรักษ์ (ม.ป.ท.: 1) กล่าวว่า เนื้อหาสาระทางดนตรี หมายถึง องค์ความรู้ทางดนตรีที่ครุคนตรีจะต้องสอนให้กับนักเรียน โดยอาจจะสอนผ่านทักษะโดยทักษะหนึ่งทางดนตรีได้แก่

1. ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี (Playing)
2. ทักษะการร้องเพลง (Singing)
3. การอ่านสัญลักษณ์ทางดนตรี (Reading)
4. การเคลื่อนไหวทางดนตรี (Movement)
5. การฟัง (Listening)
6. ความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี (Creative)

นอกจากนี้ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงบทความของ โรเบิร์ต อี. ไนท์ และ คณะ (Robert Evans Nye and other) ที่ได้แบ่งเนื้อหาสาระทางดนตรีเพิ่มขึ้นอีก คือ องค์ประกอบทางด้านสังคม วัฒนธรรม และรวมถึงการศึกษาดนตรีโลก ซึ่งแนวคิดและปรัชญาในด้านการกำหนด เนื้อหาสาระทางดนตรีที่ยังมีแนวคิดเดิมก็คือ การศึกษาดนตรี หมายถึง การศึกษาสิ่งหรือแนวคิดทางดนตรี ที่นักประพันธ์ได้เสนอออกมาเป็นบทเพลง การที่จะเข้าใจ เข้าถึง เทื่อนคุณค่า รวมไปจนถึง การสร้างสรรค์ใหม่ จะต้องให้นักเรียน ได้เรียนรู้ในสาระทางดนตรี ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น ส่วน ๆ ดังนี้

1. องค์ประกอบพื้นฐานทางดนตรี (Elements of Music) ซึ่งแบ่งออกตามคุณสมบัติของ ดนตรีได้เป็น

1.1 ส่วนประกอบทางดนตรี (Constituent elements)

- 1.1.1 จังหวะและความสัมภាពของเสียง (Rhythm/duration)
- 1.1.2 ระดับของเสียง (Pitch)
- 1.1.3 คุณลักษณะของเสียง (Tone quality)
- 1.1.4 ระดับความดังเบาของเสียง (Dynamic)

1.2 ส่วนประกอบทางด้านการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกทางดนตรี (Expression elements)

- 1.2.1 ความช้า เร็ว ของจังหวะ (Tempo)
- 1.2.2 ประโยคทางดนตรี (Phrasing)
- 1.2.5 สำเนียงทางดนตรี (Articulation)

2. โครงสร้างงานทางดนตรี (The Structure of Music) แบ่งออกเป็น

2.1 โครงสร้างพื้นฐานทางดนตรี (Standard forms of music composition)

- 2.1.1 แบบ 2 ส่วน (Binary)
- 2.1.2 แบบ 3 ส่วน (Ternary)
- 2.1.3 แบบรอนโด (Rondo)
- 2.1.4 การแปรทำนอง (Variation forms)

2.2 รูปแบบอื่นๆ ในการแต่ง曲 (Other organization patterns for composition) เช่น Fugue (การประพันธ์เพลงอีกชนิดหนึ่ง), Canon (แนวบรรเลงหรือแนวขับร้อง เหมือนกัน เพียงแต่เริ่มในเวลาต่างกันเท่านั้น หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ราวน์ด (Round))

2.3 โครงสร้างย่อยในงานประพันธ์ด้านดนตรี (Structure device within a composition) แบ่งออกเป็น

2.3.1 โนมทิฟ (Motif) วลี/ประโยค(Phrase) ท่อน/ตอน(Periods)

2.3.2 การซ้ำและการขัดแย้ง ในแนวคิดทางดนตรี(Repetition and Contrast)

3. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อระบบวัฒนธรรมของดนตรี(The Culture Setting of Music) แบ่งออกเป็น

3.1 อิทธิพลของลักษณะ ประเภทของวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ส่งผลต่อการพัฒนารูปแบบ โครงสร้างงานทางดนตรี

3.2 เครื่องดนตรีที่ใช้ในสังคม

3.3 อิทธิพลของประเพณี วัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ การแสดงทางดนตรี

3.4 บทบาทหน้าที่ของดนตรี

โดยสรุป การกำหนดเนื้อหา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสาระทางด้านองค์ประกอบพื้นฐานทางดนตรี ซึ่งได้แก่

1. จังหวะ(Rhythm)
2. ทำนอง(Melody)
3. การประสานเสียงและรูปแบบของการประสานเสียง(Harmony and Texture)
6. คุณลักษณะของเสียง(Tone Quality or Timbre)
5. โครงสร้างพื้นหลักย่อมทั้งหมด(Structure)
6. อัตราความเร็ว ช้า ของบทเพลง(Tempo)
7. ระดับความดัง เบา ของเสียง(Dynamic)

ดนตรีไทย

จากคำนាន名เสภา ทำให้ทราบว่า เราได้แบบแผนของ “เสภา” มาจากอินเดีย แม้แต่กรีกและโรมันก็นิยมกล่าวขับเป็นคำกลอน ในสมัยโบราณปรากฏว่าศิลปะแห่งการขับ(เสภา) ได้รับอิทธิพลจากประเทศอินเดีย ได้รับยกย่องเป็นอย่างสูง

เสภาของไทย วิวัฒนาการมาจากการเล่นนิทานเป็นคำกลอน ผู้ขับ(เสภา) จะแต่งกลอน ด้วยปฏิภาณของตนเอง เสภาที่รู้จักกันดี คือ เสภาเรื่องขุนช้างขุนแพน ซึ่งเป็นบทประจำสำหรับขับเสภาที่เราใช้กันในสมัยนี้

การขับเสภาสมัยโบราณ มี “กรับ” เท่านั้นเป็นเครื่องดนตรีประกอบ มาในสมัยพระพุทธเลิศหล้านภาลัยแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงโปรดฯ ให้วงปี่พาทย์เป็นอุปกรณ์ประกอบการขับเสภาด้วยและถือเป็นแบบฉบับมาตรฐานปัจจุบันนี้

อย่างไรก็ตาม “กรับ” ก็ยังเป็นสิ่งสำคัญในการขับเสภา กรณ์เสภาปกติทำด้วยไม้ชิงชัน รูปสี่เหลี่ยม แต่บนเหลี่ยมเล็กน้อย เพื่อไม่ให้บาดมือ ผู้ที่จะใช้กรับนี้คือเรียงไว้ในฝ่ามือของตนข้างละ 1 คู่ มือทึ่งสองคู่ขับกรับไปให้ก落到ภารกันเข้ากับจังหวะของการขับเสภา

เพลงหน้าพายย์ เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงประกอบอาภัปกริยาอารมณ์และการเปลี่ยนแปลง อื่น ๆ ของตัวละคร เพลงหน้าพายย์นี้นักจากใช้ในการแสดงละครแล้วขังใช้ในโอกาสอื่น ๆ เช่น พิธีทางศาสนา ฯลฯ

เพลงหน้าพายย์เป็นเพลงที่มีทำงานและจังหวะกำหนดเป็นแบบแผน รวมทั้งโอกาสในการใช้ได้มีกำหนดไว้อย่างแน่นอน เพลงประเกทนี้โดยทั่วไปไม่มีบทร้องใช้บรรเลงแต่ทำงาน ดนตรีอย่างเดียว ในขั้นหลังได้มีการบรรจุบทร้องเข้าไปบ้างเหมือนกัน เช่น บรรจุคำร้องในเพลง ตระนิมตร ที่อยู่ในเรื่องรามเกียรติ ตอนศึกพระมาสตร์ เป็นต้น ส่วนที่เกี่ยวกับการร่ายรำทาง นาฏศิลป์นั้น เพลงหน้าพายย์ส่วนมากมีทำรำกำหนดไว้ โดยเฉพาะแต่ละเพลง และในเพลงหน้าพายย์เดียวกันทำรำตัวละครไทย แต่ละตัวย่อມแต่กต่างกันไป เพลงหน้าพายย์แบ่งเป็น หน้าพายย์ธรรมชาตและหน้าพายย์สูง

เพลงกร่าวรำ เป็นเพลงหน้าพายย์ธรรมชาต ที่ใช้ประกอบการร่ายรำเริงบันเทิง ใจหรือการเยาะเย้ย กับใช้บรรเลงในเวลาที่แสดงว่าหมุดงาน เช่น เวลาเดิมการแสดงโขนละคร

ด้านบุคลากร

จากการศึกษา มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านบุคลากร ดังนี้

ธิรังค์ เงินครี (2528: 25) ได้กล่าวว่า บุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียนดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การใช้หลักสูตร สมถุทธิผล บุคลากรเหล่านี้ประกอบด้วยครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียน

กิญ โภุ สาธร (2526: 268) กล่าวถึง หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน คือ การบริหารงานวิชาการ บริหารงานกิจการนักเรียน บริหารงานบุคลากร บริหารงานธุรการ งานอาคารสถานที่ งานความร่วมมือกับชุมชน และงานพิเศษอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช., 2541: 1) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูผู้สอน ไว้ว่า ครูผู้สอน เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่สามารถทำให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จ เพราะพฤติกรรมของครูในชั้นเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน และส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาโดยตรง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถเดือดใช้วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุด ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความคิด และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม

ขุคผู้นำหมายของหลักสูตร อีกทั้งครูผู้นำทางวิชาการ ที่มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องหลักสูตร ค่อยช่วยเหลือโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน ร่วมแก้ปัญหา จัดทำแนวการสอน ตารางสอน สื่อ เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐานทั้ง 3 ด้าน คือ มาตรฐานการบริหาร โรงเรียน มาตรฐานการเรียนการสอน และมาตรฐานคุณภาพนักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องควรแสวงหาเทคนิค วิธีการ ที่ถูกต้องมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น

ในระบบของการบริหาร โรงเรียน ผู้บริหาร คือกลไกสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงาน ของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้ ทั้งนี้ เพราะ ผู้บริหาร เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และตัดสินใจในระดับโรงเรียนว่า ภายใต้เงื่อนไขของทรัพยากร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) ที่มีอยู่อย่างจำกัด โรงเรียนควรดำเนินการ ไปในทิศทางใด อย่างไร (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541: 3)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช., 2534: 267) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ไว้ว่า ศึกษานิเทศก์มีหน้าที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำทางวิชาการ ให้แก่บุคคลในโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ในด้านการจัดทำแผนการสอน จัดประชุมสัมมนา ชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้

สนอง เครื่องมาก (2537: 371-373) กลุ่มโรงเรียน มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการพัฒนางานวิชาการ กระบวนการ เทคนิค วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน พัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ ประสานงานการใช้ทรัพยากรคน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนประเมินและรายงานผลการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกลุ่มโรงเรียน

ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานธุรการ จัดทำแผนงาน โครงการ พัฒนาคุณภาพทางการศึกษา เสนอแนวทางการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา ประสานการดำเนินงาน ด้วยวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียนภายในกลุ่มและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียน จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนเสนอต่อคณะกรรมการกลุ่ม

หัวหน้าศูนย์วิชาการกลุ่ม มีหน้าที่ รับผิดชอบการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม ให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาการกลุ่มมีหน้าที่ ปฏิบัติการสอน และปฏิบัติงานตามหน้าที่และภารกิจของศูนย์วิชาการกลุ่ม

ครุวิชาการกลุ่ม มีหน้าที่ ปฏิบัติการสอนและพัฒนาการสอนในกลุ่มประสบการณ์ที่ตน รับผิดชอบให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ครุภายนอกกลุ่มโรงเรียน และมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการ

สอนของกลุ่ม โรงเรียน ให้การปรึกษาแก่คณะกรรมการการกลุ่มในการพิจารณาแนวทางพัฒนาทางวิชาการ เป็นวิทยากรด้านวิชาการในกลุ่ม โรงเรียน และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่คณะกรรมการการกลุ่มน้อมนำหมายบุคลากรในห้องถิน ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เท่าที่จะดำเนินการได้ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ วิทยากร เป็นต้น

ด้านการวางแผนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษา มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ดังนี้

วนิช บรรจง (2526: 116) กล่าวถึง การสอนที่แท้จริง คือ การจัดให้เด็กมีกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือให้เด็กได้คิดว่าง โครงการด้วยตัวเอง นำเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอันจะเป็นประโยชน์ ส่งเสริมความเจริญ ก้าวหน้าในทุกวิถีทาง

ลอง การุณยานวนิช และคนอื่น ๆ (2527: 40) ได้กล่าวว่า การสอน(Teaching) หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่จะทำหรือส่งเสริมหรืออำนวยช่วยให้นักศึกษาได้เจริญขึ้น โดยความหมายทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถปรับตัวเองให้มีความสุข

สมพงษ์ สอนสุภาพ (2532: 3) ได้ให้ความหมายของการสอน ไว้ว่า การสอน คือการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับเด็กนักเรียน ได้ປะทะ เพื่อที่จะให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

สุกัญญา ธรรมวรวรรณ และคนอื่น ๆ (2528: 8) กล่าวไว้ว่า การสอน คือ การจัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดความเจริญของงาน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสามารถดำเนินชีวิต ได้อย่างสงบสุขในสังคม

ธีรยุทธ์ เสนนวงศ์ (2538: 53) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม หลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง 2533) เน้นกระบวนการเรียนการสอนเป็นพิเศษ โดยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในตัวบทของหลักสูตรอย่างกว้าง ๆ 4 ข้อ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเนื้อหาในแต่ละบทเรียน ควรยึดหยุ่น ได้ตามเหตุการณ์ สภาพห้องถิน ความสนใจของผู้เรียนและให้มีความสัมพันธ์กับกลุ่มวิชามากที่สุดเท่าที่จะมากได้

2. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนรู้ปัญหาและความต้องการของตนเองและห้องถิน ฝึกให้เป็นคนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น และรู้จักนำความรู้ไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาวิธีสอน ที่เห็นว่าเหมาะสมกับบุคคลประสาทค์และลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น การสอนแบบแก้ปัญหา ค้นคว้า อภิปราย ทำงานกลุ่ม ฯลฯ

3. ครูผู้สอนควรคำนึงถึงการที่ผู้เรียนໄດ້ມีโอกาสเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งมีผลส่งเสริมลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. เวลาเรียน ได้กำหนดไว้คานละ 20 นาที ในการจัดสอนให้โรงเรียนจัดเป็นช่วงสั้นหรือยาวตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ลักษณะเนื้อหาและกิจกรรม

สมพงษ์ สอนสุภาพ (2532: 4) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายปลายทางของการสอนคือ การเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ ครู นักเรียน และสิ่งที่สอน

1. ครู คือ องค์ประกอบที่สำคัญในการสอน ดังนี้ ครูควรเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทันเหตุการณ์ และมีบุคลิกภาพที่ดี

2. นักเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกับครูผู้สอน ทั้งครูและนักเรียนต้องร่วมมือกัน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

3. สิ่งที่จะสอน ได้แก่เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ซึ่งครูจะต้องจัดเนื้อหาวิชา ให้มีความสัมพันธ์ กัน น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น มีคุณค่าและประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมการเรียนที่บวก และส่งเสริมให้อบากเรียน

สมพงษ์ สอนสุภาพ (2532: 14) กล่าวถึง ลักษณะการสอนที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีการส่งเสริมนักเรียน ให้เรียนด้วยการกระทำ เป็นการเรียนที่นักเรียนต้องลงมือทำ จึงเป็นการเรียนที่ให้ประสบการณ์ที่มีความหมาย

2. มีการส่งเสริมให้นักเรียน ได้ทำงานเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งยังฝึกให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน นักเรียนมีความสุขในการเรียน สนใจ กระตือรือร้น ในการกระทำการคิจกรรม

4. สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นในหลักสูตรเป็นอย่างดี เช่น สังคมศึกษาสอนให้สัมพันธ์ กับวิชาภาษาไทย เป็นต้น

5. มีการใช้สื่อการสอน เพื่อเร้าความสนใจของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ง่ายขึ้น

6. มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำลายอย่าง เพื่อเร้าความสนใจของนักเรียน และช่วยให้ นักเรียนสนุกสนานในการเรียน

7. มีการส่งเสริมให้นักเรียน ได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ๆ ด้วยการซักถาม ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เด็กจะได้คิดหาเหตุผลและปรับปรุงเพิ่ม

8. มีการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนคิดหาสิ่งใหม่ ที่คุณมีประโยชน์

9. มีการใช้การจูงใจ ในระหว่างการเรียนการสอน เช่น การให้รางวัล การชุมชน เชย การให้คะแนน การแข่งขัน เครื่องล่อเหล่านี้ จะกระตุ้นชีวิৎความสนใจ ให้นักเรียนเกิดความสนับสนุน ขยันหมั่นเพียรในการเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ

10. มีการส่งเสริมการดำรงชีวิตแบบประชาธิปไตย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีกิจกรรมร่วมกับครู

11. มีการเร้าความสนับสนุน ให้ก่อนลงมือทำกิจกรรมก่อนเสมอ การเร้าความสนับสนุนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเมื่อเด็กสนใจเรียน การเรียนการสอนก็จะได้ผลดี

12. มีการประเมินผลตลอดเวลา โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น สังเกต ซักถาม ทดสอบ เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนของครูตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการมากที่สุด

อบรม สินกิจกาน (2524: 32) ได้กล่าวถึงลักษณะการสอนไว้ว่าดังนี้

1. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรงมากที่สุด ด้วยการให้นักเรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง

2. ต้องมีจุดประสงค์ของบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินผลการสอน

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนประสบการณ์เดิมของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์

4. ต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนได้สอนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วางไว้

5. ต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดี การเตรียมการสอนนับว่าเป็นเทคนิคอย่างหนึ่ง เพื่อที่ครูจะได้รู้ว่า จะสอนอย่างไร ใช้อุปกรณ์อะไรบ้าง

6. ต้องมีสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนสนใจ และเข้าใจบทเรียน เช่น แผนภูมิ รูปภาพ ของจริง หุ่นจำลอง และโสตท์ศัลย์อุปกรณ์อื่น ๆ

7. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ โดยมีการปรึกษาหารือกัน

8. ต้องมุ่งให้นักเรียนได้ทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี พร้อมที่จะประพฤติเป็นคนดี ของสังคมที่เรียน

9. ต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ ของเด็ก

10. ต้องส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

11. ต้องสนับสนุนให้เด็กใช้ประสพสัมผัสให้มากที่สุด

12. สอนตามกฎแห่งการเรียนรู้ โดยจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ
ประสบการณ์เดิมของเด็ก

13. ต้องส่งเสริมให้เด็กรู้จักแก่ปัญหาด้วยตนเอง ตามแนวทางวิทยาศาสตร์

14. ต้องสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก ไม่ใช่การกดขี่หรือบีบ
บังคับให้เด็กเรียน

15. ต้องมีการเร้าความสนใจก่อนทำการสอนเสมอ จะเห็นว่าลักษณะการสอนที่ดี ต้องมี
การเตรียมการสอน มีการนำเข้าสู่บทเรียน สอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ มีการใช้จิตวิทยาในการสอน
มีเทคนิคพิธีการสอนหลากหลาย มีการกำหนดจุดประสงค์ชิงพุตติกรรม และมีการประเมินผลการสอน
อยู่เสมอ

กระทรวงศึกษาธิการ (2525: 141) ได้กล่าวถึงแนวการสอนคนตระและนาฏศิลป์ ไว้ว่าดังนี้

1. สอนคนตระและนาฏศิลป์ในส่วนที่สอดแทรกอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ควรคำนึงถึงจุดประสงค์ของคนตระและนาฏศิลป์ด้วย

2. เพื่อให้การสอนคนตระและนาฏศิลป์ได้ผลดียิ่งขึ้น ครุต้องใช้เอกสารหลักสูตร และ
วัสดุอุปกรณ์มาประกอบ โดยเฉพาะครุที่ขาดทักษะทางคนตระยิ่งมีความจำเป็นมากที่สุด

3. ในการสอนครั้งหนึ่ง ๆ นั้น ควรจะประกอบด้วยกิจกรรมทั้ง 4 หัวข้อ ซึ่งได้กำหนด
ไว้ในหลักสูตร โดยสอนให้สัมพันธ์กัน ถึงแม้แผนการสอนจะแยกไว้เป็นหน่วย ๆ เช่น กิจกรรม
เน้นจังหวะ หรือหน่วยกิจกรรมสอนการร้องเพลง แต่ในการสอนก็ต้องสอนการร้องเพลง การทำ
ทำทางประกอบ จะสอนกิจกรรมนาฏศิลป์ก็ต้องทำจังหวะ และการร้องเพลงประกอบด้วย เป็นต้น
แต่จะเน้นกิจกรรมใดมากน้อย ก็ขึ้นอยู่กับหน่วยกิจกรรมของแผนการสอนนั้น ๆ จะกำหนดให้เห็น
จุดประสงค์

4. การสอนแบบสาธิค ในบางกิจกรรมครุจะเป็นผู้สาธิค แต่ในบางกิจกรรมอาจจะนำ
ความคิดของผู้เรียนมาประกอบเป็นตัวอย่างก็ได้ หรืออาจจะหาสื่อการเรียนอย่างอื่นมาประกอบ
การสอน เช่น รูปภาพ วิทยากร เทปเพลง ให้ผู้เรียนแสดงตามหรือตัวผู้เรียนก็อาจจะเป็นผู้สาธิคเอง
ได้

5. ขั้นตอนในการสอนคนตระและนาฏศิลป์ จำเป็นจะต้องมีระดับขั้น เพื่อจะสะดวกในการ
ฝึกปฏิบัติ

การสอนคนตระและนาฏศิลป์แต่ละครั้งนั้น จะต้องนำกิจกรรมมีอยู่ 3 กิจกรรม คือ¹
กิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมการร้องเพลงและกิจกรรมการฟัง กิจกรรมนาฏศิลป์ มาสอนให้
สัมพันธ์กัน เช่น ให้ร้องเพลง ก่อนที่เด็กจะร้องเพลงก็ต้องฟังเพลงเสียก่อน ในระหว่างฟังเพลงก็ให้
เด็กเคาะจังหวะประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในจังหวะ อันเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยกำหนดการ

ร้องเพลงให้ช้า เร็ว ตามทำนองและจังหวะ แล้วจึงร้องและทำจังหวะไปพร้อม ๆ กัน การทำท่าทางประกอบเพลงหรือจังหวะมีความสำคัญกับเด็กมาก เพราะเด็กจะได้มีโอกาสแสดงลีอ้อนไห้วร่างกายทำท่าทางอันเป็นความต้องการขึ้นพื้นฐานที่สำคัญของเด็ก เพื่อจะช่วยให้เด็กได้เกิดความเบิกบานในการแสดงออก และยังช่วยในการพัฒนาเรื่องกายของเด็ก ได้เป็นอย่างดี แต่จะเน้นกิจกรรมข้อใดมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับเรื่องที่เรียนว่าจะเน้นกิจกรรมใด

การเรียนคนตระและนาฏศิลป์ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในลักษณะกระบวนการกลุ่ม ให้มากที่สุด เพื่อให้เด็กได้เรียนร่วมกัน คิดร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ให้เด็กช่วยกันฝึก ช่วยหาข้อบกพร่อง ช่วยกันปรับปรุงแก้ไข อันเป็นการฝึกให้เด็กปฏิบัติตนในสังคมย่อย ๆ ของเด็กเพื่อนำไปสู่ การพัฒนาลักษณะนิสัยในด้านต่าง ๆ การฝึกปฏิบัตินั้นเริ่มด้วยการดูรูปแบบที่กำหนดให้ โดยฝึกให้เด็กสังเกตทำท่าทาง จังหวะ ความสัมพันธ์ ความสอดคล้องผสมกลมกลืนและความพร้อมเพรียง เพื่อให้เห็นถึงที่ถูกต้องในเบื้องต้นเสียก่อน โดยให้ฝึกตามรูปแบบที่กำหนดให้ แล้วให้อภิปรายซักถาม ศึกษาค้นคว้าหาสาเหตุ ที่สามารถฝึกปฏิบัติได้ และการฝึกปฏิบัติไม่ได้ ทำอย่างไรจึงจะฝึกปฏิบัติได้ ช่วยกันให้ข้อเสนอแนะ หารือแก้ไขและปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น การแบ่งกลุ่มปฏิบัติ กิจกรรมมีการสับเปลี่ยนบุคคลในกลุ่ม เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสอยู่ในกลุ่มย่อยกับเพื่อนทุก ๆ คน และให้เด็กได้มีโอกาสสังคมกับคนอื่น ๆ อย่างทั่วถึง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535: 39 - 40)

สุพรรณิ เหลืองบุญชู (2536: 8-9) ได้กล่าวถึงการสอนคนตระไว้ว่า ครุครัวคำนึงถึงหลัก การพื้นฐานของปัจจัยทั่วไป ที่ทำให้นักเรียนแต่ละคน มีการเรียนคนตระที่แตกต่างกันตามหลัก สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ความปรารถนาของมนุษย์ (Human Desire) เป็นองค์ความต้องการความสุข ทางใจ ซึ่งได้แก่ สิ่งที่อ่อนหวาน และ ไฟแรง คนตระเท่านั้นที่จะให้สิ่งเหล่านี้ได้มนุษย์จึงพยายามจัดหาสิ่งนี้ แม้แต่ในโรงเรียนก็ต้องจัดหาสิ่งเหล่านี้เข่นกัน เพื่อที่จะให้เด็กได้รับสิ่งนั้น

2. จักษุสวัสดร์ (Talent) ทุกคนมีพรสวัสดร์เกี่ยวกับคนตระ เพียงแต่จะมีมากมีน้อยต่างกันเท่านั้น ครุจึงมีหน้าที่ส่งเสริมพรสวัสดร์ทางคนตระของเด็กให้พัฒนาได้เต็มที่

3. สิ่งแวดล้อม (Environment) ในปัจจุบันทุกหนทุกแห่งจะได้ยินเสียงคนตระ เพลงที่ฟังนั้น เนื้อหาของบางเพลงอาจเกี่ยวข้องชีวิตของเราหรือมีความประทับใจในเนื้อเพลงหรือส่วนใดของเพลง สิ่งเหล่านี้ทำให้คนเราชอบคนตระได้ คนตระหรือเพลงที่เด็กสนใจจะมีหลายประเภททั้งดีและไม่ดี ครุครัวแนะนำให้ทราบถึงลักษณะของเพลงที่ควรฟัง เพื่อให้เด็กรับในสิ่งที่ถูกต้อง การใช้แผนการสอนคนตระและนาฏศิลป์ ขั้นตอนศึกษาปีที่ 5

แผนการสอนคนตระและนาฏศิลป์ ขั้นตอนศึกษาปีที่ 5 มีความเวลาเรียนทั้งสิ้น 130 คาบ นำไปบูรณาการกับกลุ่มสร้างเสริมประสพการณ์ชีวิต 10 คาบ เขียนเป็นแผนการสอนเฉพาะ

120 คاب แผนการสอนสำหรับชั้นนี้ได้เขียนเพิ่มทักษะเกี่ยวกับคนตระและนาฏศิลป์ของไทยและสากลมากขึ้น เช่น การร้องเพลงและนาฏศิลป์เพิ่มการร่ายรำที่เป็นแบบแผนมากขึ้น แต่ก็เป็นการเรียนซึ่งสืบเนื่องมาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ทั้งสิ้น

เรื่องคนตระและนาฏศิลป์มีจุดประสงค์ต้องการให้เด็กรู้จักชน รู้จักการแสดงออกและรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒธรรมของชาติและท้องถิ่น ฉะนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมุ่งให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละอย่างให้มากที่สุด เพื่อให้เด็กมีความกล้าในการแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง และเพื่อให้เด็กเกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียน มิได้นิ่งความรู้ความสามารถ ที่จะแสดง ได้อย่างนาฏศิลป์ แต่ต้องการให้รู้จักนำไปใช้ในชีวิตจริง ของนักเรียน ได้บังตามสมควร เช่น ฟังเพลงเป็น รู้ว่าทำนองเพลงเหล่านี้ใช้ในโอกาสอะไร หรือสามารถหาความเพลิดเพลินจากการร้องเพลง เล่นคนตระ ดูการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น

แผนการสอนส่วนใหญ่จะเปิดโอกาสให้ครูได้เลือกสอนได้ตามความต้องการของครู และของท้องถิ่น โดยเฉพาะนาฏศิลป์ของท้องถิ่น ควรให้เด็กได้เข้าใจและสามารถแสดงออกได้ เพื่อให้เกิดความภูมิใจและรักท้องถิ่นของตนเอง เว่องได้ตอนใดที่ครูเห็นว่าไม่เหมาะสมกับเด็ก ไม่มีครู ที่มีความรู้เรื่องนี้ก็ให้ใช้เรื่องอื่นมาสอนแทนได้ เช่น ในตสาภล อาจจะยกสำหรับบางโรงเรียนที่ไม่มีครูมีความรู้เรื่องนี้ ก็อาจใช้เพลงหรือนาฏศิลป์ของท้องถิ่นสอนแทนได้โดยใช้คำเวลาเท่ากัน เพลงที่ให้สอนในห้องเรียนส่วนมากจะเสนอแนะไว้หลาย ๆ เพลง ให้ครูเลือกสอนได้

เรื่องของคนตระและนาฏศิลป์มีจุดประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ถ้าจะให้บรรลุจุดประสงค์ ตามที่กำหนดไว้ ก็ต้องให้มีการนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ หรือพยายามส่งเสริมอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้น เมื่อสิ้นภาคเรียนหนึ่ง ๆ หรือปีหนึ่ง หรือในวันสำคัญต่าง ๆ โรงเรียนควรจัดให้มีการแสดงทางคนตระ ละคร นาฏศิลป์ไทย เพื่อให้เด็กได้แสดงความสามารถและนำความรู้จากที่เรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ให้ปรากฏแก่สายตาครูและเพื่อนฝูง ก็ยิ่งจะเพิ่มความมั่นใจ ความภูมิใจในการเรียนรู้ ให้แก่เด็กมากที่สุด นอกจากนี้ครูจะได้เห็นความสามารถของเด็กและผลสำเร็จจากการสอน ว่าได้ผลหรือไม่เพียงไร

เนื่องจากกิจกรรมคนตระและนาฏศิลป์ จะมีทั้งกิจกรรมร้องเพลง ฟังเพลง ฯลฯ ผู้สอนอาจรับฟังจากวิทยุศึกษาได้ ซึ่งได้จัดรายการไว้สอดคล้องกับบทเรียนคนตระและนาฏศิลป์ของกรมวิชาการ ซึ่งจะสามารถช่วยโรงเรียนได้มาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2524: 514)

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2538: 104) ได้กล่าวถึงหลักการสอนของ เพสตราอสซี ไว้ว่า

1. สอนให้รู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนการร้องก่อนเรียนเกี่ยวกับการเขียนโน๊ต หรือซื้อของตัวโน๊ต

2. แนะนำให้ผู้เรียนสังเกตและฟังเสียงตลอดจนลองเลียนแบบเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน เมื่อให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่าง และผลที่เกิดจากเสียงซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและมีส่วนในกิจกรรมด้วยตนเอง อันเป็นการดีกว่าการอธิบายสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้ผู้เรียนฟัง ซึ่งผู้เรียนไม่ได้รับประสบการณ์อย่างเต็มที่ และเป็นการเรียนที่ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

3. สอนสิ่งต่าง ๆ ที่ละเอียด ได้แก่ จังหวะ ทำนอง และลีลาของดนตรี โดยมีทั้งการสอนและการปฏิบัติควบคู่กัน ไป ก่อนที่ผู้เรียนจะเรียนรู้และปฏิบัติบทเรียนที่เป็นผลรวมขององค์ประกอบของดนตรีในระดับที่มีความยากมากขึ้น

4. ในการฝึกปฏิบัติแต่ละขั้นตอน ผู้เรียนควรปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ในแต่ละขั้นตอนก่อนก้าวไปสู่การฝึกปฏิบัติที่ยากขึ้นต่อไป

5. ควรใช้วิธีการอุปนัย(induction) ในการสอน คือการให้ตัวอย่างฝึกปฏิบัติ และค่อยๆ สรุปเป็นหลักการและทฤษฎี

6. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ และฝึกปฏิบัติในเรื่องของคุณภาพของเสียงและประยุกต์สิ่งที่ได้รับกับดนตรี

7. การสอนชื่อตัวโน้ตควรให้มีความสัมพันธ์กับบทเพลงที่ใช้ประกอบการเรียน หลักการสอนดนตรี

นอกจากนี้ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2538: 125-126) ยังได้สรุปเทคนิคการสอนดนตรีโดยทั่วไปที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในดนตรี ของหลายคนไว้ดังนี้

1. วิธีการของหมื่นดูษฐี บริพัตร เน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลักการเรียนรู้ดนตรี เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว 3 ระดับ คือ ทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ทักษะพื้นฐานชั้นกลาง และทักษะในระดับสูง การเรียนรู้เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระดนตรีไปด้วย

2. วิธีการของอรรรณ บรรจงศิลป์ เน้นการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา ผู้เรียนได้รับปัญหาจากผู้สอนและจะช่วยกันแก่ปัญหา โดยการคิด วิเคราะห์ ทดลอง ในที่สุด จึงมีการเสนอผลการแก้ปัญหา ด้วยกระบวนการนี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้แนวคิดและทักษะดนตรีควบคู่กันไป

3. วิธีการของวินลทรี อุปรมัย นำหลักของการเรียนรู้ภาษาไทยใช้ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเปรียบกับการเรียนดนตรีได้ คือ ผู้เรียนจะฟังก่อน จากนั้นจึงร้องและเล่นดนตรี ซึ่งเทียบกับการพูด ระยะต่อมาข้างต้น และการเขียนซึ่งหมายถึงการสร้างสรรค์จะได้รับการเน้นด้วย

4. วิธีการของดาลโกรซ(Emile Jaques-Dalcroze) เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก โดยมีหลักการเรียนรู้เคลื่อนไหวร่างกายทำให้การเรียนรู้ดนตรีมีความหมายกับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ดนตรีได้ถึงแก่น โดยเน้นเรื่องการสร้างสรรค์ควบคู่กันไปด้วย

5. วิธีการของออร์ฟ(Carl Orff) เน้นที่การสำรวจเกี่ยวกับเสียง ซึ่งเกี่ยวพันไปถึงเรื่องการสำรวจที่ว่างรอบ ๆ ตัว โดยการเคลื่อนไหว และเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบโดยการสร้างสรรค์ผู้เรียนเรียนรู้จากส่วนบุคคลไปสู่ส่วนรวม โดยการเรียนแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมทั้งปฏิบัติเดี่ยวและการผสมวง จุดเด่นของวิธีการนี้คือใช้เครื่องดนตรีออร์ฟในการเรียนการสอน

6. วิธีการของโโคดาล(Zoltan Kodaly) เน้นการร้องเป็นหลัก โดยใช้วรรณคดีคนตระพื้นบ้านซึ่งถือว่าเป็นคนตระในลักษณะภาษาแม่ของผู้เรียน ในกระบวนการเรียนการสอนยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นหลัก การเสนอเนื้อหาคนตระมีการจัดเป็นขั้นตอนอย่างรัดกุม และมีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นรูปธรรม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนรับรู้คนตระในลักษณะของเสียงง่ายขึ้น

7. วิธีการ Comprehensive Musicianship เน้นหลักของการจัดประสบการณ์ทางดนตรีในลักษณะของการผสมผสานกลุ่มก klein ขององค์ประกอบคนตระทุกแห่งมุน โดยผู้เรียนได้รับรู้วรรณคดีคนตระจากทั่วโลก เพื่อประสบการณ์ที่กว้างไกลทางคนตระและการคิดวิเคราะห์วิชาการณ์ทางดนตรีอย่างมีหลักเกณฑ์

เทคนิควิธีการแต่ละวิธีเมื่อนำไปใช้ควรมีการปรับปรุง ประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน การนำหลักการหนึ่งไปประยุกต์หรือการผสมผสานกันระหว่างเทคนิควิธีต่าง ๆ ย่อมสามารถทำได้ตามความเหมาะสมซึ่งอยู่ในคุณลักษณะของผู้สอน ไม่มีวิธีการใดดีที่สุด มีแต่วิธีการเหมาะสมที่สุดเท่านั้น

การพัฒนาการทางคนตระของเด็กในระดับประถมศึกษา อายุประมาณ 9 - 11 ปี ว่า ส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในด้านจังหวะ ทำนองและรูปแบบของเพลงลีกซึ่งเป็นสามารถเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ยกและลับซับซ้อนขึ้นได้ ความละเอียดอ่อนของเพลงจะมีมากขึ้น เด็กในวัยนี้ควรมีโอกาสสร้างสรรค์เพลงประสานเสียงประเภทต่าง ๆ เพราะเป็นวัยที่พร้อมจะรับรู้และพัฒนาเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องเสียงประสาน

ด้านจังหวะ เด็กรับรู้และมีความจำเกี่ยวกับรูปแบบดีขึ้น ด้านทำนองเด็กสามารถร้องเพลงที่มีช่วงเสียงกว้าง ๆ ได้ มีแนวคิดเรื่องระดับเสียงดีขึ้นและมีความเพี้ยนน้อยลง

เด็กในวัยนี้เริ่มแสดงให้เห็นว่าตนชอบเพลงประเภทใด จึงเป็นการดีถ้าบิดามารดาสนับสนุนให้เด็กมีความเชื่อมั่น และเลือกประเภทของเพลงที่ตนชอบ พร้อมทั้งสนับสนุนให้เรียนคนตระตามความสามารถทำได้ และตามที่เด็กชอบ

กิจกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองจัดหา และร่วมไปกับเด็กได้ควรเป็นการให้เด็กมีส่วนร่วมเลือกเพลงที่จะฟัง เลือกรายการคนตระที่จะไปชมบ้าง

เด็กในวัยนี้สามารถอ่านได้ดีแล้ว ควรจัดทำหนังสือต่าง ๆ ทางคณตรี เช่น ประวัตินักคณตรี เพลงพื้นบ้าน ประวัติคณตรี ให้เด็กได้อ่าน เพื่อสร้างความสนใจและพัฒนาความรู้ของเด็ก เกี่ยวกับคณตรีให้ก้าวข้ามจากไป

เด็กในวัยนี้สามารถฟังคณตรีได้นานขึ้น ควรพาเด็กไปชมการแสดงคณตรีที่เป็นเรื่อง เป็นราวจริง ๆ ในบางครั้งบางคราว เพื่อให้เด็กเรียนรู้ถึงบรรยายกาศที่แท้จริงในการฟังเพลง พร้อม ทั้งเป็นการชูใจให้เด็กสนใจคณตรีมากขึ้น

สำหรับเด็กที่เรียนคณตรีเป็นพิเศษ บิดามารดาหรือผู้ปกครองพุดคุยกับเด็กในความรู้สึก ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพราะถ้าเด็กได้ครูไม่ดีหรือไม่ชอบวิชาระบบที่เด็กสนใจ การสอนของครูอาจ ทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อคณตรีและเกิดสนใจคณตรีได้ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2541: 29 - 31)

โดยสรุป เด็กในวัยนี้รู้สึกต่าง ๆ จากโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ควรมีการติดต่อกับโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทราบถึงการเรียนการสอนคณตรี นอกเหนือนี้สภาพ แวดล้อมทางบ้านก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางคณตรีของเด็ก บิดามารดาควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในคณตรี มีโอกาสแสดงความคิดเห็นด้านคณตรี เพื่อช่วย พัฒนาแนวคิดทางคณตรีในด้านต่าง ๆ กับเด็ก เป็นการคึกคักให้เด็กมีโอกาสเลือกเครื่องคณตรีที่จะ เล่นด้วยตนเอง โดยมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนและแนะนำ

พันธิพा อุทัยสุข (2538: 542-570) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

1. กำหนดหน่วยการสอน
2. จัดลำดับก่อนหลังให้หน่วยการสอน
3. กำหนดเวลาสอน โดยประมาณสำหรับแต่ละหน่วย
4. ปรับปรุงการจัดลำดับเนื้อหาและเวลาที่ใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยศึกษาจากแบบเรียนและคู่ มือครุภัณฑ์ เล่ม

5. ปรับปรุงครั้งสุดท้ายและเขียนแผนการเรียนการสอนระยะยาวเป็นลายลักษณ์อักษร ขั้นตอนการเขียนแผนการเรียนการสอนสำหรับหน่วยการสอน ความมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. โน้มติ
2. วัตถุประสงค์
3. เนื้อหา
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
  - 4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
  - 4.2 ขั้นปฏิบัติ

4.3 ขั้นสรุป

5. สื่อการสอน

6. การประเมินผล

พันธิพา อุทัยสุข (2538: 576-579) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและพุทธิกรรมการสอนของครูเป็นเหตุผลหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาความรู้ของนักเรียน ซึ่งอาจแยกความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความแตกต่างที่มีมาแต่กำเนิด เช่น ด้านร่างกาย สติปัญญา และความสามารถทางภาษา

2. ความแตกต่างที่เกิดขึ้นภายหลัง หลังจากที่เด็กกำเนิดและเริ่มเติบโต เด็กจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ ทำให้มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ความสนใจ ประสบการณ์ การปรับตัว ทัศนคติ ความสำเร็จทางการเรียน ฯลฯ เด็กที่มีความสามารถแตกต่างกันบางส่วนมีผลมาจากบุคลิกภาพส่วนบุคคล เช่น ความมั่นใจ ความอดทน ความกระตือรือร้น ฯลฯ ทำให้เด็กสามารถใช้ความสามารถเหล่านี้ในการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายได้ดีกว่าเด็กอื่น แต่ก็มีเด็กที่ขาด某些特質 ไม่สามารถใช้ความสามารถเหล่านี้ในการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายได้ดีเท่าเด็กอื่น

1. การแก้ไขข้อบกพร่องของเด็ก ตั้งแต่เริ่มต้นการฝึกใหม่ ๆ จะทำให้เด็กมีพื้นฐานที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้การฝึกทักษะต่อ ๆ ไปได้ผลดี

2. เด็กอ่อนจำเป็นต้องช่วยเหลือให้ทันเพื่อน

3. เด็กเก่งควรสนับสนุนให้สามารถพัฒนาไปจนสุดความสามารถ

ประภาพร ศุภรณ์สุข (2538: 607-610) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นส่วนเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตร ทำให้หลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งอาจแยกได้เป็น 2 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมด้านปักร่องได้แก่ สถานีการเรียน คณะกรรมการสถานีการเรียน หัวหน้าชั้น เป็นต้น

2. กิจกรรมด้านการเรียน อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 แบ่งตามลักษณะกลุ่มวิชา เช่น กิจกรรมกลุ่มวิชาทักษะ กิจกรรมกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ฯลฯ

2.2 แบ่งตามลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมトイวาร์ที ฯลฯ

สุวิทย์ นูลคำ (2542: 30) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแฟ้มสะสมผลงาน ไว้ว่า แฟ้มสะสมงานมีประโยชน์ในการแสดงหรือนำเสนอผลงานของนักเรียนซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน เพราะแฟ้มสะสมงานให้ข้อมูลที่ครบถ้วนกว่าผลการทดสอบด้วย

แบบทดสอบ ซึ่งการจัดทำเพื่อต้องอาศัยความคิด ความรู้ ความอุดหนุน วิจารณญาณ ความอุตสาหะ ทักษะต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ทางสมอง(Cognitive) ทางจิตใจ(Psychological) รวมทั้ง ทักษะต่าง ๆ ของเจ้าของเพื่อ ดังนั้นเพื่อสะสูงงานนั้นจึงสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายประการ คือ

1. สอนนักเรียนเป็นรายบุคคล ในเพื่อสะสูงงานควรให้นักเรียนจัดทำด้วยตนเอง ดังนั้นแต่ละคนจึงสามารถเลือกทำงานแต่ละชีน ได้อย่างอิสระตามความสนใจและความสามารถของนักเรียนและนักเรียนสามารถนำผลงานมาปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นได้

2. ทำหน้าที่ให้สะท้อนความสามารถอุปกรณ์เป็นผลงานชิ้นสุดท้าย และทำหน้าที่ในการสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการทำงานของเด็กได้ทุกขั้นตอน

3. ทำหน้าที่แตกต่างจากแบบทดสอบ ที่ส่วนมากเป็นการสอนเพื่อหาที่ผิดพลาด ทำให้นักเรียนไม่ชอบการสอบและพยายามหลีกเลี่ยงการสอบหรือทุจริตในการสอบ เพื่อสะสูงงาน จะทำให้ครูสามารถหาจุดเด่นของนักเรียนได้มากกว่าจุดด้อย และนักเรียนสามารถเลือกตัดสินใจว่าจะใช้งานชิ้นที่ดีที่สุดของตนในการประเมิน ดังนั้นนักเรียนจึงมีความสุขในการทำเพื่อสะสูงผลงานของตนมากกว่า

4. ทำหน้าที่สำคัญในการแจ้งผลสำเร็จของนักเรียนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบ รวมทั้งสามารถนำไปใช้อภิปรายความก้าวหน้าของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ การประเมินจากเพื่อสะสูงงานก็มีลักษณะเปิดเผยตรงไปตรงมา ซึ่งต่างจากการใช้แบบทดสอบที่ครู่ต้องปกปิดความลับอยู่เสมอ

5. การเก็บสะสูงผลงาน งานทุกชิ้นที่พิจารณาคัดเลือกไว้แล้วต้องเขียนชื่อ วัน เดือน ปี แปะติดไว้ เพื่อให้สามารถประเมินความเจริญของงานหรือพัฒนาการของเด็กได้

ด้านสื่อการสอน

จากการศึกษา มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านสื่อการสอน ดังนี้

จารุณ วงศ์สถาปัตย์ (2515: 31-35) กล่าวว่า เมื่อพุดถึงเทคโนโลยีคนส่วนมากนึกถึงสัมภาระต่าง ๆ ขึ้นเป็นผลของการก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในทางการศึกษา ไม่ได้หมายความเฉพาะแต่เพียงสัมภาระเพียงอย่างเดียว วิธีการหรือเทคนิคใหม่ ๆ ที่เพิ่มศักยภาพเป็นตัวช่วยนำมาใช้ปรับปรุงวิธีการสอนหรือวิธีการจัดการศึกษามีผลดีหรือมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ก็ถือว่าเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาเหมือนกัน เทคโนโลยีทางการศึกษาที่แท้จริง จึงหมายถึงกรรมวิธีในการกำหนดจุดหมายปลายทางของการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมและทันสมัย การทดลองใช้วิธีการและวัสดุต่าง ๆ การประเมินผลของระบบการศึกษาทั้งระบบ

ขัยยงค์ พرحمวงศ์ (2523: 24) กล่าวถึงเทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า เทคโนโลยีเป็นระบบ การประยุกต์ ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์(วัสดุ) และผลิตผลทางวิศวกรรม(อุปกรณ์) โดยยึดหลักทาง พฤติกรรมศาสตร์(วิธีการ) มาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาทั้ง ในด้าน บริหาร ด้านวิชาการ และด้านบริการ หรืออีกนัยหนึ่ง เทคโนโลยีการศึกษาเป็นระบบ การนำวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

วัสดุ(Materials) หมายถึง ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ สิ่งที่มีการผูกพัน สิ่งเปลี่ยนได้ง่าย เช่น ของตก ดินสอ กระดาษ ฟิล์ม ฯลฯ

อุปกรณ์(Equipment) หมายถึง ผลิตผลทางวิศวกรรมที่เป็นเครื่องมือต่าง ๆ เช่น กระดาน โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องฉาย เครื่องเสียง เครื่องรับโทรทัศน์ ฯลฯ

วิธีการ(Techniques) หมายถึง ระบบ กระบวนการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องคำนึงถึงหลัก จิตวิทยา หลักสังคมวิทยา ภาษา ฯลฯ ที่นำมาใช้ในการศึกษา เช่น การสาธิต ทดลอง กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

ไชยยา เรืองสุวรรณ (2523: 15) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีทางการศึกษาคือ วิธีการ นำเอาความรู้ แนวคิดและกระบวนการ ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ขึ้นเป็นผลิตผลทาง วิทยาศาสตร์ มาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้าต่อไป อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุปว่า เทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง การนำความรู้ ความคิด และวิทยาการทาง วิทยาศาสตร์ มาประยุกต์ใช้อย่างมีระบบ เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายอย่าง มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

เสาวนีย์ สิกขานบัณฑิต (2528: 202) ได้อธิบายและให้ความหมายของสื่อการสอนดังนี้ คำว่า “สื่อการสอน” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Instructional Media” Instruct มีความหมายว่า Teach แปลว่า สอน Media เป็นคำพหุพจน์ มาจากคำเอกสารนี้ว่า Medium แปลว่า สื่อ เมื่อร่วม 2 คำนี้ เข้าด้วยกันเป็น Instruction Media จึงมีความหมายว่า สื่อการสอน บางท่านเรียกว่า เสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์

อธิพร ศรียมก (2538: 285-286) ได้กล่าวถึงประโยชน์การใช้สื่อการสอน ทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ด้วยเหตุผล 6 ประการ กล่าวคือ

1. สื่อการสอนจะกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียน เกิดความรู้สึกอยากเรียน เพื่อธรรมชาติของมนุษย์ ยอมอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ อยู่แล้ว ผู้เรียนจะเกิดความสนใจ เกิดความในใจ มากmany

2. สื่อการสอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เพราะสื่อการสอนสามารถแปลงนามธรรมให้กลายเป็นรูปธรรม ทำให้ประับดเวลาของผู้สอนไปได้มาก

3. สื่อการสอนสามารถอาชันะ เวลา สถานที่ และระบบทางได้ กล่าวคือ สื่อการสอนสามารถนำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตเมื่อหลายสิบปีแล้ว กลับมาให้เราชมได้ในปัจจุบัน ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศไทย

4. สื่อการสอนสามารถย่อขนาดวัตถุที่ใหญ่เกินกว่าจะนำเอาริบมาประกอบการสอนได้

5. สื่อการสอน ทำให้นักเรียนจดจำสิ่งที่ครัวจำไว้ได้นานมาก ลองสังเกตจากตัวท่านเอง ก็ได้ ภาพนัตรบางเรื่องที่ท่านประทับใจ จะสามารถจดจำได้นานแสนนาน

6. สื่อการสอนมีส่วนในการเสริมสร้างความคิดเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างยิ่ง นักเรียนแต่ละคน จะมีประสบการณ์หรือพื้นเพ็ญเดิมแตกต่างกันอยู่แล้ว การ ได้พบเห็นสื่อการสอนที่น่าสนใจใหม่ ๆ จะเสริมความคิดเดิมให้เกิดเป็นความริเริ่มสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี และยังได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่คือ ไว้ดังนี้

1. สองคล้องกับจุดมุ่งหมายและการเสนอเนื้อหา

2. เหมาะสมกับชั้นและวัยของเด็ก

3. เร้า ดึงดูดความสนใจของเด็ก

4. ราคากู

5. คุ้มค่า

สมรุทธ์ สุทธจิตร์ (139 - 148) ได้กล่าวถึง สื่อการสอนคุณตรีว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญในการสอนคุณตรี เนื่องจากคุณตรีเป็นเรื่องของเสียง ที่เป็นนามธรรม การใช้สื่อต่าง ๆ ทางด้านทัศนุปักรณ์มาช่วยในการสอนช่วยให้ลักษณะนามธรรมของคุณตรีเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา สื่อการสอนจัดว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก นอกจากนี้สื่อประเภทเสียงจัดเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนคุณตรี เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้รับฟังคุณตรี เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และสื่อประเภทเครื่องดนตรีช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสและเล่นคุณตรี ซึ่งเป็นสิ่งเร้าช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คุณตรีได้เป็นอย่างดี และได้จำแนกประเภทของสื่อคุณตรี

1. บทเพลง ใน การสอนคุณตรี เพลงจัดเป็นสื่อที่ผู้สอนใช้สอนโดยเฉพาะเพลงประกอบการร้อง นอกจากนี้เพลงที่นำมาใช้ยังมีเพลงประกอบการสอนฟัง การสอนการเคลื่อนไหว การสอนการย่าน ซึ่งมีลักษณะการเลือกเพลงดังนี้ คือ

1.1 ความยากง่ายของเพลง

1.2 ความยาวของบทเพลง

1.3 ประเภทของบทเพลง เช่น เพลงไทย เพลงยอดนิยม เพลงอมตะทั้งของไทยและของตะวันตก

2. แผนภูมิ และแผนภาพ การสอนดนตรีมักจะเกี่ยวข้องกับการอ่านโน้ตหรือการร้องเพลงเสมอ ดังนั้นแผนภูมิลักษณะต่าง ๆ ควรเป็นสื่อสอนตรีที่ผู้สอนควรจัดทำไว้ใช้ในการสอน

2.1 แผนภูมิ สามารถแยกได้ดังนี้

2.1.1 แผนภูมิเพลง

2.1.2 แผนภูมิสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรี

2.1.3 แผนภูมิแสดงโครงสร้างหรือรูปแบบทางดนตรี

2.1.4 แผนภูมิแสดงลักษณะของเครื่องดนตรี

2.2 แผนภาพ แผนภาพที่ใช้ในการสอนเสมอ ได้แก่

2.2.1 แผนภาพเครื่องดนตรี

2.2.2 แผนภาพผู้ประพันธ์เพลง

2.2.3 แผนภาพแสดงลักษณะของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ

2.2.4 แผนภาพต่าง ๆ ที่ประกอบการอธิบายเกี่ยวกับบทเพลง

เพื่อช่วยสร้างมโนภาพหรือความเข้าใจ

3. เครื่องดนตรี ไม่ว่าจะเป็นการสอนดนตรีศึกษาหรือดนตรีเชิงทักษะ สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ เครื่องดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้สอนวิชาดนตรีศึกษา มักแยกออกเป็นประเภท ได้ดังนี้

3.1 เครื่องตี เช่น กลองต่าง ๆ สามเหลี่ยม รำนาการ กระนั่ง ฉิ่ง ระนาด เปล เป็นต้น

3.2 กีบبورด เช่น เปียโน(Piano) (เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญที่สุดในการสอนดนตรีแนวตะวันตก) ออร์แกน(Organ) เป็นต้น

3.3 ชลุ่ย เครื่องดนตรีประเภทเป่า เช่น ชลุ่ย หรือริโคร์ดเดอร์(Recorder) จัดเป็นเครื่องดนตรีที่มีราคาถูกมาก และมีหลักเบื้องต้นในการเล่น ไม่ยากจนเกินไป

3.4 เครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ มีเครื่องดนตรีอีกหลายประเภทที่สามารถนำมาประกอบการสอนและการเล่น ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของห้องถูนหรือความสามารถในการจัดหาของโรงเรียนและความสามารถจัดหาของผู้เรียน

3.5 เครื่องดนตรีออร์ฟ เครื่องดนตรีออร์ฟ เป็นเครื่องดนตรีประเภทประกอบจังหวะในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ ระนาดไม้ ระนาดเหล็กที่พัฒนามาจากนานาชนิดของอา非ริกา

4. สื่อประเภทเสียง

4.1 วัสดุเสียง ได้แก่ แผ่นเสียง แคนเสียง หรือเทป และดิสก์(Disket)

4.2 วัสดุเสียง ได้แก่ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องเล่นแบบเสียงและเครื่องเล่นดิสก์

5. สิ่งพิมพ์ ได้แก่ สื่อประเภทเอกสาร ตำรา หนังสือต่าง ๆ

6. สื่ออื่น ๆ ได้แก่ สื่อที่นักเรียนนำไปจากที่กล่าวมาแล้ว เช่น ภาพนิ่ง แบบภาพ ภาพยินต์ เครื่องดนตรีที่ผลิตขึ้นเอง เป็นต้น

โดยสรุป สื่อการสอนดนตรีเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นในการสอนเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนควรศึกษาด้านคว้าว่ามีสื่ออะไรบ้างที่ใช้ในการสอนดนตรี ได้ สื่อการสอนในระดับประถมศึกษา ควรเริ่มนั่นด้วยแพนภาพ และแพนภูมิลักษณะง่าย ๆ ที่ใช้แพนสัญลักษณ์หรือแนวคิดด้านสีสันเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดี รวมทั้งระบบสัญญาณมือที่ใช้แทนระดับเสียง บทเพลงที่นำมาใช้สอนการเริ่มนั่นด้วยเพลงง่าย ๆ ในระดับประถมศึกษาตอนต้นและยกขึ้นในระดับประถมศึกษาตอนปลาย เครื่องดนตรีที่ควรมีคือ เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ คีย์บอร์ด และเครื่องดนตรีของออร์ฟ

ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากการศึกษา มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านการวัดผลและการประเมินผล ดังนี้

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนเป็นกระบวนการต่อเนื่องของกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีความประสานสัมพันธ์อย่างแยกไม่ได้ เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า หลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนความพยาຍາมต่าง ๆ ในอันที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลสมความมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดเพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงวิธีการต่าง ๆ ต่อไปนี้

กัญจนา ลินทรัตนศิริกุล และอุษ华侨 (2534: 4) ได้กล่าวถึงว่า วัดผล หมายถึง กระบวนการเพื่อจะทำให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัด โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมีกฎหมาย

อนันต์ ศรีโสภา (2522: 2) กล่าวว่า การวัด คือ การกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์ เข้ากับวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมที่เป็นไปตามกฎ

เอนก เพียรอนุกูลบุตร (2527: 3) กล่าวว่า การวัด คือ การกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ ได้ ๆ เข้ากับสิ่งของ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ใด ๆ ตามกฎหมายที่ เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลข สัญลักษณ์ ให้แก่สิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และต้องเป็นไปตามกฎหมายที่เพื่อจะได้มาซึ่งข้อมูลทางการศึกษา

ข่าวล า แพรตติกุล (2516: 140-141) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนสมรรถภาพ นามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ส่วนการประเมินค่าการศึกษา(Evaluation) หมายถึง กระบวนการที่ครุน้ำทุก ๆ รายการ ที่ทราบจากการวัดผลไปใช้ในการวินิจฉัยตีราคานะรีขัดลงไป เป็นผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำ ควรให้สอนได้หรือสอนตก การประเมินค่าที่ดีต้องอยู่บนฐานรากฐานที่ดี

ประดิษฐ์ หวานเจริญ และคนอื่น ๆ (2520: 85) ได้เสนอแนะเรื่องการวัดผลและประเมินผลไว้ดังนี้

1. งานนโยบายที่นำไปเกี่ยวกับการวัดผล ได้แก่ การกำหนดเรื่องต่าง ๆ คือ
  - 1.1 ประเภทของข้อสอบหรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่ใช้
  - 1.2 ระยะเวลาที่จะใช้สอบ
  - 1.3 มาตรฐานอันจะพึงยึดถือในการสอบหรือการวัดผล
  - 1.4 การเตรียมแบบสำหรับรายงานผลการสอบแก่ผู้ปกครอง
2. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ
3. การจัดตารางสอบ กำหนดครุผู้ควบคุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ
4. การจัดห้องสอบ ที่นั่ง การสร้างบรรยายคำให้หมายแห่งการสอบ
5. การส่งเสริมครุให้มีความสามารถในการวัดผลเพิ่มขึ้น ทั้งวิธีการออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
6. ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการสอบ

พนัส หันนาคินทร์ (2529: 242) ได้กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณากำหนดคุณค่า จากคะแนนที่เราได้จากการวัดผลนั้น ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลการเรียน จึงต้องกระทำไปพร้อม ๆ กัน หากมีแต่การวัดผล ไม่มีการประเมินผลก็ไม่มีความหมาย และไม่เกิดประโยชน์อันใด และหากมีการประเมินผล แต่ไม่มีการวัดผลมาก่อนก็ถือได้ว่า เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การประเมินผลนั้นเชื่อถือไม่ได้ ไม่มีข้อมูลยืนยัน ไม่เป็นวิทยาศาสตร์

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มิได้เน้นการสอน ໄล่ปลายเป็นสำคัญ แต่ ต้องการให้ผู้สอนประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นเอง ต้องการประเมินผล การเรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัยและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้หรือไม่เพียง ไม่มากกว่าความสามารถตอบคำถามได้ และในการที่พยาบาลให้ผู้สอนเป็นผู้สอนเองก็เพื่อ จะให้ผู้สอนเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องสอนเพื่อสอน แต่จะสอนให้เรียนในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์หมายความกับสภาพของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ (กรรมวิชาการ, 2532: 13)

ณรุทธ์ สุทธจิตร์ (2538: 161-164) ได้กล่าวถึง การวัดผลและการประเมินผลการเรียน การสอนคณตรี ควรคำนึงถึง โครงสร้างของสาระคณตรีรวมกับขีดหลักการวัดผลและประเมินผล ในกรณีสาระคณตรี ความมีการวัดผลที่ทางด้านเกี่ยวกับเนื้อหาคณตรี ทักษะคณตรี รวมทั้งเจตคติผู้เรียน ต่อคณตรี ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความซาบซึ้งในคณตรีด้วย ส่วนในด้านหลักการของการวัดผล และประเมินผล ควรคำนึงถึงหลักในการสร้างแบบทดสอบ วิธีการวัดผล ตลอดจนเกณฑ์การประเมินผล

หลักการวัดผลและประเมินผล

1. คุณสมบัติของการวัดผลและประเมินผล ซึ่งได้แก่ ความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้
2. วิธีการวัดผลและประเมินผล โดยทั่วไปการวัดผลและประเมินผลควรกระทำในสองลักษณะคือ วัดผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ และวัดผลและประเมินผลหลังจากเรียนแล้ว
3. ความครบถ้วน กล่าวคือ ควรวัดผลให้ครบตามเนื้อหาสาระของคณตรี ควรใช้วิธีการหลายรูปแบบ
4. ความสะทogene ครุพุสกอนต้องคำนึงเสมอว่าการวัดผลควรใช้วิธีใดหรืออย่างไร เพื่อให้ได้ข้อมูลนี้มาประเมินผลอย่างครบถ้วนและไม่ลำบากต่อการปฏิบัติ

หลักการประเมินผลทางคณตรี

1. ประเมินเนื้อหาทางคณตรี ได้แก่ องค์ประกอบทางคณตรี(จังหวะ ทำงาน เสียง ประสาน รูปพรรณ รูปแบบ สีสันและลักษณะของเสียง) และวรรณคดี(บทเพลง และประวัติคณตรี) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีสามารถประเมินผลโดยใช้การทดสอบในรูปของข้อสอบลักษณะต่าง ๆ ได้
2. ประเมินผลทักษะคณตรี การประเมินทักษะทางคณตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติ ซึ่งได้แก่การปฏิบัติเดี่ยวและเป็นกลุ่ม ส่วนมากมักมุ่งเน้นในประเมินปฏิบัติเดี่ยว เช่น จังหวะ ทำงาน เนื้อร้อง ลีลา ความไพเราะ
3. การประเมินเขตคิททางคณตรี เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์ และความซาบซึ้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ อารมณ์ เช่น ความตั้งใจเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การอ่าน การสร้างสรรค์ ความสนใจในคณตรี

ด้านค่านิยม และเจตคติ

จากการศึกษา มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านค่านิยมและเจตคติ ดังนี้

สมศักดิ์ สร้อยระษ้า (2539: คำนำ) กล่าวถึง คณตรีมีคุณประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เมื่อมีความรู้สึกเคร่งเครียด คณตรีจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ชโรมใจให้เย็นลง และเป็นเพื่อนในยามแหง

กระตุ้นให้รู้สึกคึกคัก กล้าหาญ ในยามที่หวัดกลัวภัย เมื่อได้ฟังคนตรีเราะรู้สึกซาบซึ้ง กระหึ่ม อิ่มอกอิ่มใจ คนตรีเป็นอาหารทางใจ ให้รู้วิตมีความสดชื่นกิริมายิ่งขึ้น

สมัย สุทธิธรรม (2534: 79-81) กล่าวถึง คุณค่าของคนตรีในช่วงสังคมโลกครั้งที่ 2 เมื่อทหารษีปุ่น จับทหารฝ่ายพันธมิตรเป็นเชลยที่เข้าช่องไก่ จังหวัดกาญจนบุรี ร่างกายทหารฝ่ายพันธมิตรที่ตกเป็นเชลยมีสภาพล้าຍชา枯萎ที่เดินได้ บ้างก็เป็นไข้ป่าล้มตายกันมาก บางคนถูกثارุณอย่างโหดร้ายถึงกับเป็นน้ำ ต่อมาก็ไม่มีผู้อนุญาตจัดตั้งวงคนตรีและสร้างเครื่องคนตรีจากไม้ไผ่ ขึ้นหลายชั้น มีการซักซ้อมและออกแสดงให้เพื่อนเชลยศึกได้พักผ่อนหย่อนใจกัน นับเป็นปรากฏการณ์ครั้งสำคัญที่มีการแสดงสดคงคนตรีเป็นครั้งแรก ณ ดินแดนแห่งความตายนี้ หลายคนเดินโดยกางเกง บ้างก็ใส่ขาเทียม แม้กระนั้นคนเจ็บป่วยก็ยังอุดส่าห์เดินทางมาดูการแสดง ซึ่งกำลังจะเริ่มขึ้นอย่างล้นหลาม

เสียงเพลงซึ่ม โนนีหมายเลข 5 ของเบื้องหนึ่งเป็นเพลงแรก แล้วต่อด้วยเพลงของชูเบิร์ต ตรึงผู้คนนับหมื่นให้อยู่กับที่ ทุกคนขับตัวโยกร่างอันผอมแห้ง ตอบเมื่อไปตามจังหวะเพลงอย่างสนุกสนาน เมื่อจบเพลงก็ได้รับการประบ่มืออย่างกีก ก้องทุกครั้งไป ทุกคนมีความสุขและพ้อใจกับการแสดงเป็นอย่างมาก ทุกชีวิตในค่าย ลืมความเจ็บปวดและความตายไปชั่วขณะ

นับความตอนหนึ่งที่กล่าวถึงคุณค่าของคนตรีว่า “ยังมีป่วยอีกมาก ที่ยังต้องการผู้ดูแลเยียวยารักษา นอกจากยารักษาโรค และอาหารที่เสริมสร้างร่างกายแล้ว คนป่วยเหล่านี้ยังมีเสียงเพลง และคนตรีมาดูอย่างบารักษาทางจิตใจแก่พวกเข้าด้วย จึงทำให้อาการเจ็บป่วยดีขึ้นเรื่อยๆ นับได้ว่าคนตรีและเสียงเพลงคืออาหารทางจิตใจของผู้ป่วยอีกนานหนึ่งเช่นกัน”

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2538 :73) ได้กล่าวถึง เจตคติ ค่านิยม และความซาบซึ้งในคนตรี โดยแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. คนตรีไทย เป็นวัฒนธรรมประจำชาติซึ่งทุกคนควรเรียนรู้และช่วยกันอนุรักษ์ไว้
2. คนตรีไทยเป็นโสตศิลป์ที่มีความໄพเราะลึกซึ้ง ควรค่าแก่การศึกษา และฟังเพื่อความซาบซึ้งในสุนทรียะแห่งคนตรี
3. เพลงเชมรไทย โดย เป็นตัวอย่างของเพลงไทยที่แสดงถึงความเป็นโสตศิลป์ที่สมบูรณ์
4. ซอสามสายเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงໄพเราะ ไม่มีใครเหมือน
5. คนตรีทุกประเภทมีคุณค่าในตัวเอง
6. คนตรีตะวันตกมีโครงสร้างลึกซึ้ง слับซับซ้อน จึงทำให้คนตรีประเภทนี้เป็นสุนทรียะทางโสตศิลป์
7. การฟังคนตรีที่มีคุณค่า ช่วยให้ผู้ฟังเกิดการพัฒนาการในด้านความเข้าใจ และความซาบซึ้งในบทเพลงนั้น ๆ

8. คนตระพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของชาติ เพราะเป็นผลรวมของศิลปะหลายสาขาก่อนหน้าไปจากคนตระ

9. คนตระพื้นบ้านมักมีโครงสร้างไม่สลับซับซ้อน แต่มีคุณค่าควรแก่การศึกษา เพราะมีลักษณะ

10. คนตระสามารถสื่อสารณ์ความรู้สึกได้โดยไม่มีสื่อกายาได้สามารถใช้สื่อแทนได้

11. ทักษะการเคลื่อนไหวช่วยให้เรียนรู้องค์ประกอบต่าง ๆ ของคนตระได้อีกทั้งยังใช้เป็นสื่อ

12. ความชำนาญซึ่งในคนตระเกิดขึ้นจากการรับรู้เกิดขึ้นจากการรับรู้ในสุนทรียรสของคนตระ ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลไม่สามารถสอนกันได้ แต่สามารถชี้แนะเพื่อให้เกิดความชำนาญซึ่งได้ด้วยตัวของตัวเอง

13. คนตระเป็นโสดศิลป์มีลักษณะแตกต่างเฉพาะไปจากศิลปะด้านอื่น ๆ การเรียนรู้ศึกษาเพื่อให้เกิดความชำนาญซึ่งในคนตระจึงมีกระบวนการเฉพาะเป็นของตนเอง

14. ความชำนาญซึ่งในคนตระเป็นเรื่องที่ช่วยให้มนุษย์เข้าใจในตนเองอย่างสมบูรณ์ ในด้านความรู้สึกซึ่งไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้

สุกรี เจริญสุข (2530 : 1) กล่าวถึง คนตระเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก ทุกชาติ ทุกภาษา คนตระจึงเข้าไปมีบทบาทอันสำคัญ คนตระจึงมีบทบาทอันสำคัญต่อสังคมมนุษย์ และจะแพร่กระจายทุกหนทุกแห่ง จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่รับใช้สังคมพร้อม ๆ กับปัจจัยอื่น โบราณใช้คนตระในการแสดงออกถึงอารมณ์ของมนุษย์ เช่น ความสำเร็จในการล่าสัตว์ การแสดงออกถึงความรัก ความอ่อนโยน โยนต่อผู้ที่เขารัก นอกจากนี้ คนตระยังรับใช้สังคมมนุษย์ในลักษณะสัญญาณต่าง ๆ เช่น ด้านทหาร จะมีสัญญาณในการรวมพล สัญญาณรอบ การเข้าสู่สมรภูมิ ก็ต้องอาศัยคนตระ เป็นเครื่องปลุกใจ ให้ทหารเกิดความคึกคัก ศึกเหิน ใช้เพลงเป็นเครื่องปลุกใจให้ประชาชนรักบ้านเกิดเมืองนอน ในพิธีกรรมความเชื่อและศาสนาพิธี คนตระถูกยกเป็นสัญลักษณ์ในพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ เช่น ความเชื่อจากเทพนิยายกรีกเชื่อว่า คนตระสามารถรักษาความเจ็บป่วยทั้งทางกายและจิตใจให้หายได้อย่างธรรมชาติ

วัชรินทร์ สายสาระ (2530: 1-2) ในทางสังคมไทย คนตระมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของคนไทย ตึ้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ถ้าพิจารณาวันสำคัญต่าง ๆ ของไทย ก็จะพบว่างานเหล่านี้มักจะมีคนตระเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งสิ้น เช่น งานวันเกิด งานบวช งานแต่งงาน งานศพ ฯลฯ จนสามารถกล่าวได้ว่า ที่ไหนมีงานต้องมีคนตระ คนตระมีบทบาททำให้งานครึกครื้น คนตระมีบทบาทต่อชีวิตมนุษย์ และมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เรา

สุกรี เจริญสุข (2539: 61 - 66) ได้กล่าวถึง มุมมองของนักการศึกษาไทยในอดีตต่อวิชา คณตรีว่า คณตรีเป็นวิชาที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษาแต่อย่างใด คณตรีเป็นหน้าที่ของทางศาสนาและไพร์ คงยำรุงนำเรอเจาขุนมูลนาย คณตรีไม่ได้เป็นอาชีพ แต่เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ต้องปฏิบัติ แต่เก่าก่อน นักคณตรีเป็นช่าง ช่างดี ช่างขับ ช่างฟ้อน เป็นต้น

มีวรรณคดีจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับคณตรี ส่วนใหญ่กล่าวถึงคณตรีในทางลบ เช่น จาก วรรณคดีเรื่อง นางนพมาศ ที่กล่าวถึงความประพฤติของนางสนม ว่า การเป็นครูสอนคณตรีและ นาฏศิลป์นั้นเป็นการทำบาปเป็นอาชิม ทั้งประจำและต่อเนื่อง ตายไปแล้วจะตกนรกไม่ได้ผุดได้เกิด

จากเรื่องพระอกยมณี ได้กล่าวถึง ท้าวสุทัศน์ได้ตรัสรบริภายพระอักษรยมณีและครีสุวรรณ เมื่อทรงทราบว่าหั้ง 2 พระองค์ได้ไปศึกษาวิชาคณตรีและวิชากระบี่ระบบของซึ่งเป็นวิชาชั้นต่ำ นอก จำกไม่สามารถใช้ปากรองบ้านเมืองได้แล้ว ยังต้องรับโทษถึงถูกเนรเทศออกจากเมือง

ชาวบ้านสอนลูกหลานไว้ว่า “อย่าร้องเพลงในครัวได้ผัวแก่” ซึ่งในชนบทปัจจุบันก็ยัง สืบทอดความคิดเหล่านี้อยู่ ยังมีคติชาวบ้านที่เกี่ยวข้องกับคณตรีที่เป็นกิเลสและเป็นบาปในกลุ่ม บทดอกสร้อย ที่ชาวบ้านเชื่อว่า คณตรีเป็นเพียงความสนุก เล่นคณตรีแล้วทำให้ขาดความสำรวม หน้าด้านขาดซึ่งความหมาย ไม่ควรที่จะอบรมสั่งสอนหรือสืบทอดไปยังลูกหลาน

อุโบสถศึกษาที่ 7 ในพุทธศาสนา “น้ำจ คิต วาทิต วิสุกทัสดนา” ให้ละเอียดฟื้อนรำ ขับร้องและประโคนคณตรี เพราะเป็นข้าศึกแห่งกุศล ในที่นี้หมายความว่าคณตรีเป็นบาป คณตรีเป็น กิเลส คณตรีเป็นสิ่งอคุศล

จากการแสวงหาความรู้ ระดับล้วนได ของพระมหาบานตรี(ทรัพย์) กล่าวถึงคณตรีว่า คณตรีเป็น วิชาช่างถนนเดินกินรากิน พระเอกสารเด่นล้วนได้มีอาชีพเป็นขอทาน อาศัยความสามารถในการ สืบทอดเป็นอุปกรณ์ในการขอทาน แม้ยังติดยาเสพติดอีกด้วย

นอกจากนี้ ปรัชญาของการจัดหลักสูตรวิชาคณตรีในโรงเรียน คณตรีถูกจัดให้อยู่ในกลุ่ม กิจกรรมเช่นเดียวกับวิชาลูกเสือ ยุวกาชาด กล่าวคือ คณตรีไม่ได้เป็นวิชาที่มีเนื้อหาทางวิชาการมีไว้ เพื่อที่จะเล่นประกอบการเรียน กรรมวิชาการจึงจัดนักการศึกษาให้เป็นคนสร้างหลักสูตร และโรง เรียนจัดครุภารกิจกรรมทั่วไปให้สอนวิชาคณตรี

ผลที่ออกมานในสภาพปัจจุบัน เด็กไม่อยากรีบเรียนคณตรี สภาพวิชาคณตรีตกต่ำ ครุภารกิจสอน ไม่รู้ ครุภารกิจไม่ได้สอน นักเรียนจึงขาดความรู้ ขาดทักษะคณตรี ทุกฝ่าย(กรรมวิชาการ ผู้บริหาร โรง เรียน เด็กและผู้ปกครอง) มองเห็นวิชาคณตรีเป็นเพียงกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้หมดเวลาไปเท่านั้น นัก เรียนไทยปัจจุบันต้องเรียนวิชาคณตรีตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษา ผลที่ออกมาน เด็กไทยไม่รู้เรื่องคณตรี การเรียนการสอนคณตรีอยู่ในสภาพที่ล้มเหลว

วิชา เขาวศิลป์ (2539: 68) ได้กล่าวว่า เมื่อพิจารณาของย้อนถึง โครงสร้างทางสังคมไทย ที่มีพื้นฐานทางสังคมพุทธศาสนา กกฎและคำสอนทางศาสนาดังกล่าว น่าจะเป็นเหตุผลข้อหนึ่งที่จัด ว่าเป็น “กรอบ” ของการกำหนดสิ่งที่คนในชาติจะต้องปฏิบัติและชี้ดือ และนั่นก็ย่อมหมายถึงการ ให้การศึกษาอันเป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมด้วย

ดังนั้นวิวัฒนาการของหลักสูตรวิชาคนตระในสถานศึกษาไทยที่เริ่มต้นจากการให้ความ สำคัญของคนตระว่า “เป็นเครื่องแก่รากฐานสำหรับบ้านเรือนในเวลาว่างเปล่า หรือเป็นเครื่องล้าง ความชุ่มน้ำใจ”(หลักสูตร ร.ค. 126) จนกระทั่งถึงการปัจจุบันที่ถูกบรรจุลงในหลักสูตรที่มุ่งพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญทั้ดเที่ยมอารยประเทศ ก็ถือได้ว่า นี่คือการเปลี่ยนแปลงในระดับหนึ่งของการให้การศึกษาเรื่องคนตระ แม้ว่าในภาวะที่เป็นอยู่ในขณะ นี้ยังเชื่อว่า มีความจำเป็นและพิกัดพิการดังที่ปรากฏ

เครือวัลย์ สุขเจริญ (2537: 4) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนคนตระ และนาฏศิลป์ของบุคคลทั้งในวงการศึกษาและบุคคลทั่วไป คิดว่าเป็นการเรียนที่จัดเพื่อนันทนาการ และเพื่อเป็นกิจกรรมเสริมและสนับสนุนการเรียนวิชาต่าง ๆ เท่านั้น มิใช่เป็นวิชาที่ส่งเสริมความรู้ ของผู้เรียน บุคคลทั่วไป(ผู้ปกครอง นักเรียน ประชาชนทั่วไป) เห็นว่าการจัดให้มีการเรียนการสอน คนตระและนาฏศิลป์ เป็นการเสียเวลาเรียนของบุตรหลาน จะสนับสนุนก็ต่อเมื่อมีการแสดงเป็นครั้ง คราวเท่านั้น

สมพงษ์ จิตรະดัน (2524: 69) ได้กล่าวว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง นิยมการอบรมเด็กๆ ให้รู้สึก แบบรักมาก หรือมีจะนั่นก็เข้มงวดกับระเบียบเกินไป เด็กขาดความคิดสร้างสรรค์ ขาดทักษะ การ ทำงานแบบประชาธิปไตย เป็นผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางที่หลัก สูตรประณมศึกษาต้องการ

นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังคงมีค่านิยมที่จะให้บุตรหลาน ได้เรียนแต่วิชาที่เพื่ม ความรู้ทางวิชาการ เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ เช่นสมัยที่ตนเคยเรียนมาในอดีต จึง ไม่สนับสนุนการสอนกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสภาพและปัญหาการสอนระดับประณม ศึกษาเท่านั้น ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

วัชรินทร์ สายสาระ (2529) งานวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย(คนตระ) ของโรงเรียนประณมศึกษาเขตจังหวัดเลย พบร่วมกับ มีปัญหาอยู่หลายอย่าง

เข่น ครูและบุคลากรมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะทำการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์การสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ที่มีปัญหามากที่สุดคือ การอ่านโน้ตสาขากลและเพลงไทย ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้เท่าที่ควร คู่มือครุไม่เพียงพอต่อความต้องการ

สำนักงานการประณีตศึกษาจังหวัดพิษณุโลก (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประณีตศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ขั้นประณีตศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประณีตศึกษา สังกัดสำนักงานการประณีตศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า การบริหารหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกเป็นรายได้การปฏิบัติได้ดังนี้

การประชาสัมพันธ์ ผู้บริหาร โรงเรียน ได้ประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่บุคลากร ในโรงเรียน โดยการมอบหมายคณะทำงานรับผิดชอบและศึกษาเอกสารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนมากกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิธีการและขั้นตอนประชาสัมพันธ์ การจัดทำเอกสาร สื่อ อุปกรณ์การประชาสัมพันธ์หลักสูตร และการดำเนินการประชาสัมพันธ์หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

การจัดวัสดุ อุปกรณ์และความต้องการที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการสำรวจความต้องการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารต่าง ๆ รองลงมาตามลำดับและมีการจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ อย่างเพียงพอ กับปัจจัย และสอดคล้องกับความต้องการ

ด้านบุคลากร ผู้บริหาร ได้มีการดำเนินการให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดทำขุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การจัดให้มีการจัดสรรงานและบุคลากรล่วงหน้าให้เหมาะสมและเพียงพอ และมีการประสานงานระหว่าง โรงเรียนและบุคลากรล่วงหน้า ให้เหมาะสมและเพียงพอ

ด้านวิชาการ ผู้บริหาร ได้กระตุ้นให้ครู ใช้กระบวนการเรียนการสอน ตามแนวทางของหลักสูตร จัดให้มีแผนงาน โครงการจัดทำ จัดทำ และใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิชาการให้ครู อย่างเหมาะสม จัดให้มีแผนงาน โครงการส่งเสริมให้มีการสร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ ประเภทต่าง ๆ ได้มาตรฐานตามมาตรฐานคุณประสมค์ และมีจำนวนมากพอ กับความต้องการของครู ตลอดจน ส่งเสริมใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องงานนิเทศติดตามผลงาน ผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ปัญหาในการบริหารหลักสูตร พ布ว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมีปัญหาคือ การจัดหานบุคลากรที่จะช่วยให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการเรียนการสอน การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรที่จัดเป็นแหล่งให้ครูได้กันคัว การปรับเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการสอนให้สอดคล้อง กับสภาพท้องถิ่น การบริหารและพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร

ความต้องการในการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารต้องการบริหารหลักสูตรในเรื่องความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรด้านการวัดผลและประเมินผล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร การประเมินผล การนิเทศ การติดตามผลการใช้หลักสูตร

จากการศึกษางานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยพอสรุปปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร
2. แนวดำเนินการตามแนวทางของหลักสูตร
3. งบประมาณการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ
4. การให้ความร่วมมือจากแหล่งวิชาการในท้องถิ่นมีน้อยมาก

ยุพิน ศรีสุวรรณ (2537 : 24) ได้กล่าวถึงผลการศึกษาของสำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นศึกษาเอกสารงานวิจัย ล่างแบบสำรวจและสัมภาษณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น จากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษา ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา ซึ่งพอสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 ปัญหาที่เกิดจากหลักสูตรแม่บท หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แม่บท มีความซับซ้อนยากต่อการที่บุคลากรผู้เกี่ยวข้องจะเข้าใจได้ง่าย เนื่อวิชา มีความยาก และไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ยากแก่การปฏิบัติของครูและผู้บริหาร โรงเรียน

1.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากเอกสารประกอบหลักสูตร การจัดส่งเอกสาร ประกอบหลักสูตรถึงโรงเรียนล่าช้า ไม่ทันเปิดภาคการศึกษา จำนวนที่จัดส่ง ไม่เพียงพอ กับการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม มีน้อยเล่น และแต่ละเล่มแยกเป็นจำนวนน้อย ไม่พอเพียง เนื้อหาและกิจกรรม ในแผนการสอนและคู่มือ ไม่ชัดเจนและซับซ้อนยากต่อการปฏิบัติจริง

1.3 ปัญหาที่เกิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

1.3.1 ผู้บริหาร โรงเรียนบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตร ไม่ได้ทำหน้าที่บริการการใช้หลักสูตรแก่ครู โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวัดผลและการประเมินผลระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม ไม่ส่งเสริมการพิจารณาความดีความชอบพิเศษแก่ครูที่จัดการเรียนการสอนได้ดี

1.3.2 ครูผู้สอนขาดความพร้อมต่อการใช้หลักสูตร ส่วนหนึ่ง ไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งครูไม่ถนัดการสอนบางกลุ่ม ประสบการณ์ จำกัด สามารถตัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสม

1.3.3 นักเรียน นักเรียนในชนบทและถิ่นทุรกันดาร มีปัญหาการขาดสารอาหาร ขาด โอกาสที่จะได้รับการเตรียมความพร้อมในชั้นก่อนประถมศึกษา และมีปัญหาทางด้าน ค่านิยมที่ไม่ดีต่อการเรียน ตลอดจนการใช้ภาษาอีสาน เป็นผลทำให้การใช้หลักสูตร ประสบปัญหา

1.3.4 ผู้ปกครองไม่เข้าใจ โครงสร้างของหลักสูตร ยังบีดติดกับ การเรียนการสอนตามวิธีที่เคยเรียนมา จึงไม่ส่งเสริมการฝึกทักษะ และลักษณะนิสัยแก่เด็ก ประกอบกับการอบรมเลี้ยงดูไม่เป็นลักษณะประชาธิปไตย ดังนั้นนักเรียนบางส่วนจึงไม่ได้รับการฝึกกระบวนการทางพูดพากและขาดความคิดสร้างสรรค์

2. ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู

2.1 ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาหลักสูตรแม่นบทและเอกสารหลักสูตร พนบฯ ครูไม่ได้เริ่มต้นศึกษาที่หลักสูตรแม่นบทก่อน เพราะทำความเข้าใจได้ยาก จึงไปศึกษาที่แผนการสอน และคู่มือครู เมื่อไม่เข้าใจบางตอนก็ไม่สามารถขอคำแนะนำจากผู้อื่นได้

2.4 ปัญหาที่เกี่ยวกับการเตรียมการสอนของครู พนบฯ ครูมีภารกิจด้าน อื่น ๆ อีกมาก จึงไม่สามารถเตรียมการสอนได้ครบถ้วนครั้งที่ทำการสอน

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน พนบฯ ครูยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาลักษณะนิสัยของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังคงบีดตัวครูเป็นศูนย์กลาง การให้นักเรียนทำกิจกรรมนั้น นักเรียนขาดการฝึกฝนเรื่องการทำงานเป็นกลุ่ม และมีส่วนร่วมในการเรียน

3. ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผล

3.1 ศึกษานิเทศก์ไม่สามารถติดตามผลการเรียนการสอนได้ทั่วถึงครอบคลุม และสนับสนุน

3.2 วิธีการนิเทศ ติดตามผล ยังไม่สามารถจัดได้หลายวิธี

4. ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ครูยังขาดการเตรียมแรงนักเรียนที่ถูกต้อง

4.2 ครูยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาลักษณะนิสัยของนักเรียน เช่น กิจกรรมเน้นกระบวนการกลุ่ม การค้นคว้าอภิปราย และการฝึกปฏิบัติจริง เป็นต้น

4.3 จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมาก ไม่สามารถแบ่งกลุ่มนักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

5. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน

5.1 ครูเห็นว่าการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอนทำให้ยุ่งยาก เสียเวลา สอนเนื้อหาไม่ทัน

5.2 งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุสิ่นเปลือง เพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอน ไม่พอเพียง

5.3 โรงเรียนขาดสถานที่จัดเก็บรวบรวมสื่อการเรียนการสอน ถึงมีสถานที่ ก็ขาดผู้ดูแลควบคุมสื่อการเรียนการสอน

5.4 ครูขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอน

6. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน

6.1 ด้านเขตติของครูต่อระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน พบว่าครูเกิดเจตคติไม่ดีต่อวิธีการวัดผลและประเมินผล เพราะยุ่งยากเสียเวลามากในการดำเนินการ

6.2 ด้านความรู้ความเข้าใจของครูต่อการวัดผลและประเมินผลการเรียน พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจลักษณะการวัดผลและประเมินผลซึ่งไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ครบถ้วน ขาดการสนับสนุนบริการจัดทำเครื่องมือวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ บางจุดประสงค์ซึ่งให้นักเรียนผ่านไปโดยไม่มีการประเมิน

6.3 วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน พบว่า ครูไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลด้านลักษณะนิสัยของนักเรียน จึงใช้ข้อทดสอบเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนเพียงประการเดียว

6.4 การบริการเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียน พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ วิธีการวัดผลและประเมินผล จึงไม่สามารถให้บริการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมแบบวัดผลและประเมินผลให้ครู

ปีพันธ์ แสนทวีสุข (2526: 112-117) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยของนกคล พุตสวัสดิ์ ที่ได้ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพของครูคนตระหง่าน ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งพบว่า สมรรถภาพของครูคนตระหง่านตามความต้องการของครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษามีความคิดเห็นเช่นเดียวกันว่า สมรรถภาพด้านต่าง ๆ ทุกด้านเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับครูคนตระหง่าน และโดยเฉพาะสมรรถภาพด้านมนุษย์สัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถภาพของครูคนตระหง่านด้านมนุษย์สัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า สมรรถภาพของครูคนตระหง่านวิชาการ คือ

จักปำรุงรักษายาเครื่องคนตระทึ้งของคนตระไทยและคนตระสากล เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ ต้องการมากที่สุด

ประทีป นักปี(2530: 144-150) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาดุนตรีศึกษา ตามที่บรรคนะของผู้บริหารและครูผู้สอนคิดว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7 พบว่า ในด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่อื้อต่อการสอนคิดว่าในโรงเรียน โรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเรื่องการใช้สถานที่ในการจัดเก็บอุปกรณ์ในการสอนวิชาดุนตรีศึกษา ส่วนครูผู้สอนคิดว่ามีทักษะเกี่ยวกับสภาพโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการสอนของครูคิดว่า ปรากฏว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมีทักษะอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการใช้วิธีสอน โดยครูสามารถและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ครูคิดว่าส่วนใหญ่มีทักษะเกี่ยวกับวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาดุนตรีอยู่ในระดับมาก

ผู้ทรงคุณวุฒิ ดร. นพดล ธรรมรงค์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอน
วิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบร่วมกับ

1. ปัญหาด้านหลักสูตร โรงเรียนขาดเอกสารหลักสูตร คู่มือ ตำรา หนังสืออ้างอิง สำหรับให้ครุศึกษาและผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อเสนอแนะคือ การแจกหนังสือหลักสูตร คู่มือการสอนวิชาคนตระ และนาฏศิลป์ทุกชั้น ให้แก่ครุผู้สอนวิชาเนื้อย่างทั่วถึง และจัดศึกษานิเทศก์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านคนตระ และนาฏศิลป์ไปให้คำแนะนำหรือสาธิตท่ารำ การปฏิบัติเครื่องดนตรีตามหลักสูตร จะเป็นการช่วยให้ครุผู้สอนคนตระมีความรู้ ความมั่นใจในการใช้หลักสูตรดียิ่งขึ้น

2. ปัญหาด้านการเรียนการสอน ครูผู้สอนคนตระหง่านาภิคิลป์ส่วนใหญ่ ไม่ได้รับการศึกษา ฝึกอบรมด้านนี้โดยตรง ครูผู้สอนไม่มีความสนใจ ขาดทักษะในการสอนวิชาคนตระหง่านาภิคิลป์ ถึงแม้ว่าครูผู้สอนเห็นความสำคัญวิชาคนตระหง่านาภิคิลป์เท่ากับวิชาการอื่น ๆ ทั่วไป แต่ลักษณะการสอนมีลักษณะพิเศษ ต้องสาธิตแสดงท่าทางให้นักเรียนดู ทำให้เกิดปัญหาแก้ไขของครูบางคน ที่ไม่เชื่อ ไม่สันติ และการสอนวิชานี้คงไม่สัมฤทธิ์ผล ตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในหลักสูตร

3. แนวทางแก้ไขระยะสั้น คือ การจัดอบรม สัมมนาให้กับครุณต์และนาฏศิลป์ และการอบรมสัมมนาควรทำอย่างจริงจัง มีทั้งเนื้อหาและภาคปฏิบัติ มีเป้าหมายชัดเจนระบุและวัดผลได้โดยกำหนดระยะเวลาให้เพียงพอ เพื่อให้ครุญผู้เข้าอบรมได้รับความรู้และความสามารถนำไปใช้ได้ทันที ไม่ต้องรอไปถึงตอนหลัง

4. แนวทางการแก้ไขระยะยาวยิ่ง ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดให้ครูผู้สอนในโรงเรียนประเมินศักยภาพความต้นนัด ความชำนาญเฉพาะด้านเฉพาะกลุ่มวิชา ซึ่งเป็นการปฏิบัติในโรงเรียนขนาดใหญ่ออย่างเดียว แต่ยังไม่เหมาะสมกับโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะจำนวนครูในโรงเรียน

น้อย การแบ่งหน้าที่สอนตามกลุ่มวิชา ทำให้ภาระงานของครูแต่ละคนต่างกันมาก จากแบบสอบถามป้ายเปิดพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่เห็นว่าแต่ละโรงเรียน ความมีครูดูดนตรีและนาฏศิลป์ประจำ และคาดว่า การที่ให้ครูในโรงเรียนขนาดเล็กเป็นครูประจำชั้น สอนทุกวิชาซึ่งคงมีความจำเป็น แต่ควรให้การสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ความสนใจเฉพาะด้าน เนื่องจากกลุ่มวิชาใหม่ๆ

5. ปัญหาด้านสื่อการสอน พ布ว่า สื่อการสอนเป็นปัญหาสูงสุด และครูผู้สอนแบบสอบถามมีความเห็นพ้องกันมากที่สุด คือ ขาดเครื่องดนตรี ขาดเครื่องแต่งกาย ขาดห้องฝึกและห้องเก็บเครื่องดนตรีและห้องแต่งกาย ขาดสื่อการสอน ขาดงบประมาณ ขาดคนจะช่วยสร้างอุปกรณ์ และผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อการสอน ถึงแม้ว่าความจริงส่วนหนึ่งของปัญหาด้านสื่อการสอนเป็นผลมาจากการปัญหาอื่น เช่น ปัญหาด้านตัวครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร ฯลฯ

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอนวิชาคนติ ศึกษาในรายวิชาคนติและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 793 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ หัวหน้า สถานศึกษา จำนวน 261 คน และครูผู้สอนวิชาคนติศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน รวมทั้งสิ้น 522 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อ โรงเรียนประถมศึกษาของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอและกิ่งอำเภอ ซึ่งมีทั้งสิ้น 793 โรงเรียน

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตามตารางของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 260 คน

3. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและสำนัก งานการประถมศึกษากิ่งอำเภอ ทั้งกลุ่มหัวหน้าสถานศึกษาและกลุ่มครูผู้สอน โดยใช้การสุ่มตามตา 朗ของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) อีกรึ่งหนึ่ง จากการคำนวณถ้าผลลัพธ์มีเศ น尼ยมตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นจำนวนเต็ม จึงได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 261 คน

รายชื่อสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างของแต่ละ สปอ./สปก. หาได้โดยการใช้วิธีการสุ่มตัว อย่างแบบง่าย(Sample Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากรายชื่อ โรงเรียนของแต่ละ สปอ./ สปก. ให้ได้เท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามเกี่ยวกับการศึกษาการใช้ หลักสูตร วิชาคนติศึกษา ในรายวิชาคนติและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ด้านบุคลากร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการ เรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านค่านิยมและเจตคติ

**แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีระดับของสภาพและปัญหาให้เลือก 5
ระดับ คือ**

5 หมายความว่า มีสภาพหรือปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ได้ปฏิบัติงานเป็นประจำ สม่ำเสมอมากที่สุด หรือ มีปัญหามากที่สุด ยากต่อการแก้ไข

4 หมายความว่า มีสภาพหรือปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ได้ปฏิบัติงานเป็นประจำ สม่ำเสมอมาก หรือ มีปัญหามาก มีโอกาสในการแก้ไข

3 หมายความว่า มีสภาพหรือปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ได้ปฏิบัติงานในระดับปานกลาง หรือ มีปัญหาน้อย สามารถแก้ไขด้วยตัวเอง ได้

2 หมายความว่า มีสภาพหรือปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ มีการปฏิบัติงานน้อย หรือ มีปัญหาน้อย สามารถแก้ไขได่ง่าย

1 หมายความว่า มีสภาพหรือปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ มีการปฏิบัติงานน้อยที่สุด หรือ ไม่มีปัญหา

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร แล้วสรุปเป็นประเด็นที่ต้องการศึกษา

2. นำประเด็นที่ศึกษามากำหนดสมมติฐานตามตัวแปร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยแยกเป็นรายด้านได้ 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ด้านบุคลากร ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านค่านิยมและเจตคติ

3. สร้างแบบสอบถามตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาในเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษา

4. นำร่างแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ

4.1 ผศ.ศักดิ์ชัย หรัษฎักษ์ วิทยาลัยครุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยมหิดล

4.2 อ.บรรจง ชลวิโรจน์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

4.3 อ.สุดาธัตน์ ชาญเลขา สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

5. นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

6. ปรับปรุงแบบสอบถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้สมบูรณ์ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อรับความคิดเห็น

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงและผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

- ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และส่งถึงผู้อำนวยการการประ同胞ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูล

2. นำหนังสืออนุญาตให้ใช้แบบสอบถามจากสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ส่งถึงหัวหน้าการประ同胞ศึกษาอำเภอ หัวหน้าการประ同胞ศึกษากิ่งอำเภอ

3. ขอความอนุเคราะห์จากหน่วยศึกษานิเทศก์ของแต่ละ สปอ./สปก. เป็นผู้ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการใช้แบบสอบถาม หนังสือแนะนำตัว และแบบสอบถามถึงหัวหน้าสถานศึกษา ครูผู้สอนวิชาดุริยางค์และนาฏศิลป์ชั้นประ同胞ศึกษาปีที่ 5

4. ขอความอนุเคราะห์จากหน่วยศึกษานิเทศก์ของแต่ละ สปอ./สปก. เป็นผู้รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้ว และผู้วิจัยเป็นผู้เก็บแบบสอบถามจากหน่วยศึกษานิเทศก์ของแต่ละ สปอ./สปก. นั้น

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- สูตรคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- สูตรคำนวณหาค่าที่ z - test โดยใช้สูตร

$$z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_1^2 / n_1 + S_2^2 / n_2}}$$

เมื่อ z = แทนค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ Z เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$$\bar{X}_1 = \text{ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ } 1$$

$$\bar{X}_2 = \text{ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ } 2$$

$$S_1^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ } 1$$

$$S_2^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ } 2$$

$$n_1 = \text{จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ } 1$$

$$n_2 = \text{จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ } 2$$

- ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

MS_b = ค่าเฉลี่ยของค่าเบี่ยงเบนกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Mean of square between group)

Between group)

MS_w = ค่าเฉลี่ยของค่าเบี่ยงเบนกำลังสองภายในกลุ่ม (Mean of square within group)

4. ค่านัยสำคัญทางสถิติตรวจสอบรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ฟ์ (Scheffe's Method or S-method)

$$\text{สูตร } S = \sqrt{(k-1)F_{\alpha(k-1), N-k}} \sqrt{MS_w (\sum_j 1/n_j)}$$

เมื่อ $F_{\alpha(k-1), N-k}$ คือ ค่าสถิติที่ได้จากการเปิดตาราง F ณ α ที่กำหนด และ df เท่ากับ $k-1$ กับ $N-k$

k คือ จำนวนกลุ่มทดลองหรือจำนวนค่าเฉลี่ยที่นำมาเปรียบเทียบกัน

MS_w คือ ค่าที่ได้จากการ One way ANOVA

n_j คือ จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบกัน

N คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้ค่าตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) มาแปลความหมายกับเกณฑ์ดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง มาก

2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง น้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด (กำจร เสนอจันทร์สมใจ, 2539: 112 – 113)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามที่ระบุของครูผู้สอน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามที่ระบุของครูผู้สอน

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตาม

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.2 ขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตาม

8.1 ประสบการณ์การสอน

8.2 ขนาดโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามกรรคนะของหัวหน้าสถานศึกษา ดังปรากฏในตาราง 2 – 7

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตร วิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามกรรคนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และตำราด้านคณตรีเพื่อศึกษาค้นคว้า	2.64	0.93	ปานกลาง
2	เนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ วัย และสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและชุมชน	2.92	0.83	ปานกลาง
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางคณตรีที่น่าสนใจและเหมาะสมต่อการศึกษาค้นคว้า	2.87	0.77	ปานกลาง

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4	หลักสูตรได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคณิตศึกษาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้			
4.1	กิจกรรมเน้นจังหวะ	3.2	0.86	ปานกลาง
4.2	กิจกรรมเน้นการพิจารณา	3.16	0.82	ปานกลาง
4.3	กิจกรรมการร้องเพลง	3.24	0.79	ปานกลาง
5	แนวทางการใช้หลักสูตร มีความสอดคล้องและสะท้อนต่อการจัดทำสื่อการสอน	2.97	0.79	ปานกลาง
6	หลักสูตรได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมวิชาคณิตศึกษาให้เหมาะสม	2.94	0.71	ปานกลาง
7	หลักสูตรเสนอแนวทางการวัดผลค้านคณิตศึกษาให้เหมาะสม	3.04	0.75	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.00	0.83	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และ นาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา พนวจฯ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านคณิตรี	1.95	0.93	น้อย
9	ครูผู้สอนวิชาคณิตศึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ให้ศึกษา ในวิชาการด้านคณิตรี	2.48	1.03	น้อย
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ความสนใจด้านคณิตรีสอนในหลายระดับ	2.81	1.03	ปานกลาง
11	โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคณิตรี เช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงานนอกสถานที่	2.81	1.02	ปานกลาง
12	โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคณิตรีในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สะทogene ต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	2.67	0.89	ปานกลาง
13	โรงเรียนของท่านได้เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านคณิตรีมาให้ความรู้แก่คณะครุและนักเรียน	2.22	0.96	น้อย
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคณิตรีด้วยความสนุกสนาน	3.27	0.92	ปานกลาง
15	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคณิตรี	2.46	0.93	น้อย
16	มีการนิเทศภายใน โรงเรียนหรือ ให้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคณิตรี	2.18	0.82	น้อย

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
17	ครุวิชาการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในกลุ่มโรงเรียนของท่าน ได้ประสานงาน และถอยให้ความช่วยเหลือด้านคนตระ	2.14	0.91	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.50	1.02	น้อย

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนมาก ยกเว้น ข้อ 10 โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครุฑีนิความรู้ความสนใจ ด้านคนตระสอนในหลากหลายระดับ ($\bar{X} = 2.81$) ข้อ 11 โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระ เช่น จัดครุฑีรับการอบรม ศึกษา ดูงานนอกสถานที่ ($\bar{X} = 2.81$) ข้อ 12 โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคนตระในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.67$) ข้อ 14 ครุฑีสอนและนักเรียนสนับสนุนและร่วมกิจกรรมด้านคนตระ ด้วยความสนุกสนาน ($\bar{X} = 3.27$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
18	กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระศึกษา	2.07	0.84	น้อย

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
19	ครูผู้สอนได้ศึกษาการปฏิรูปการศึกษา และแนวทางการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	3.11	0.91	ปานกลาง
20	ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษา ดังนี้ 20.1 จัดทำแผนการสอนระเบยการสอน 20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน 20.3 เปียนแผนการสอนระดับบทเรียน	2.53 2.65 2.66	0.91 0.85 0.82	น้อย ปานกลาง ปานกลาง
21	ครูผู้สอนวิชาคนตระศึกษา สอนตามแผนการสอนระดับบทเรียน	3.01	0.8	ปานกลาง
22	ครูผู้สอนนำเอาเพลงและวรรณกรรมพื้นบ้านมาประกอบกิจกรรม	2.93	0.81	ปานกลาง
23	ครูผู้สอนปรับและยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เหมาะสม	3.02	0.78	ปานกลาง
24	ครูผู้สอนขัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระศึกษา ให้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น	3.12	0.83	ปานกลาง
25	ครูผู้สอนได้จัดทำเพิ่มสะสมผลงาน(Portfolio)ของตัวเอง และของนักเรียน	2.81	0.88	ปานกลาง
26	โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตระ เ เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ	2.68	0.84	ปานกลาง
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงคนตระในวันสำคัญ เช่น วันประชุมศึกษาแห่งชาติ กิจกรรมแข่งขัน กีฬา วันปีคภาคเรียน ฯลฯ	2.96	1.01	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.80	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตามที่รายงานของหัวหน้าสถานศึกษา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) ยกเว้นข้อ 18 กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาคณิตศึกษา ($\bar{x} = 2.07$) ข้อ 20.1 ครูผู้สอนวางแผนการสอนวิชาคณิตศึกษาโดยได้จัดทำแผน การสอนระบบ化 ($\bar{x} = 2.53$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้ หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษาและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการใช้ สื่อการสอน ตามที่รายงานของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
28	โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ ต่อ การเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคณิตศึกษาจากครูผู้สอน	2.85	0.98	ปานกลาง
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมคณิตศึกษา	2.45	0.93	น้อย
30	โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อ เครื่องคิดเลข ตัวเรียน และต่อการสอนด้านคณิตศึกษา	2.49	0.92	น้อย
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคณิตศึกษา ตรงตามเนื้อหา และมาตรฐานที่กำหนด	2.35	0.76	น้อย
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อ ด้านคณิตศึกษา	2.14	0.86	น้อย
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคณิตศึกษา	2.53	0.85	น้อย
34	โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคณิตศึกษา	2.12	0.78	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.42	0.90	น้อย

จากตาราง ๕ แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระกีญา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการใช้สื่อการสอน ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.42$) ยกเว้นข้อ 28 โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนตระกูลศรี มากกว่า ๒.๘๕ ($\bar{x} = 2.85$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง ๖ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระกีญา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
35	ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาคนตระกีญาในด้านต่อไปนี้			
	35.1 ด้านเนื้อหาทางคนตระกีญา	2.76	0.78	ปานกลาง
	35.2 ด้านทักษะทางคนตระกีญา	2.73	0.83	ปานกลาง
36	35.3 ด้านเขตคิดทางคนตระกีญา	2.89	0.86	ปานกลาง
	ครูผู้สอนทำการประเมินผลในชั่วโมงสอนดังนี้			
	36.1 ก่อนการเรียนการสอน	2.73	0.84	ปานกลาง
37	36.2 ขณะทำการสอน	2.77	0.81	ปานกลาง
	36.3 หลังการเรียนการสอน	2.95	0.81	ปานกลาง
	ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนรู้วิชาคนตระกีญาทุกภาคเรียน	2.69	0.89	ปานกลาง
38	ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคนตระกีญา	2.68	0.92	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.77	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตريศึกษา ในรายวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��คนะของหัวหน้าสถานศึกษา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติทางคนตري ตามท��คนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
39	วิชาคนตري มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ	3.36	0.86	ปานกลาง
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนตري	3.46	1.13	มาก
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตري	3.14	0.80	ปานกลาง
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตري ในระดับสูงขึ้น	3.20	0.89	ปานกลาง
43	วิชาคนตريศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน	3.62	0.82	มาก
44	คนตรีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	3.78	0.78	มาก
45	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”	4.19	0.85	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.53	0.90	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตريศึกษา ในรายวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��คนะของหัวหน้าสถานศึกษา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$) ยกเว้นข้อ 39 วิชาคนตري มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ($\bar{x} = 3.36$) ข้อ 41 ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรม

ค้านคณตรี ($\bar{x} = 3.14$) ข้อ 42 โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตระในระดับสูง ขึ้น ($\bar{x} = 3.20$) ซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามตระศนของครูผู้สอนวิชาคนตระศึกษา ชั้นประถมศึกษานิที่ 5 ดังปรากฏในตาราง 8 - 13

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตร วิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามตระศนของครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และตำราด้านคณตรีเพื่อศึกษาค้นคว้า	2.59	0.97	น้อย
2	เนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ วัย และสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและชุมชน	2.99	0.74	ปานกลาง
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางคณตรีที่น่าสนใจและเหมาะสมสมต่อการศึกษาค้นคว้า	2.65	0.95	ปานกลาง
4	หลักสูตร ได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคณตรีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้			
	4.1 กิจกรรมเน้นจังหวะ	3.22	0.81	ปานกลาง
	4.2 กิจกรรมเน้นการฟัง	3.16	0.79	ปานกลาง
	4.3 กิจกรรมการร้องเพลง	3.31	0.86	ปานกลาง
5	แนวทางการใช้หลักสูตร มีความสอดคล้องและสะดวกต่อ การจัดทำสื่อการสอน	2.90	0.76	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6	หลักสูตรได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมวิชาดนตรีศึกษาได้เหมาะสม	3.02	0.80	ปานกลาง
7	หลักสูตรเสนอแนวทางการวัดผลด้านคุณตระได้เหมาะสม	3.09	0.86	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.99	0.87	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามที่รรศนะของครูผู้สอน พบร่วมกัน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนมีหลักสูตรเอกสารประกอบหลักสูตร คุ้มครอง และทำรากฐานด้านคุณตระเพื่อศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = 2.59$) ซึ่งมีการปฏิบัติตอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามที่รรศนะของครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านดนตรี	2.18	1.11	น้อย
9	ครูผู้สอนวิชาดนตรีศึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ให้ศึกษาในวิชาการด้านดนตรี	2.53	1.08	น้อย
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านดนตรีสอนในทุกระดับ	2.45	1.07	น้อย

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
11	โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนครีเช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา คุยงานนอกสถานที่	2.5	1.08	น้อย
12	โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูล แห่งก่ความรู้บุคลากร ด้านคนครีในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	2.47	0.95	น้อย
13	โรงเรียนของท่านได้เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านคนครีมาให้ความรู้แก่คณาจารย์และนักเรียน	2.12	0.95	น้อย
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนครี ด้วยความสนุกสนาน	3.17	1.05	ปานกลาง
15	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือ นักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้าน คนครี	2.44	1.05	น้อย
16	มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือ ได้รับการนิเทศจาก บุคลากรที่มีความคุ้นเคยด้านคนครี	3.06	1.07	ปานกลาง
17	ครุวิชาการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในกลุ่มโรงเรียน ของท่าน ได้ประสานงาน และพยายามให้ความช่วยเหลือ ด้านคนครี	2.00	0.88	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.49	1.09	น้อย

จากตาราง 9 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนครีและ น้ำใจศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของครูผู้สอน โดยส่วนรวมมี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย เป็นส่วนมาก ยกเว้น ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนครีด้วยความสนุก สนาน ($\bar{x} = 3.17$) และ ข้อ 16 มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือ ได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความ คุ้นเคยด้านคนครี ($\bar{x} = 3.06$) ซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนترีศึกษา ในรายวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามท้องที่ของครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
18	กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตريศึกษา ครูผู้สอนได้ศึกษาการปฏิรูปการศึกษา และแนวทาง การเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	3.74	1.08	มาก
19		3.16	1.03	ปานกลาง
20	ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคนตريศึกษา ดังนี้ 20.1 จัดทำแผนการสอนระยะยาว 20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน 20.3 เขียนแผนการสอนระดับบทเรียน	2.54 2.65 2.89	0.91 0.92 0.88	น้อย ปานกลาง ปานกลาง
21	ครูผู้สอนวิชาคนตريศึกษา สอนตามแผนการสอน ระดับบทเรียน	3.09	0.87	ปานกลาง
22	ครูผู้สอนนำเอาเพลงและวรรณกรรมพื้นบ้านมาประกอบกิจกรรม	2.88	0.95	ปานกลาง
23	ครูผู้สอนปรับและยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เหมาะสม	3.25	0.86	ปานกลาง
24	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตريศึกษา ให้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น	3.20	0.83	ปานกลาง
25	ครูผู้สอนได้จัดทำแฟ้มสะสมผลงาน(Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน	2.94	0.93	ปานกลาง
26	โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตري เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ	2.47	0.98	น้อย

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงตนตัวในวันสำคัญ เช่น วันปรมัตถะกษาแห่งชาติ กิจกรรมแข่งขันกีฬา วันปีดภาคเรียน ฯลฯ	2.92	1.29	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.98	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่ระบุไว้ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) ยกเว้นข้อ 18 กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระศึกษา ($\bar{x} = 3.74$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อ 20.1 ครูผู้สอนวางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษาโดยได้จัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.54$) ข้อ 26 โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตระ เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ ($\bar{x} = 2.47$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการใช้สื่อการสอน ตามที่ระบุไว้ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
28	โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้าน	2.71	0.97	ปานกลาง
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ	3.01	1.02	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
30	โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องคนตัว ตำรา และสื่อการสอนด้านคนตัว	2.61	0.96	ปานกลาง
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคนตัว ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในหลักสูตร	2.5	1.11	น้อย
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนตัว	2.56	1.20	น้อย
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตัวอย่างถูกวิธี	2.62	0.96	ปานกลาง
34	โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตัว	2.81	1.01	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.69	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตัวศึกษา ในรายวิชาคนตัวและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการใช้สื่อการสอน ตามท��คะแนนของครูผู้สอนโดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.67$) ยกเว้นข้อ 31 โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคนตัว ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในหลักสูตร ($\bar{x} = 2.5$) ข้อ 32 บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนตัว ($\bar{x} = 2.56$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนترีศึกษา ในรายวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ตนะของครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
35	ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาคนตريศึกษาในด้านต่อไปนี้ . 35.1 ด้านเนื้อหาทางคนตري 35.2 ด้านทักษะทางคนตري 35.3 ด้านเขตคติทางคนตري	2.96 2.83 3.02	0.98 1.28 1.14	ปานกลาง ปานกลาง ปานกลาง
36	ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงโ摩งสอนดังนี้ 36.1 ก่อนการเรียนการสอน 36.2 ขณะทำการสอน 36.3 หลังการเรียนการสอน	2.78 2.68 3.07	0.87 1.20 0.93	ปานกลาง ปานกลาง ปานกลาง
37	ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนวิชาคนตريศึกษาทุกภาคเรียน	2.80	0.94	ปานกลาง
38	ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคนตري	2.61	0.92	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.84	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตريศึกษา ในรายวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ตนะของครูผู้สอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตร วิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติทางคนต์ ตามที่ระบุในครุผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
39	วิชาคนต์ มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ	3.42	0.89	มาก
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประ深交ค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนต์	3.5	0.90	มาก
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนต์	3.16	0.84	ปานกลาง
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนต์ในระดับสูงขึ้น	3.02	0.95	ปานกลาง
43	วิชาคนต์ศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน	3.02	1.19	ปานกลาง
44	คนต์มีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	3.77	0.95	มาก
45	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนต์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”	4.21	0.88	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	3.44	1.03	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตร วิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามที่ระบุในครุผู้สอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) ยกเว้นข้อ 41 ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{X} = 3.16$) ข้อ 42 โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนต์ในระดับสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.02$) ข้อ 43 วิชาคนต์ศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน ($\bar{X} = 3.02$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อ 45 ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนต์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก” ($\bar{X} = 4.21$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีคึกข่าย ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา ดังปรากฏในตาราง 14 – 19

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีคึกข่าย ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตาม ทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคณตรี	3.64	0.92	มาก
2	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน	3.22	0.83	ปานกลาง
3	เนื้อหาวิชาคณตรีมีความยากต่อการศึกษา ของครูผู้สอน	3.33	0.84	ปานกลาง
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคณตรี	3.19	0.80	ปานกลาง
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน	3.30	0.81	ปานกลาง
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาคณตรีด้านความคิดสร้างสรรค์	3.04	0.78	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.28	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีคึกข่าย ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตาม ทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา พนบฯ ประเมินว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคณตรี ($\bar{X} = 3.64$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์รีศึกษา ในรายวิชาคนต์รีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��รศนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
7	ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดทักษะด้านคนต์รี	3.84	1.03	มาก
8	ขาดการจัดอบรม ประชุม สมัมนาริยาการด้านคนต์รี	3.86	1.05	มาก
9	ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านคนต์รี	3.89	1.04	มาก
10	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานด้านคนต์รีกับบุคลากรในห้องถิน	3.35	1.03	ปานกลาง
11	ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนต์รี	3.26	1.01	ปานกลาง
12	ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคนต์รีอย่างเต็มที่	3.32	1.01	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.59	1.07	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์รีศึกษา ในรายวิชาคนต์รีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��รศนะของหัวหน้าสถานศึกษา พนว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางอยู่ 3 ข้อ คือ ข้อ 10 โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานด้านคนต์รีกับบุคลากรในห้องถิน ($\bar{x} = 3.35$) ข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนต์รี ($\bar{x} = 3.26$) ข้อ 12 ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคนต์รีอย่างเต็มที่ ($\bar{x} = 3.32$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนครีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่รายงานของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
13	ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรແเม่บท	3.25	0.90	ปานกลาง
14	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระบบทวาร และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	3.28	0.86	ปานกลาง
15	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน (บันทึกการสอน)	3.01	0.89	ปานกลาง
16	ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	2.90	0.91	ปานกลาง
17	ครูผู้สอนไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.89	0.97	ปานกลาง
18	ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนครีได้เต็มที่	3.68	1.01	มาก
19	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนครีให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น	3.31	1.03	ปานกลาง
20	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการดัดแปลงหรือยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.07	0.94	ปานกลาง
21	ครูผู้สอนไม่ยึดแนวการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน	3.00	0.95	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.16	0.97	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนครีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตาม

ทรงคุณของหัวหน้าสถานศึกษา พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 18 ครูผู้สอนต้องสอนหลากหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมดนตรีได้เต็มที่ ($\bar{x} = 3.68$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนตี ศึกษา ในรายวิชาคนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรงคุณของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนตีไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	3.42	1.11	มาก
23	ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตี	3.49	0.99	มาก
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคนตี	3.77	1.04	มาก
25	ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อการสอนด้านคนตี	3.53	1.02	มาก
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ้อมแซมสื่อการสอนด้านคนตี	3.59	1.03	มาก
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนตี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด	3.06	1.13	ปานกลาง
28	เครื่องคนตีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ	3.06	1.03	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.42	1.09	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตี ศึกษา ในรายวิชาคนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรงคุณของหัวหน้าสถานศึกษา พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนตี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.06$) ข้อ 28 เครื่องคนตีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ ($\bar{x} = 3.06$) ที่มีปัญหาในระดับปานกลาง

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ในการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
29	ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคณตรีในเอกสารประกอบหลักสูตร	3.09	0.92	ปานกลาง
30	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านต่อไปนี้ 30.1 ด้านเนื้อหาสาระทางคณตรี	3.19	0.94	ปานกลาง
	30.2 ด้านทักษะด้านคณตรี	3.32	1	ปานกลาง
	30.3 เทคนิคด้านคณตรี	3.10	0.93	ปานกลาง
31	เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคณตรีเท่านั้น	3.32	0.87	ปานกลาง
32	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคณตรีศึกษาด้านต่อไปนี้ 32.1 ด้านทักษะทางคณตรี	3.18	1.01	ปานกลาง
	32.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.23	0.94	ปานกลาง
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.31	0.89	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.22	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา พนว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��ศนของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนต์ เพราะมีคะแนนน้อย	3.07	0.97	ปานกลาง
35	ครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคนต์ เพราะเชื่อว่า			
	35.1 นักเรียนนำวิชาคนต์ไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย	3.01	0.92	ปานกลาง
	35.2 วิชาคนต์เป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่น เท่านั้น	3.18	0.97	ปานกลาง
	35.3 คนต์เป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีพิธีสรราค์เท่านั้น	2.94	1.06	ปานกลาง
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้นุตรหวานเรียนวิชาคนต์	3.07	1.01	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.04	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��ศนของหัวหน้าสถานศึกษา พนว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามทรรศนะของครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 20 - 25

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตาม ทรรศนะของครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตระ	3.47	1.11	มาก
2	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน	3.05	0.79	ปานกลาง
3	เนื้อหาวิชาคนตระมีความยากต่อการศึกษา ของครูผู้สอน	3.27	0.88	ปานกลาง
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ	3.09	0.89	ปานกลาง
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน	3.33	0.90	ปานกลาง
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาคนตระด้านความคิดสร้างสรรค์	3.10	0.838	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.22	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตาม ทรรศนะของครูผู้สอน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตระ ($\bar{x} = 3.47$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนตřี ศึกษา ในรายวิชาคนตřีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��ศนะของครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
7	ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดทักษะด้านคนตřี	3.79	1.12	มาก
8	ขาดการจัดอบรม ประชุม สัมมนาวิชาการด้านคนตřี	3.99	1.13	มาก
9	ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านคนตřี	3.93	1.10	มาก
10	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานด้านคนตřีกับบุคลากรในห้องถิน	3.64	1.98	มาก
11	ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนตřี	3.40	1.09	ปานกลาง
12	ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคนตřีอย่างเต็มที่	3.53	1.98	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.71	1.08	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตřีศึกษา ในรายวิชาคนตřีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��ศนะครูผู้สอน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนตřี ($\bar{X} = 3.40$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนตřีศึกษา ในรายวิชาคนตřีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามท��ศนะของครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
13	ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตรไม่ศึกษาหลักสูตรແเม่บท	2.29	0.89	น้อย
14	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนรายหัว และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	3.15	1.25	ปานกลาง
15	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน (บันทึกการสอน)	3.12	1.00	ปานกลาง
16	ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	2.06	0.94	น้อย
17	ครูผู้สอนไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.72	1.04	ปานกลาง
18	ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตřีได้เต็มที่	2.04	0.86	น้อย
19	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตřีให้ニความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น	3.16	0.96	ปานกลาง
20	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการคัดแปลงหรือยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.07	0.99	ปานกลาง
21	ครูผู้สอนไม่ยึดแนวการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน	2.91	0.97	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.83	1.09	ปานกลาง

จากตาราง 22 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตřีศึกษา ในรายวิชาคนตřีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามท��ศนะของครูผู้สอน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พนวณว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 13 ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครุและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นท ($\bar{x} = 3.68$) ข้อ 16 ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.06$) ข้อ 18 ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนต่อได้เต็มที่ ($\bar{x} = 2.04$) ที่มีปัญหาในระดับน้อย

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนต์ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	3.57	1.08	มาก
23	ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนต์	3.51	0.94	มาก
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคนต์	3.94	1.01	มาก
25	ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคนต์	3.92	1.02	มาก
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ้อมแซมสื่อการสอนด้านคนต์	3.74	1.97	มาก
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนต์ แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด	3.07	1.19	ปานกลาง
28	เครื่องคนต์ที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี	3.26	1.07	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.57	1.08	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของครูผู้สอน พนวณว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนต์ แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด

($\bar{x} = 3.07$) ข้อ 28 เครื่องคิดเลขที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ ($\bar{x} = 3.26$) ที่มีปัญหาในระดับปานกลาง

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคณิตรีศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามทรรศนะของครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
29	ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคณิตรีในเอกสารประกอบหลักสูตร	2.41	1.08	น้อย
30	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านต่อไปนี้ 30.1 ด้านเนื้อหาสาระทางคณิตรี	3.10	0.97	ปานกลาง
	30.2 ด้านทักษะคณิตรี	3.24	0.99	ปานกลาง
	30.3 เอกซ์เพรสส์คณิตรี	3.14	1.06	ปานกลาง
31	เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคณิตรีเท่านั้น	3.20	0.94	ปานกลาง
32	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคณิตรีศึกษาด้านต่อไปนี้ 32.1 ด้านทักษะทางคณิตรี	3.15	0.99	ปานกลาง
	32.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.18	1.02	ปานกลาง
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.19	1.02	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.08	1.04	ปานกลาง

จากตาราง 24 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณิตรีศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามทรรศนะของครูผู้สอน พนวณ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหา

อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 24 ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคุณตรีในเอกสารประกอบหลักสูตร ($\bar{x} = 2.41$) ที่มีปัญหาในระดับน้อย

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนตري ศึกษา ในรายวิชาคนตريและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��ศนของครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตري เพราะมีคะแนนน้อย	2.34	1.06	น้อย
35	ครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคุณตรี เพราะ เชื่อว่า			
	35.1 นักเรียนนำวิชาคนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย	2.84	1.03	ปานกลาง
	35.2 วิชาคนตรีเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่น เท่านั้น	2.82	1.05	ปานกลาง
	35.3 คนตรีเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีพาร์ทเนอร์เท่านั้น	2.93	1.12	ปานกลาง
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาคนตรี	2.95	1.15	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.77	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 25 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตรีศึกษา ในรายวิชาคนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��ศนของครูผู้สอน พบว่า มีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 34 นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตรี เพราะมีคะแนนน้อย ($\bar{x} = 2.34$) ที่มีปัญหาในระดับน้อย

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 26 – 31

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครู และตำราด้านดนตรีเพื่อศึกษาค้นคว้า	2.64	0.93	2.59	0.97	-0.53
2	เนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ วัย และสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและชุมชน	2.92	0.83	2.99	0.74	0.89
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางดนตรีที่น่าสนใจและเหมาะสมต่อการศึกษาค้นคว้า	2.87	0.77	2.65	0.95	2.68*
4	หลักสูตรได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านดนตรีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้					
	4.1 กิจกรรมเน้นจังหวะ	3.22	0.86	3.22	0.81	0.06
	4.2 กิจกรรมเน้นการฟัง	3.16	0.82	3.16	0.79	0.06
	4.3 กิจกรรมการร้องเพลง	3.24	0.79	3.31	0.86	-0.85
5	แนวทางการใช้หลักสูตรมีความสอดคล้องและสะทogeneต่อการจัดทำสื่อการสอน					
	หลักสูตรได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมวิชาดนตรีศึกษาได้เหมาะสม	2.97	0.79	2.90	0.76	0.91
6	กรรมวิชาดนตรีศึกษาได้เหมาะสม	2.94	0.71	3.02	0.80	-1.06

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
7	หลักสูตรเสนอแนวทางการวัดผลด้าน คุณตรีได้เหมาะสม	3.04	0.75	3.09	0.86	-0.62
	รวมเฉลี่ย	3.00	0.83	2.99	0.87	0.11

 $Z (.05) = \pm 1.96$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคุณตรีศึกษา ในรายวิชาคุณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 3 เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางคุณตรีที่นำเสนอไปและเหมาะสมต่อการศึกษาค่อนข้าง ($Z = 2.68$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนับว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคุณตรีศึกษา ในรายวิชาคุณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านคุณตรี	1.95	0.93	2.18	1.11	-2.26*
9	ครูผู้สอนวิชาคุณตรีศึกษา เป็นผู้ที่มีความ สนใจ ฝึกศึกษาในวิชาการด้านคุณตรี	2.48	1.03	2.53	1.08	-0.47
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มี ความรู้ความสนใจด้านคุณตรีสอนใน hely ระดับ	2.81	1.03	2.45	1.07	3.46*

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
11	โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนา บุคลากรด้านคนตระหง่าน จัดครุเข้ารับ การอบรม ศึกษา ดูงานนอกสถานที่	2.81	1.02	2.5	1.08	2.98*
12	โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูลแหล่ง ความรู้ บุคลากรด้านคนตระหง่านท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สะท้อนต่อการพัฒนา คุณภาพการเรียนการสอน	2.67	0.89	2.47	0.95	2.19*
13	โรงเรียนของท่านได้เชิญวิทยากรมี ความรู้ความชำนาญด้านคนตระหง่านให้ ความรู้แก่คณะครุและนักเรียน	2.22	0.96	2.12	0.95	1.05
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจ กรรมด้านคนตระหง่านความสนุกสนาน	3.26	0.92	3.17	1.05	1.02
15	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคนตระหง่าน	2.46	0.93	2.44	1.05	0.20
16	มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับ การนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้าน คนตระหง่าน	2.18	0.87	3.06	1.07	-9.11*
17	ครุวิชาการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในกลุ่มโรงเรียนของท่าน ได้ประสาน งาน และเคยให้ความช่วยเหลือด้าน คนตระหง่าน	2.14	0.91	2.00	0.88	1.57
	รวมเฉลี่ย	2.50	1.02	2.49	1.09	0.95

 $Z (.05) = \pm 1.96$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทرقนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระกีญาและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 0.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 8 โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านคนตระกีญา ($Z = -2.26$) ข้อ 10 โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ความสนใจด้านคนตระกีญาสอนในหลายระดับ($Z = 3.46$) ข้อ 11 โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระกีญา เช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงานนอกสถานที่ ($Z = 2.98$) ข้อ 12 โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคนตระกีญาในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่จะต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ($Z = 2.19$) ข้อ 16 มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนตระกีญา ($Z = -9.11$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระกีญา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทرقนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
18	กลุ่มโรงเรียน ได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาคนตระกีญา	2.07	0.84	3.74	1.08	-17.43*
19	ครูผู้สอน ได้ศึกษาการปฏิรูปการศึกษา และแนวทางการเข้าสู่ภูมิภาคที่มาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตระกีญา ดังนี้	3.11	0.91	3.16	1.03	-0.59
20	20.1 จัดทำแผนการสอนระยะยาว	2.53	0.91	2.54	0.91	-0.09
	20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วย การสอน	2.65	0.86	2.65	0.92	0
	20.3 เผยแพร่แผนการสอนระยะสั้น	2.66	0.82	2.89	0.88	-2.64*

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
21	ครูผู้สอนวิชาคนตระกึกษา สอนตามแผนการสอนระดับบทเรียน	3.01	0.80	3.09	0.87	-0.96
22	ครูผู้สอนนำเอาเพลงและวรรณกรรมพื้นบ้านมาประกอบกิจกรรม	2.93	0.81	2.88	0.95	0.57
23	ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนหุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม	3.02	0.78	3.25	0.86	2.88*
24	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระกึกษา ให้มีความลัมพันธ์กับวิชาอื่น	3.12	0.83	3.20	0.83	-0.88
25	ครูผู้สอนได้จัดทำแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน	2.81	0.88	2.94	0.93	-1.41
26	โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรค้านคนตระกูลนุนนิทรรศการฯ	2.68	0.84	2.47	0.98	2.36*
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงตนตระกูลนิยมในวันสำคัญ เช่น วันประถมศึกษาแห่งชาติ กิจกรรมแข่งขันกีฬา วันปีดภาคเรียนฯ	2.96	1.01	2.92	1.29	0.34
	รวมเฉลี่ย	2.80	0.90	2.98	1.02	-1.88

Z (.05) = ± 1.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกึกษา ในรายวิชาคนตระกึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ค้านการวางแผนและการจัดกิจกรรม โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -1.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 18 กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอนวิชาคนตريศึกษา ($Z = -17.43$) ข้อ 20.3 ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนโดย เบี่ยนແຜນ การสอนระดับบทเรียน ($Z = -2.64$) ข้อ 23 ครูผู้สอนปรับและยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้เหมาะสม ($Z = 2.88$) ข้อ 26 โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตري เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ ($Z = 2.36$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตريศึกษา ในรายวิชาคนตريและ นาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทرقนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
28	โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการสศุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนตريจากครูผู้สอน	2.85	0.89	2.71	0.97	1.46
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสม กับการจัดกิจกรรมด้านคนตري	2.45	0.94	3.01	1.02	-5.69*
30	โรงเรียนของท่านร่วมปρกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องคนตري ตำรา และสื่อการสอนด้านคนตري	2.49	0.92	2.61	0.96	-1.31
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคนตري ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ ในหลักสูตร	2.35	0.76	2.50	1.11	-1.55
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนตري	2.14	0.86	2.56	1.20	-4.07*
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตريอย่างถูกวิธี	2.53	0.85	2.62	0.96	-0.937

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครุผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
34	โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระ	2.12	0.78	2.81	1.02	-7.67*
	รวมเฉลี่ย	2.42	0.90	2.69	1.05	-2.78*

 $Z (.05) = \pm 1.96$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า ผู้บริหาร โรงเรียนและครุผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านต่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ ($Z = -5.69$) ข้อ 32 บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนตระ ($Z = -4.37$) ข้อ 34 โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระ ($Z = -4.37$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนว่า แตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
35	ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรีศึกษาในด้านต่อไปนี้					
	35.1 ด้านเนื้อหาทางดนตรี	2.76	0.78	2.96	0.98	-2.34*
	35.2 ด้านทักษะทางดนตรี	2.73	0.83	2.83	1.28	-1.00
	35.3 ด้านเขตติดทางดนตรี	2.89	0.86	3.02	1.14	-1.36
36	ครูผู้สอนทำการประเมินผลในชั่วโมงสอนดังนี้					
	36.1 ก่อนการเรียนการสอน	2.76	0.84	2.78	0.87	-0.63
	36.2 ขณะทำการสอน	2.75	0.81	2.68	1.20	0.92
	36.3 หลังการเรียนการสอน	2.95	0.81	3.07	0.93	-1.41
37	ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อทำความเข้าใจและขัดทำสถิติผลการเรียนรู้วิชาดนตรีศึกษาทุกภาคเรียน					
38	ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางดนตรี	2.69	0.89	2.80	0.94	-1.18
	รวมเฉลี่ย	2.77	0.85	2.84	1.05	-0.74

$$Z(.05) = \pm 1.96$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา ปี ก ลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($Z = -0.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 35.1 ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาคนครีสติกายในด้านเนื้อหาทางคณตรี ($Z = -2.34$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีสติกาย ในรายวิชาคนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
39	วิชาคนตรี มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ	3.68	0.86	3.42	0.89	-0.66
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนตรี	3.46	1.13	3.50	0.90	-0.39
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตรี	3.14	0.80	3.16	0.84	-0.30
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตรีในระดับสูงขึ้น	3.20	0.89	3.02	0.95	1.93
43	วิชาคนตรีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน	3.62	0.82	3.02	1.19	5.95*
44	คนตรีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	3.78	0.78	3.77	0.95	0.10
45	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนตรีเป็นรถกาทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”	4.19	0.85	4.21	0.88	-0.29
	รวมเฉลี่ย	3.53	0.90	3.44	1.03	0.93

จากตาราง 31 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีสติกาย ในรายวิชาคนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($Z = -0.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 43 วิชาคณตรีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน ($Z = 5.95$) ส่วนข้อ อื่น ๆ พบร่วมกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและ นาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 32 - 37

ตาราง 32 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่ม สร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามท��รศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคณตรี	3.61	0.92	3.47	1.11	1.45
2	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับ พื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคม ของนักเรียน	3.22	0.83	3.05	0.79	1.99*
3	เนื้อหาวิชาคณตรีมีความยากต่อการ ศึกษา ของครูผู้สอน	3.33	0.84	3.27	0.88	0.63
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่ เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคณตรี	3.19	0.80	3.09	0.89	1.10
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัว ของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการ สอน	3.30	0.81	3.33	0.90	-0.41
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาคณตรีด้านความ คิดสร้างสรรค์	3.04	0.78	3.10	0.83	-0.69
	รวมเฉลี่ย	3.28	0.85	3.22	0.92	0.68

$Z (.05) = \pm 1.96$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทั้งคนเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และน้ำใจคลิป กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ค้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน ($Z = 1.99$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และน้ำใจคลิป กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทั้งคนของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
7	ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดทักษะด้านคณตรี	3.84	1.03	3.79	1.12	0.45
8	ขาดการจัดอบรม ประชุม สมัมนาริชาการค้านคณตรี	3.86	1.05	3.99	1.13	-1.18
9	ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาค้านคณตรี	3.89	1.04	3.93	1.10	-0.31
10	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานค้านคณตรีกับบุคลากรในห้องถิน	3.35	1.03	3.64	0.98	-2.88*
11	ขาดความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมค้านคณตรี	3.26	1.01	3.40	1.09	-1.31
12	ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมค้านคณตรีอย่างเต็มที่	3.32	1.01	3.53	0.98	-2.12*
	รวมเฉลี่ย	3.59	1.07	3.71	1.08	-1.12

$Z (.05) = \pm 1.96$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีที่ปรับเปลี่ยนกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษาและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -1.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 10 โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานด้านคนตระศึกษากับบุคลากรในท้องถิ่น ($Z = -2.88$) ข้อ 12 ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคนตระศึกษาอย่างเต็มที่ ($Z = -2.12$) ส่วนข้อ อื่น ๆ พบร่วมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษาและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่ปรับเปลี่ยนของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
13	ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสาร ประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรเบื้องต้น	3.25	0.90	3.29	0.89	-0.39
14	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระยะยาว และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	3.28	0.86	3.15	1.25	1.19
15	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน)	3.01	0.89	3.12	1.00	-1.19
16	ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	2.90	0.91	2.06	0.94	9.15*
17	ครูผู้สอนไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.89	0.97	2.72	1.04	1.76
18	ครูผู้สอนต้องสอนหลักวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตระศึกษาได้เต็มที่	3.68	1.00	2.04	0.86	17.64*

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
19	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระหง่านที่มีความสัมพันธ์ กับวิชาการ ด้านอื่น	3.31	1.03	3.16	0.96	1.48
20	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการดัดแปลงหรือยึด หยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.07	0.94	3.07	0.99	0.00
21	ครูผู้สอนไม่ยึดแนวการสอนตามแนว ปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์ มาตรฐาน	3.00	0.95	2.91	0.97	0.87
	รวมเฉลี่ย	3.16	0.97	2.83	1.09	3.23*

 $Z(0.05) = \pm 1.96$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้ หลักสูตรวิชาคนตระหง่าน ในการวิชาคนตระหง่านและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการ วางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 16 ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการ สอน ($Z = 9.15$) ข้อ 18 ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชาจึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตระหง่านได้เต็มที่ ($Z = 17.64$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และ นาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนต์ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	3.42	1.11	3.57	1.08	-1.39
23	ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนต์	3.49	0.99	3.51	0.94	-0.19
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคนต์	3.77	1.04	3.94	1.01	-1.68
25	ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคนต์	3.53	1.02	3.92	1.02	-3.85*
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ่อมแซมสื่อการสอนด้านคนต์	3.59	1.03	3.74	0.97	-1.42
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนต์ แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด	3.06	1.13	3.07	1.19	-0.12
28	เครื่องคนต์ที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ	3.06	1.10	3.26	1.07	-1.81
	รวมเฉลี่ย	3.42	1.09	3.57	1.08	-1.39

Z (.05) = ± 1.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Z = -1.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 25 ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคนต์ (Z = -3.85) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกิษา ในรายวิชาคนตระกิษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
29	ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคนตระกิษาในเอกสารประกอบหลักสูตร	3.09	0.92	2.41	1.08	6.84*
30	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านต่อไปนี้					
	30.1 ด้านเนื้อหาสาระทางคนตระกิษา	3.19	0.94	3.10	0.97	0.92
	30.2 ด้านทักษะทางคนตระกิษา	3.32	1.00	3.24	0.99	0.83
	30.3 เจตคติด้านคนตระกิษา	3.10	0.93	3.14	1.06	-0.39
31	เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนตระกิษาเท่านั้น	3.32	0.87	3.20	0.94	1.36
32	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระกิษายังด้านต่อไปนี้					
	32.1 ด้านทักษะทางคนตระกิษา	3.18	1.01	3.15	0.99	0.34
	32.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.23	0.94	3.18	1.02	0.44
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.31	0.89	3.19	1.02	1.34
	รวมเฉลี่ย	3.22	0.94	3.08	1.04	1.42

Z (.05) = ± 1.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีท��ศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกิษา ในรายวิชาคนตระกิษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Z = 1.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ในข้อ 29 ครูผู้สอน ไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคุณตรีในเอกสารประกอบหลักสูตรครูผู้สอน ($Z = 6.84$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามที่รายงานของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนจำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคณตรี เพราะมีคะแนนน้อย	3.07	0.97	2.34	1.06	7.22*
35	ครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคณตรี เพราะ เชื่อว่า					
	35.1 นักเรียนนำวิชาคณตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย	3.01	0.92	2.82	1.03	1.91
	35.2 วิชาคณตรีเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่น เท่านั้น	3.11	0.97	2.82	1.05	2.86*
	35.3 คณตรีเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีพิธีสารค์เท่านั้น	2.99	1.06	2.93	1.12	0.09
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้นุตรหวานเรียนวิชาคณตรี	3.07	1.01	2.95	1.15	1.13
	รวมเฉลี่ย	3.04	0.99	2.77	1.10	2.60*

$$Z (.05) = \pm 1.96$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีที่รายงานมีนัยสำคัญกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 2.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 34 นักเรียนไม่ให้ความ

สำคัญกับวิชาคนตระ เพราระมีคะแนนน้อย ($Z = 7.22$) ข้อ 35.2 วิชาคนตระเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่น เท่า
นั้น ($Z = 2.86$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์
กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน
โดยจำแนกตาม

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.2 ขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 7.1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและ
นาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับ
ครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 7.1.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติใน
สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะ
นิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 38 - 43

ตาราง 38 แสดงค่าเฉลี่ยความเสี่ยงน้ำท่วมตามตัวแปร ไดร์ฟ์ด้านการปฏิบัติในสถาปัตยกรรม ใช้ตัวถูตรวิชาเด่นตระศึกษา ในรายวิชาคนรัฐและภาษาไทย ก่อนแต่เรียน
ลักษณะนิสัย คุณภาพลักษณะเด่นอื่นๆ ตามกรอบคุณะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์สอน โดยจัดตามประมาณประตามภารณ์การสอน

ปุ่ม	รายการใช้หลักสูตร	ประสิทธิภาพการสอน									
		ไม่เคย			0-5 ครั้ง			5-10 ครั้ง			10 ครั้งขึ้นไป
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{X}$
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุย และ ตำราความเด่นซึ่งเพื่อศึกษาทั่วไปกว่า เนื้อหาในหลักสูตร มีความหมายละเอียด พื้นฐานความรู้ รายละเอียด และการประเมินอย่างมีมาตรฐานและมาตรฐาน	2.56	0.95	น้อย	2.65	0.98	ปานกลาง	2.62	0.91	ปานกลาง	2.64
2	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางด้านทรัพยากร ธรรมชาติและมนุษย์ ไม่ระบุรายละเอียดชุมชน	2.95	0.78	ปานกลาง	2.95	0.73	ปานกลาง	3.04	0.67	ปานกลาง	2.91
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางด้านทรัพยากร ธรรมชาติและมนุษย์ ไม่ระบุรายละเอียดชุมชน	2.74	0.99	ปานกลาง	2.79	0.81	ปานกลาง	2.82	0.77	ปานกลาง	2.75
4	หลักสูตร ได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านคนตัวที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้	3.14	0.86	ปานกลาง	3.35	0.87	ปานกลาง	3.17	0.80	ปานกลาง	3.27
	4.1 กิจกรรมเน้นทั้งหัว 4.2 กิจกรรมเน้นการฝัง 4.3 กิจกรรมการร้องเพลง	3.12	0.82	ปานกลาง	3.27	0.86	ปานกลาง	3.09	0.75	ปานกลาง	3.16
		3.25	0.86	ปานกลาง	3.43	0.88	มาก	3.30	0.82	ปานกลาง	3.21

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อ	สภากพร ใช้หลักสูตร	ประมาณการผลการสอน									
		ไม่ถูก		0-5 ปี		5-10 ปี		10 ปี ขึ้นไป		ระดับ ปฏิบัติ	
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
5	แนวทางการใช้หลักสูตร มีความสมอคต์อย่างเต็มที่ของผู้สอน	3.07	0.79	ปานกลาง	3.28	0.89	ปานกลาง	3.21	0.82	ปานกลาง	3.04
6	จัดทำทางการใช้หลักสูตร ได้กำหนดครรลองไว้ชัดเจนต่อการ ให้คำปรึกษา ได้กำหนดระยะเวลาการใช้จัดกรรรมวิชาด้านตัวศึกษา	2.94	0.54	ปานกลาง	3.09	0.71	ปานกลาง	2.92	0.79	ปานกลาง	2.99
7	ให้ประเมิน หลักสูตรสอนแนวทางการวัดผลดำเนินโครงการ ให้เหมาะสมตามที่ต้องการ	2.94	0.68	ปานกลาง	3.12	0.84	ปานกลาง	3.08	0.87	ปานกลาง	3.05
	รวมผล	2.95	0.85	ปานกลาง	3.06	0.86	ปานกลาง	3.01	0.80	ปานกลาง	2.98

จากการ 38 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน พบว่า โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และ ตำราด้านคนครีเพื่อศึกษาค้นคว้า ($\bar{x} = 2.56$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี พบว่า โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 4.3 กิจกรรมการเรียนรู้ด้านคนครีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ในส่วนของกิจกรรมการร้องเพลง ($\bar{x} = 3.43$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี พบว่า โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป พบว่า โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 39 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสกัดพาราเซทามอลสีเขียวที่ผลิตโดยศูนย์วิชาชนาธิการ ในการทดสอบ โภชนาคนิพัฒน์ กลุ่มสาระภาษาไทย

ถัดไปจะมีตัวอย่างค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของหัวหน้าสถานศึกษาบัญชีผู้สอน โภชนาคนิพัฒน์ การทดสอบ

ข้อ	สกัดพาราเซทามอลสีเขียวที่ผลิต	ประสิทธิภาพการทดสอบ									
		ไม่มีคุณภาพ			0-5 ปี			5-10 ปี			10 ปี ขึ้นไป
$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ
8	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	2.04	0.97	น้อย	2.16	1.08	น้อย	2.06	1.05	น้อย
9	ศูนย์วิชาชนาธิการ วิชาการด้านมนตรี	ศูนย์วิชาชนาธิการ วิชาการด้านมนตรี	2.42	0.98	น้อย	2.57	0.97	น้อย	2.53	1.06	น้อย
10	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	2.77	1.05	ปานกลาง	2.67	1.02	ปานกลาง	2.58	1.03	ปานกลาง
11	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	2.60	1.02	น้อย	2.64	1.03	ปานกลาง	2.66	0.97	ปานกลาง
12	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	โภชนาคนิพัฒน์ ดันตรี	2.57	0.92	น้อย	2.53	0.86	น้อย	2.56	0.95	น้อย

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	1 ระดับการนักการสอน											
		ไม่เคย					0 - 5 ครั้ง						
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{X}$		
13	โรงเรียนของท่าน ได้ใช้วิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้าน	2.03	0.92	น้อย	2.21	1.08	น้อย	2.21	0.92	น้อย	2.04	1.02	น้อย
	ความรื่นเริงให้ความรู้แก่ผู้สอนและนักเรียน												
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนับสนุนใจในการร่วมกิจกรรมดำเนินงานโดยร่วมมือกัน	3.22	1.07	มากกลาง	3.04	0.97	มากกลาง	3.06	0.91	กลางกลาง	2.54	1.09	น้อย
	ความตื่นเต้นทาง												
15	คณาจารย์สามารถสอนศิษย์นักเรียนพื้นฐาน ฝึกหัด ก่อสร้าง หรืออื่นๆ	2.32	0.92	น้อย	2.44	1.02	น้อย	2.72	1.02	กลางกลาง	2.55	1.01	น้อย
	เรียน												
16	มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมดำเนินการ	2.40	1.10	น้อย	2.60	1.03	น้อย	2.83	1.06	กลางกลาง	2.57	1.08	น้อย
	มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือไม่ร่วมกิจกรรมดำเนินการ												
17	มีความตื่นเต้นทาง	2.04	0.87	น้อย	2.21	0.86	น้อย	2.04	0.93	น้อย	2.60	0.88	น้อย
	ความตื่นเต้นทาง												
	รวมเฉลี่ย	2.44	1.04	น้อย	2.50	1.02	น้อย	2.52	1.03	น้อย	2.46	1.10	น้อย

จากตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรอคนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 10 โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคนตระสอนในหลายระดับ ($\bar{x} = 2.77$) ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตระด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.22$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 10 โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคนตระสอนในหลายระดับ ($\bar{x} = 2.67$) ข้อ 11 โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระ เผ่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา คุยงานนอกสถานที่ ($\bar{x} = 2.64$) ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตระด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.04$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ 11 โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระ เผ่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา คุยงานนอกสถานที่ ($\bar{x} = 2.66$) ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตระด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.06$) ข้อ 15 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคนตระ ($\bar{x} = 2.72$) ข้อ 16 มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนตระ ($\bar{x} = 2.83$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 40 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับนักศึกษาในสถาบันการปฏิบัติในสถาบันการปฏิบัติในสถาบันการเรียนและการสอน ตามกรอบน้ำหน้าสถานศึกษาทั่วหน้า โดยจำแนกตามประเภทการสอน ให้คำแนะนำอย่างสรุป ดังนี้

ข้อ	สถาบันการปฏิบัติ	ประสิทธิภาพการสอน									
		ไม่เคย			0 – 5 ปี			5 – 10 ปี			10 ปี ถึง ปัจจุบัน
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ภูมิคุณ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ภูมิคุณ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ภูมิคุณ	
18	ก่อให้เกิดประชุมเพื่อปรึกษาและวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา	2.52	1.31	น้อย	2.79	1.30	ปานกลาง	3.28	1.22	ปานกลาง	3.05
19	ครุพัฒน์สอนได้ศักยภาพในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา และแนวทางการเรียนที่เกิดขึ้นตามมาตรฐานคุณภาพของรัฐบาล	3.18	1.31	ปานกลาง	3.12	1.30	ปานกลาง	3.04	1.22	ปานกลาง	3.21
20	ครุพัฒน์สอนได้วางแผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ดังนี้ 20.1 ให้ทำแผนการสอนรายสาขา 20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน 20.3 เผยแพร่แผนการสอนระดับบ้านเรียน	2.46	0.91	น้อย	2.56	0.91	ปานกลาง	2.57	0.92	น้อย	2.57
21	ครุพัฒน์สอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา สอนตามแผนการสอนนระดับบ้านเรียน	2.75	0.95	ปานกลาง	2.61	0.88	ปานกลาง	2.91	0.81	ปานกลาง	2.82
22	ครุพัฒน์สอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา และรายละเอียดในห้องเรียน	2.90	0.79	ปานกลาง	3.17	0.62	ปานกลาง	3.18	0.89	ปานกลาง	3.07
	ครุพัฒน์สอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ให้คำแนะนำอย่างละเอียดและรายละเอียดในห้องเรียน	2.93	0.93	ปานกลาง	2.87	0.86	ปานกลาง	2.92	0.92	ปานกลาง	2.87

ข้อ	สภาพการใช้หลักทรัพย์	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ											
		0 – 5 ปี					5 – 10 ปี						
ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ปริมาณ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ		
23	การผู้สื่อสารแบบเบ็ดเตล็ดที่ไม่สามารถจัดให้มีความสอดคล้องกับการตัดสินใจในการลงทุนได้	3.13	0.88	ปานกลาง	3.15	0.80	ปานกลาง	3.19	0.81	ปานกลาง	3.12	0.91	ปานกลาง
24	การผู้สื่อสารของบริษัทที่ไม่สามารถจัดให้มีความสอดคล้องกับการตัดสินใจในการลงทุนได้	3.06	0.84	ปานกลาง	3.07	0.77	ปานกลาง	3.22	0.85	ปานกลาง	3.26	0.84	ปานกลาง
25	ความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นเมื่อต้องตัดสินใจลงทุนในหุ้นเดียว	2.80	0.87	ปานกลาง	3.00	0.97	ปานกลาง	2.89	0.93	ปานกลาง	2.86	0.86	ปานกลาง
26	การตัดสินใจลงทุนในหุ้นเดียวที่ไม่สามารถจัดให้มีความสอดคล้องกับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นเดียว	2.48	0.84	น้อย	2.41	0.89	น้อย	2.66	0.99	ปานกลาง	2.70	0.91	ปานกลาง
27	การตัดสินใจลงทุนในหุ้นเดียวที่ไม่สามารถจัดให้มีความสอดคล้องกับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นเดียว	2.91	1.17	ปานกลาง	2.99	1.11	ปานกลาง	2.89	1.24	ปานกลาง	3.03	1.19	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.80	0.98	ปานกลาง	2.86	0.95	ปานกลาง	2.94	0.99	ปานกลาง	2.94	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีคีกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 18 กลุ่ม โรงเรียน ได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และ วางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณตรีคีกษา ($\bar{x} = 2.52$) ข้อ 20.1 ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีคีกษาด้วยการจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.46$) ข้อ 20.2 ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีคีกษาด้วยการจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.59$) ข้อ 26 โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรค้านคณตรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ ($\bar{x} = 2.48$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 20.1 ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีคีกษาและได้จัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.56$) ข้อ 26 โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรค้านคณตรี ($\bar{x} = 2.41$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 20.1 ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีคีกษาด้วยการจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.57$) ข้อ 20.2 ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีคีกษาด้วยการจัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน ($\bar{x} = 2.52$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 20.1 ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีคีกษาด้วยการจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.57$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 41 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับในการปฏิบัติในสกัดพาร์ทีชันตามตัวแปรที่ใช้หลักคุณวิชาดูแลรักษาพยาบาล ในการประเมินคุณภาพ ในการเรียนรู้ความรู้ทางวิชาชีพ ที่สู่มาตรฐานสากล สำหรับนักศึกษา ในการประเมินคุณภาพ ตามที่ออกโดยสถาบันศึกษา ที่ได้กำหนดไว้

นิสัย ด้านสื่อสาร ตามที่ออกโดยสถาบันศึกษา กับผู้สอน โดยจำแนกตามประเภทการสอน

ปุ่ม	สกัดพาร์ทีชันหลักสูตร	ประสบการณ์การสอน											
		ไม่เคย			0 – 5 ครั้ง			5 – 10 ครั้ง			10 ครั้งขึ้นไป		
$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปริมาณ		
28	โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัดดู ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตรงตามความต้องการของนักเรียน	2.83	0.99	ปานกลาง	2.67	0.86	ปานกลาง	2.78	1.04	ปานกลาง	2.85	1.01	ปานกลาง
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมตามกิจกรรมที่ต้องการสอน	2.65	1.05	ปานกลาง	2.76	1.11	ปานกลาง	2.97	0.99	ปานกลาง	2.65	0.94	ปานกลาง
30	โรงเรียนของท่านร่วมประเมินภายในการจัดทำหรือติดต่อขอรับรองคุณตระ ตำรา และสื่อการสอนด้านคุณตระ	2.44	0.96	น้อย	2.65	0.96	ปานกลาง	2.60	0.97	น้อย	2.61	0.95	ปานกลาง
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคุณตระ ทรงตามเนื้อหาและคุณประสงค์ในหลักสูตร	2.36	0.92	น้อย	2.43	0.89	น้อย	2.63	1.06	ปานกลาง	2.37	0.95	น้อย
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อต่อค้านคุณตระ	2.17	0.98	น้อย	2.27	1.15	น้อย	2.48	1.11	น้อย	2.53	1.00	น้อย

ตาราง 41 (ต่อ)

ข้อ	ส่วนราชการ/หน่วยงาน	ประดิษฐ์การสอน										
		0 – 5 ปี			5 – 10 ปี			10 ปี ขึ้นไป				
ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	
33	ครุ่นคิด	2.39	0.89	น้อย	2.47	0.84	น้อย	2.71	0.84	ปานกลาง	2.72	0.96
34	ความต้องการที่จะเปลี่ยนร่างกายมาสื่อการสอนด้าน คนหรือย่างก้าวไว้ โรงเรียนได้เรียนวิทยากรให้ความรู้การผดัด การใช้และ การเก็บ รักษาสื่อการสอนด้านตัว	2.23	0.96	น้อย	2.47	0.96	น้อย	2.69	0.91	ปานกลาง	2.50	0.96
	รวมเฉลี่ย	2.43	0.98	น้อย	2.52	0.98	น้อย	2.69	0.99	ปานกลาง	2.60	0.97

จากตาราง 41 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชา คนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 28 โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนต์จากครูผู้สอน ($\bar{x} = 2.83$) ข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.65$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 28 โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนต์จากครูผู้สอน ($\bar{x} = 2.67$) ข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.76$) ข้อ 30 โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องดื่มน้ำ สำหรับนักเรียน ($\bar{x} = 2.65$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 30 โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องดื่มน้ำ สำหรับนักเรียน ($\bar{x} = 2.65$) ข้อ 32 บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.48$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 31 โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคนต์ ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในหลักสูตร ($\bar{x} = 2.37$) ข้อ 32 บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.53$) ข้อ 34 โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.50$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 42 เสด็จที่เหลือ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกำลังภูมิคุณในการพัฒนาศักยภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนต์รีศึกษา ในรายวิชาคนต์รีและมนัญเชิง ตามผลกระทบและประเมินผล ตามผลกระทบของหัวหน้าสถานศึกษากับผู้สอน โดยจำแนกตามโปรแกรมการสอน

ข้อ	ตัวพักรaise hell ศูนย์	ประสมการณ์การสอน										
		ไม่เคย			0-5 ปี			5-10 ปี			10 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ภูมิคุณ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ภูมิคุณ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ภูมิคุณ	$\bar{X}$	S.D.
35 ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล												
35.1 ด้านเนื้อหาทางด้านต่อไปนี้												
35.1.1 ด้านเนื้อหาทางด้านต่อไปนี้		2.78	0.88	ปานกลาง	2.77	0.95	ปานกลาง	2.71	0.84	ปานกลาง	2.99	0.91
35.2 ด้านทักษะทางด้านต่อไปนี้		2.76	1.02	ปานกลาง	2.69	0.96	ปานกลาง	2.74	1.09	ปานกลาง	2.90	1.18
35.3 ด้านเจตคติทางด้านต่อไปนี้		2.89	0.93	ปานกลาง	2.88	1.06	ปานกลาง	3.10	1.01	ปานกลาง	2.93	1.00
36 ครูผู้สอนทำภาระประเมินผลในช่วงไตรมาสเดือนที่แล้ว												
36.1 ก่อนการเรียนการสอน												
36.1.1 ชุดทำภาระสอน		2.55	0.88	น้อย	2.68	0.75	ปานกลาง	2.89	0.73	ปานกลาง	2.85	0.89
36.1.2 หลังการสอน		2.73	0.89	ปานกลาง	2.57	1.00	น้อย	2.67	1.10	ปานกลาง	2.89	1.11
36.1.3 หลังการเรียนการสอน		2.98	0.83	ปานกลาง	2.89	0.81	ปานกลาง	3.21	0.87	ปานกลาง	2.96	0.94

ตาราง 42 (ต่อ)

ข้อ	สกัดทางการใช้หลักสูตร	รูปแบบการสอน										
		ไม่เคย		0 - 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปี [ขึ้นไป]				
$\bar{x}$	S.D.	ระดับ นิมิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ นิมิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ นิมิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ นิมิต	
37	ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสาร์ติดผลการเรียนรู้วิชาคนترีศึกษาทุกภาคเรียน	2.53	0.92	น้อย	2.64	0.92	ปานกลาง	2.83	0.91	ปานกลาง	2.93	0.87 ปานกลาง
38	ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาการเรียนของนักเรียนด้านต่างๆ	2.60	0.94	น้อย	2.60	0.96	น้อย	2.56	0.89	น้อย	2.77	0.91 ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.73	0.93	ปานกลาง	2.71	0.93	ปานกลาง	2.85	0.95	ปานกลาง	2.90	0.98 ปานกลาง

จากตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาดุนตรีศึกษา ในรายวิชา ดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��รศนของ หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 36.1 ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงโmontสอนก่อนการเรียนการสอน ($\bar{x} = 2.55$) ข้อ 37 ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนรู้วิชาดุนตรีศึกษาทุกภาคเรียน ($\bar{x} = 2.53$) ข้อ 38 ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางดนตรี ($\bar{x} = 2.60$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 36.2 ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงโmontสอนขณะทำการสอน ($\bar{x} = 2.57$) ข้อ 38 ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทาง ดนตรี ($\bar{x} = 2.60$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 38 ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทาง ดนตรี ($\bar{x} = 2.56$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมูลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 43 แสดงค่าเฉลี่ย ความเมี่ยงเหงาตามมาตรฐาน เดอะระดับการปฏิบัติในสกัดงาน ให้หลักสูตรวิชาดูดนตรีศึกษา ในรายวิชาดูดนตรีและนาฏศิลป์ ก่อนเข้าเรียนต่อไป ให้คำแนะนำแก่ครูสอน โดยจำแนกตามประเด็นการสอน ดังนี้

ข้อ	สกัดงาน	ประเด็นการสอน											
		ไม่เคย			0-5 ครั้ง			5-10 ครั้ง			10 ครั้ง ขึ้นไป		
$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ		
ประเด็นการสอน													
39	วิชาดูดนตรี มีความสำคัญเพื่อเตรียมรับวิชาอื่น ๆ นักเรียนมีความต้องรู้อื่นๆ และประยุกต์ใช้ทักษะที่ร่วมกันกับรุ่น	3.38	0.86	มาก	3.36	0.88	ปานกลาง	3.37	0.79	ปานกลาง	3.55	0.92	มาก
40	ดูดนตรี ดูแลรักษาสุขภาพตัวของรุ่น เช่น ประยุกต์ใช้ทักษะที่ร่วมกันกับรุ่น	3.29	0.89	ปานกลาง	3.56	0.81	มาก	3.40	0.90	ปานกลาง	3.68	0.83	มาก
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการอบรมด้านดนตรี	3.03	0.83	ปานกลาง	3.12	0.82	ปานกลาง	3.24	0.84	ปานกลาง	3.22	0.80	ปานกลาง
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิชาดูดนตรีในระดับสูงขึ้น	3.15	0.92	ปานกลาง	3.27	0.91	ปานกลาง	2.96	0.94	ปานกลาง	3.11	0.93	ปานกลาง
43	วิชาดูดนตรีศึกษา มีตัวแทนรับผิดชอบและนักเรียน	3.32	1.06	ปานกลาง	3.48	1.06	มาก	3.15	1.13	ปานกลาง	3.32	1.07	ปานกลาง

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ประเมินการผลักดัน									
		0-5 ปี]					5-10 ปี]				
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับปานกลาง	S.D.	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับปานกลาง	S.D.	ค่าเฉลี่ย
44	ตนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการดำเนินการพัฒนาชุมชน	3.68	0.75	มาก	3.76	0.88	มาก	3.74	0.92	มาก	3.90
45	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “ตนตระหนักรู้และสามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้”	4.33	0.77	มากที่สุด	4.09	0.90	มาก	4.18	0.85	มาก	4.20
	รวมเฉลี่ย	3.44	0.95	มาก	3.52	0.94	มาก	3.43	0.98	มาก	3.56
											0.99
											มาก

จากการ 43 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระ และนายศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��คนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 39 วิชาคนตระ มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ($\bar{x} = 3.38$) ข้อ 44 คนตระมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ($\bar{x} = 3.68$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อ 45 ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนตระเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก” ($\bar{x} = 4.33$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 - 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 39 วิชาคนตระ มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ($\bar{x} = 3.36$) ข้อ 41 ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตระ ($\bar{x} = 3.12$) ข้อ 42 โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตระในระดับสูงขึ้น ($\bar{x} = 3.27$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 44 คนตระมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ($\bar{x} = 3.74$) ข้อ 45 ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนตระเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก” ($\bar{x} = 4.18$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 39 วิชาคนตระ มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ($\bar{x} = 3.55$) ข้อ 41 ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตระ ($\bar{x} = 3.22$) ข้อ 42 โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตระในระดับสูงขึ้น ($\bar{x} = 3.11$) ข้อ 43 วิชาคนตระศึกษามีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน ($\bar{x} = 3.32$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 7.1.2 การเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน ดังปรากฏในตาราง 44 – 54

ตาราง 44 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และตำราค้านคนตระเพื่อศึกษาค้นคว้า	0.19
2	เนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ วัย และสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและชุมชน	0.50
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางคนตระที่น่าสนใจและเหมาะสมต่อการศึกษาค้นคว้า	0.12
4	หลักสูตร ได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคนตระที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้	
	4.1 กิจกรรมเน้นจังหวะ	1.16
	4.2 กิจกรรมเน้นการฟัง	0.73
	4.3 กิจกรรมการร้องเพลง	1.26
5	แนวทางการใช้หลักสูตร มีความสอดคล้องและสะทกต่อการจัดทำสื่อการสอน	1.73
6	หลักสูตร ได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมวิชาคนตระศึกษาได้เหมาะสม	1.28
7	หลักสูตรเสนอแนวทางการวัดผลด้านคนตระได้เหมาะสม	0.95
	รวมเฉลี่ย	0.37

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีท��ศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษาในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติตे�ղต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกคู่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกึกษา ในรายวิชาคนตระกึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านคนตระกึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ให้ศึกษาในวิชาการด้านคนตระกึกษา	0.25
9	ครูผู้สอนวิชาคนตระกึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ให้ศึกษาในวิชาการด้านคนตระกึกษา	0.44
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ความสนใจด้านคนตระกึกษาสอนในหลายระดับ	0.91
11	โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระกึกษา เช่น จัดกิจกรรมการอบรม ศึกษา ดูงานนอกสถานที่	0.16
12	โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคนตระกึกษาในท้องถิ่น เพื่อ เป็นข้อมูลที่สะท้อนต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	0.07
13	โรงเรียนของท่านได้เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านคนตระกึกษาให้ความรู้แก่ คณะครุและนักเรียน	1.01
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตระกึกษาความสนุกสนาน	0.89
15	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคนตระกึกษา	2.79*
16	มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนตระกึกษา	2.78*
17	ครุวิชาการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในกลุ่มโรงเรียนของท่าน ได้ประสานงาน และเคยให้ความช่วยเหลือด้านคนตระกึกษา	0.67
	รวมเฉลี่ย	0.13

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีผลกระทบเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษาในรายวิชาคณิตศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 15 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคณิตศึกษา ($F = 2.79$) ข้อ 16 มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคณิตศึกษา ($F = 2.78$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน อย่างไรเมื่อมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 46

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันในรายวิชาคณิตศาสตร์ ให้กับนักเรียนสู่ครุศาสตร์ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์คณิต ในการตัวอย่างนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ร่วมลักษณะนี้สังกัด ด้านบุคลากร

ข้อ	สภาพการบุรุษ	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	0 - 5 ปี กับ	0 - 5 ปี กับ	0 - 5 ปี กับ
15	คณิตะรวมการสอนคณิตศาสตร์ที่นักเรียน หรือเจ้าของห้องเรียน มีความสนใจ และการวางแผน เนื่องร่วมกิจกรรมดำเนินดูแลรักษา	-0.12	-0.40	-0.09	-0.28	0.03	0.31
16	มีภาระนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการฝึกหัดจากบุคลากรที่มีความถนัด ด้านคณิต	-0.20	-0.43	-0.26	-0.23	-0.05	0.18
	รวมค่าเฉลี่ย	-0.07	-0.09	-0.03	-0.02	0.04	0.06

* $P < .05$

จากตาราง 46 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีทรรศนะที่เกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ในรายวิชาคณิตศาสตร์และนักเรียนส่วนที่ร่วมลักษณะนี้สังกัด ด้านบุคลากร พนักงาน โดยตัวรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในรายวิชานี้ นักเรียนที่ต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่ระบุในหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
18	กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาคณิตศึกษา	6.89*
19	ครูผู้สอน ได้ศึกษาการปฏิรูปการศึกษา และแนวทางการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	0.57
20	ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคณิตศึกษา ดังนี้	
	20.1 จัดทำแผนการสอนระยะยาว	0.35
	20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	2.10
	20.3 เขียนแผนการสอนระดับบทเรียน	1.80
21	ครูผู้สอนวิชาคณิตศึกษา สอนตามแผนการสอนระดับบทเรียน	2.48
22	ครูผู้สอนนำเอาผลงานและวรรณกรรมพื้นบ้านมาประกอบกิจกรรม	0.13
23	ครูผู้สอนปรับและบีดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เหมาะสม	0.14
24	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศึกษา ให้มีความสัมพันธ์กับ วิชาอื่น	1.67
25	ครูผู้สอน ได้จัดทำแฟ้มสะสมผลงาน(Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน	0.75
26	โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคณตรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ	2.17
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้แสดงตนตรีในวันสำคัญ เช่น วันປรรโตร กีฬา แห่งชาติ กิจกรรมแข่งขันกีฬา วันปีกดกาเรียน ฯลฯ	0.35
	รวมเฉลี่ย	0.49

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีที่รรคนະเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษาในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมี

การปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวณ ว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 18 กลุ่มโรงเรียนได้จัด ประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตีกีழ (F = 6.89) ส่วน ข้ออื่น ๆ พนวณ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน คู่ใดมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี การของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 48

ମୁଦ୍ରା

ชื่อ	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
	ไม่เคย กี่นา	บ่อย กี่นา	บ่อยมาก กี่นา	0 - 5 ปี กี่นา	5 - 10 ปี กี่นา	10 ปีขึ้นไป กี่นา
อาสาพัฒนาชุมชน	0 - 5 ปี กี่นา	5 - 10 ปี กี่นา	10 ปีขึ้นไป กี่นา	0 - 5 ปี กี่นา	5 - 10 ปี กี่นา	5 - 10 ปี กี่นา
18. คู่ลิ้นโกรร์เรีย "ดีเจ" ประจำหมู่บ้านอุรีภานฯ เตรียมงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหน้าทางน้ำในครึ่งปีแรก	0.27	-0.76*	-0.50	-0.49	-0.49	-0.26
ความฉลาด	-0.06	0.13	-0.14	-0.07	-0.08	-0.01

* $P < .05$

จากการ 48 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและผู้สอนมีการสอนคุณลักษณะที่สำคัญของผู้เรียน ในการสอนวิชาดานศึกษา ในรายวิชาดานศิริและภาษาศิริ ที่สู่สุนทรียะและร่วมกับภาษาอังกฤษ ดำเนินการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้ ได้ยกระดับความต้องการของผู้เรียน ให้สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียน ตามที่ต้องการ ทั้งนี้ ไม่ใช่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อปรับเปลี่ยน แต่เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษา ให้กับนักเรียน ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดี ทั้งนี้ ไม่ใช่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อปรับเปลี่ยน แต่เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษา ให้กับนักเรียน ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดี

ព័ត៌មានអាជីវកិច្ច

ตาราง 49 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนตระและนากุศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
28	โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัดดู อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนตระจากครูผู้สอน	0.60
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ	2.09
30	โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องคนตระ คำรา และสื่อการสอนด้านคนตระ	0.99
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคนตระ ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในหลักสูตร	1.66
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนตระ	2.90*
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระอย่างถูกวิธี	3.73*
34	โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระ	3.80*
	รวมเฉลี่ย	1.02

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษาและนากุศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 32 บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคนตระ (F = 2.90) ข้อ 33 ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระอย่างถูกวิธี (F = 3.73) ข้อ 34 โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระ (F = 3.80) ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน
คุณภาพในการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี
การของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 50

ตาราง 50 เสตดองการเรียนเพิ่มน้ำหนักตามแต่ละของคำเฉลี่ย ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนที่มีประสงค์สอนการณ์การสอนต่างกันเป็นรายบุคคล ให้ข่าวกับ
สภาพการใช้หลักสูตรในการสอนนิเวชานตรีศึกษา ในรายวิชาคนต์เรียนภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ดำเนินสื่อการสอน

ที่อ	รายการปฏิบัติ	ผลต่างคำเฉลี่ย					
		ไม่เคย กับ 0 - 5 ปี	ไม่เคย กับ 5-10 ปี	ไม่เคย กับ 10 ปี ขึ้นไป	0 - 5 ปี กับ 5-10 ปี	0 - 5 ปี กับ 10 ปี ขึ้นไป	0 - 5 ปี กับ 10 ปี ขึ้นไป
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผุดต่อต้านยาเสพติด	-0.1	-0.31	-0.36	-0.21	-0.26	-0.06
33	ครุภัณฑ์สอนมีความสวยงามใช้และเข้มรักษาสื่อการสอนด้านดูนดูหรืออย่างมาก	-0.08	-0.32	-0.33	-0.24	-0.25	-0.01
34	โรงเรียนได้ใช้วิทยากรให้ความรู้การผุดติด การใช้แหล่งการเรียนรู้หลากหลาย	-0.24	-0.45	-0.27	-0.22	-0.03	0.19
	การสอนด้านคนต์						
	รวมผลสัมปทาน	-0.06	-0.23	-0.17	-0.14	-0.18	-0.13

* P < .05

จากตาราง 50 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุ่ผู้สอนมีที่ปรับเปลี่ยนกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน พนบว่า โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกคู่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 51 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามที่ปรับเปลี่ยนของหัวหน้าสถานศึกษากับครุ่ผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
35	ครุ่ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาคณิตศึกษาในด้านต่อไปนี้ 35.1 ด้านเนื้อหาทางคณิต 35.2 ด้านทักษะทางคณิต 35.3 ด้านเขตติดติทางคณิต	1.42 0.73 0.95
36	ครุ่ผู้สอนทำการประเมินผลในช่วง中期ดังนี้ 36.1 ก่อนการเรียนการสอน 36.2 ขณะทำการสอน 36.3 หลังการเรียนการสอน	3.61* 1.72 2.22
37	ครุ่ผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสติผลการเรียนวิชาคณิตศึกษาทุกภาคเรียน	4.51*
38	ครุ่ผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคณิต	1.23
	รวมเฉลี่ย	1

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 พนบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุ่ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีที่ปรับเปลี่ยนกับการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F – 1) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 36.1 ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงโฉนดก่อนการเรียนการสอน ($F = 3.61$) ข้อ 37 ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนวิชาคนตระกึกษาทุกภาคเรียน ($F = 4.51$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมแต่ก่อต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน คู่ใดมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 52

ตาราง 52 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรัพยาณของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันเป็นรายปี เกี่ยวกับ สภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดานตรีศึกษา ในรายวิชาดานตรีและนาฏศิลป์ ก่อนมาร์เชาร์ริมลักษณะนิสัย คำนวณจากการสอน

ข้อ	สภาพการปฏิบัติ	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย ก็ป 0 - 5 ปี	ไม่เคย ก็ป 5-10 ปี	ไม่เคย ก็ป 10 ปี ขึ้นไป	0 - 5 ปี ก็ป 5-10 ปี	0 - 5 ปี ก็ป 10 ปี ขึ้นไป	0 - 5 ปี ก็ป 10 ปี ขึ้นไป
36.1	ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาดานตรีศึกษา ในด้านเนื้อหาทางดานตรี	-0.13	-0.34	-0.30	-0.21	-0.17	-0.04
37	ครูผู้สอนแนะนำเรียนบทที่ยังไม่ผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อทำความรู้ใจทางด้านตรีศึกษาและวัดผลการเรียนครั้งปัจจุบัน	-0.11	0.34	-0.4	-0.19	-0.29	-0.10
	รวมเฉลี่ย	0.01	-0.13	-0.17	-0.14	-0.18	-0.04

* P < .05

จากตาราง 52 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษามาและครูผู้สอนมีความต่างกันในภาคผนวกสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดานตรีศึกษา ในรายวิชาดานตรีและนาฏศิลป์ ก่อนมาร์เชาร์ริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติตามอย่างดีมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาปัจจัย พบว่า หลักสูตรและการปฏิบัติตามอย่างดีมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 53 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตีศึกษา ในรายวิชาคนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
39	วิชาคนตี มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ	1.30
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประسังค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนตี	4.57*
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตี	1.48
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตีในระดับสูงขึ้น	1.59
43	วิชาคนตีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน	1.32
44	คนตีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	1.39
45	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนตีเป็นมงคลทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”	0.89
	รวมเฉลี่ย	0.47

F0.5(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตาราง 53 พบร่วมกัน หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีท��ศนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตีศึกษา ในรายวิชาคนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ($F = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 40 นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสังค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนตี ($F = 4.57$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน คุณมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 54

ตาราง 54 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามภาระศักยภาพของหัวหน้าสถาบันศึกษาและครุ่นผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันในปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้อง
ตัวพาการกรใช้หลักสูตรในการสอนวิชาด้านมนุษยศาสตร์และภาษาไทย ในการวิเคราะห์ผลการสอนที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างที่รับชมนิสัย ดำเนินการสอน

คุณ	ตัวพาการกร นิสัย	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประทับใจในเรื่องที่ร่วมกิจกรรมด้านดนตรี	-0.27	-0.12	-0.39	0.16	-0.12	-0.27
	รวมเฉลี่ย	-0.07	0.02	-0.12	0.09	-0.05	-0.13

* P < .05

จากตาราง 54 เมื่อพิจารณา หัวหน้าสถาบันศึกษาและครุ่นผู้สอนที่มีภาระศักยภาพ ใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดนตรีและน้ำใจต่อ
กลุ่มตัวอย่างที่รับชมนิสัย ดำเนินการสอนที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระศักยภาพ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ทุกคูณ
การปฏิบัติตามต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 7.2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามที่ระบุข้อของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 7.2.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเปี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 55 - 60

ตาราง ๕๕ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ระดับการปฏิบัติในสกัดพารา ใช้หลักสูตรวิชาความรู้ศึกษา ในรายบิชัวดันต์เรียนนาภิศิริ ที่ถูกสร้างเสริม ลักษณะนี้เป็นตัวหนังสือครุเดเมเนื่องจาก ตามที่รายงานของหัวหน้าสถานศึกษากับคุณผู้สอน โดยจำแนกตามขนำด โรงเรียน

ลำดับ	สถานภาพการใช้หลักสูตร	บุนดาลใจเรียน						หมายเหตุ	
		เล็ก	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{x}$	S.D.	รูปแบบ ปัจจุบัน		
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ แต่ละทำร้าด้านคนตระเพื่อ ศึกษาค้นคว้า	2.61	0.91	ปานกลาง	2.60	1.00	น้อย	2.67	0.89
2	แนวหานหลักสูตร มีความหมายสมบัปปนฐานความรู้ วิธี และสภาพความเป็น อยู่ของนักเรียนและชุมชน	2.97	0.94	ปานกลาง	2.97	0.82	ปานกลาง	2.91	0.76
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระหลากหลายด้านที่น่าสนใจและเหมาะสมสมควร การศึกษาค้นคว้า	2.71	0.76	ปานกลาง	2.75	0.93	ปานกลาง	2.80	0.89
4	หลักสูตร ได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคนตระ ษามารถนำไปปฏิบัติ ให้จริง ต่อไปได้ 4.1 กิจกรรมนั่งฟังหัว 4.2 กิจกรรมนั่งการฟัง 4.3 กิจกรรมการร้องเพลง	3.25	0.83	ปานกลาง	3.25	0.84	ปานกลาง	3.14	0.85
	รวมเฉลี่ย	3.00	0.80	ปานกลาง	3.01	0.87	ปานกลาง	2.96	0.85

จากตาราง 55 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามที่รศนษของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และตำราด้านคนครีเพื่อศึกษาค้นคว้า ($\bar{x} = 2.60$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง ๕๖ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และระดับนักวิชาการปฏิบัติในสกัดทางการใช้หลักสูตรวิชาคนต์รีศึกษา ในรายวิชาคณิตศาสตร์ คู่มือสร้างแบบประเมิน
ลักษณะเชิงคุณภาพ ด้านมนุษย์ ตามกรอบคุณภาพหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามชนิดโรงเรียน

ปุ่ม	รายการใช้หลักสูตร	บุคลากรเรียน						ภายนอก					
		เล็ก	S.D.	ระดับ	ปกติ	มาตรฐาน	S.D.	ระดับ	ปกติ	S.D.	ระดับ	ปกติ	
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านดูแลครรภ์	2.01	0.98	น้อย	2.06	1.06	น้อย	2.13	1.04	น้อย	0.97	น้อย	
9	ครูผู้สอนอนิวัติคณิตศาสตร์ศึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ไฟล์ศึกษา ใบงานวิชาการด้านคณิต	2.36	1.09	น้อย	2.53	1.07	น้อย	2.57	1.03	น้อย	0.98	น้อย	
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคณิตศาสตร์สอนในมหาวิทยาลัย	2.57	1.06	น้อย	2.64	1.06	ปานกลาง	2.66	1.12	ปานกลาง	0.99	ปานกลาง	
11	โรงเรียนของท่านส่งตรงข้อมูลนักศึกษาครั้งเดือนครึ่ง ผู้ดูแลเข้าร่วมการอบรม ศึกษา ดูงานของสถานที่	2.57	0.99	น้อย	2.70	1.08	ปานกลาง	2.44	1.11	น้อย	0.98	น้อย	
12	โรงเรียนของท่าน ได้ดำเนินชื่องาน ให้สำราญชื่อนุด แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคณิตในท้องถิ่น เพื่อเป็นต้นแบบต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	2.62	0.89	ปานกลาง	2.58	2.95	น้อย	2.53	1.01	น้อย	0.98	น้อย	
13	โรงเรียนของท่าน ได้เตรียมวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านคณิตมาให้ความรู้แก่ครุภัณฑ์และนักเรียน	2.12	0.87	น้อย	2.20	0.98	น้อย	2.14	0.96	น้อย	0.98	ปานกลาง	
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคณิตศาสตร์อย่างความสนุกสนาน	3.30	0.89	ปานกลาง	3.15	1.05	ปานกลาง	3.30	0.94	ปานกลาง	0.98	ปานกลาง	

ตาราง 56 (ต่อ)

ข้อ	สภาน้ำท่วม	ภูมิภาคโรงเรียน						หมาย
		เล็ก	กลาง	ระดับ	S.D.	ระดับ	S.D.	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	ปริมาณ
15	คณะกรรมการสถานศึกษาทั่วประเทศ ผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่น เรียบเรียน มีส่วนในการวางแผนและร่วมกิจกรรมด้านคุณศรี	2.31	0.92	น้อย	2.49	1.01	น้อย	2.49 1.02 น้อย
16	มีการนัดหยุดงานในโรงเรียนหรือได้รับการ นิเทศจากบุคลากรที่มีความดันด้านคุณศรี	2.69	1.08	ปานกลาง	2.58	1.09	น้อย	2.66 1.03 น้อย
17	ครุภัชการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและน้ำเสียในครุภัช โรงเรียนของทำนุบำรุงศรี งานและครอบครัวที่ความช่วยเหลือทางด้านศรี	2.01	0.88	น้อย	2.07	0.89	น้อย	2.13 0.95 น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.45	1.03	น้อย	2.50	1.06	น้อย	2.50 1.06 น้อย

จากตาราง 56 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พนว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 12 โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคนต์ในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สะท้อนต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ($\bar{x} = 2.62$) ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนต์ด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.30$) ข้อ 16 มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.69$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 10 โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคนต์สอนในหลายระดับ ($\bar{x} = 2.64$) ข้อ 11 โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนต์ เช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงานนอกสถานที่ ($\bar{x} = 2.70$) ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนต์ด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.15$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 10 โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคนต์สอนในหลายระดับ ($\bar{x} = 2.66$) ข้อ 14 ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนต์ด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.30$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ລູກ	ສາທາລະນະລັດ ລາວ	ໝານດ້ອງເຮັນ						ໄຫຍ້
		ເລື່ອກ	ສ.ດ.	ຮະດັບ ປົກປັບ	ສ.ດ.	ຮະດັບ ປົກປັບ	ສ.ດ.	
18	ກຳນົມ ໂຮງເຮັນ "ຕີບັດ ຮະຫຸມເພື່ອ ປົກຍາ ແລະ ວາງແຜນ ການຈັດກິຈການການເຮັນ ການສອນວິຫາດນິຕິກົມຍາ ຄຽງສອນ ໄດ້ຕົກຍາການປົກປັບການສຶກຍາ ແລະແນວທາງການເງົ່າສູ່ເກົ່າທີ່ມາຕຽບ ຕາມພວະນານີ້ຢູ່ບົດການສຶກຍາແໜ່ງໜ້າ ຄຽງສອນ ໄດ້ວາງແຜນການສອນວິຫາດນິຕິກົມ ດັ່ງນີ້	3.00	1.26	ປະກາດ	2.99	1.32	ປະກາດ	2.84 1.23 ປະກາດ
19	ຄຽງສອນ ໄດ້ຕົກຍາການປົກປັບການສຶກຍາ ຕາມພວະນານີ້ຢູ່ບົດການສຶກຍາແໜ່ງໜ້າ ຄຽງສອນ ໄດ້ວາງແຜນການສອນວິຫາດນິຕິກົມ ດັ່ງນີ້	3.25	0.91	ປະກາດ	3.11	1.01	ປະກາດ	3.13 0.97 ປະກາດ
20	20.1 ບັດທຳການສອນຮະບຍຍາວ 20.2 ບັດທຳການສອນຕໍ່ຫ້າຮັນຫນ່ວຍກາຮອດອນ 20.3 ເຊີຍແຜນການສອນຮະດັບປະບາງເຮັນ ຄຽງສອນວິຫາດນິຕິກົມຍາ ຕອນຕາມແຜນກາຮອດອນຮະດັບປະບາງເຮັນ ຄຽງສອນໆອາຫາພຄອງແລະວາຮັກຮົມພື້ນໜ້ານມາປະກອນກິຈການ	2.44	0.91	ນ້ອຍ	2.60	0.94	ນ້ອຍ	2.51 0.84 ນ້ອຍ
21	ຄຽງສອນວິຫາດນິຕິກົມຍາ ຕອນຕາມແຜນກາຮອດອນຮະດັບປະບາງເຮັນ ຄຽງສອນໆອາຫາພຄອງແລະວາຮັກຮົມພື້ນໜ້ານມາປະກອນກິຈການ ຄຽງສອນປະບາງແລະປະບາງ ໄດ້ໜ່າຍການສຶກຍາ	2.68	0.84	ປະກາດ	2.84	0.85	ປະກາດ	2.75 0.90 ປະກາດ
22	2.84 0.93 ປະກາດ 3.13 0.88 ປະກາດ	3.00	0.79	ປະກາດ	3.05	0.86	ປະກາດ	3.07 0.83 ປະກາດ
23	2.84 0.93 ປະກາດ 3.13 0.88 ປະກາດ	2.84 0.93 ປະກາດ 3.13 0.88 ປະກາດ	2.92 0.87 ປະກາດ 3.15 0.81 ປະກາດ	2.93 0.88 ປະກາດ 3.13 0.83 ປະກາດ				

ตาราง 57 (ต่อ)

ลำดับ	สภាភพกการให้ชี้หลักสูตร	บุคลากรเรียน						ร้อยละ	
		เล็ก	S.D.	ระดับ	S.D.	ระดับ	S.D.		
		$\bar{X}$	บัญชี	$\bar{X}$	บัญชี	$\bar{X}$	S.D.	บัญชี	
24	คณิตสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณตรีศึกษา ให้มีความลืมพัฒนาขึ้น	3.27	0.84	ปานกลาง	3.16	0.84	ปานกลาง	3.10	0.81
25	ครุผู้สอนได้จัดทำเพื่อประเมินผลงาน(Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน	2.97	0.79	ปานกลาง	2.96	0.93	ปานกลาง	2.66	0.92
26	โรงเรียนจะจัดทำงานทดลอง ให้นักศึกษาร่วมและสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ ใช้ชุมชน นิทรรศการ ฯลฯ	2.40	0.92	น้อย	2.60	0.93	น้อย	2.67	0.89
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงตนจริงในส่วนสำคัญ เช่น วันประชุม ศึกษานแห่งชาติ กิจกรรมแข่งขันกีฬา วันปิดภาคเรียน ฯลฯ	2.95	1.10	ปานกลาง	2.96	1.19	ปานกลาง	2.92	1.16
	รวมโดย	2.87	0.96	ปานกลาง	2.91	0.98	ปานกลาง	2.86	0.95
								ปานกลาง	

จากตาราง 57 แสดงสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น 20.1 ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.44$) ข้อ 20.2 ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน ($\bar{x} = 2.56$)

ข้อ 26 โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคณตรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ ($\bar{x} = 2.40$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น 20.1 ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.60$) ข้อ 26 โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคณตรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ ($\bar{x} = 2.60$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น 20.1 ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคณตรีศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว ($\bar{x} = 2.51$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 58 เสต็งค่าเฉลี่ย ค่าความเสี่ยงบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้ห้องปฏิบัติงานทางวิชาชนาศรีและนักศึกษา ในรายวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย ตามที่กันไว้ในเอกสารต่อไปนี้

เสริมหลักนักศึกษา ดำเนินการสอน ตามที่ควรจะของหัวหน้าสถานศึกษากับผู้สอน โดยจำแนกตามชนิดโรงเรียน

ข้อ	สถาบันการให้หลักสูตร	บุคลากรเรียน						ใหญ่		
		เล็ก	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปัจจุบัน	$\bar{x}$	S.D.	ภาค	$\bar{x}$	S.D.
28	โรงเรียนของท่านได้ทำการวัดดู ถูกใจเรื่องการสอน		2.77	0.96	ปานกลาง	2.83	1.01	ปานกลาง	2.70	0.95
29	แหล่งเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรี		2.71	0.76	ปานกลาง	2.75	0.93	ปานกลาง	2.80	0.89
30	โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษากับครูหรือเด็กนักเรียนด้านดนตรี ทำร้า		2.53	0.99	น้อย	2.56	0.93	น้อย	2.57	0.95
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านดนตรี ทรงตามแนวโน้มของประถมที่		2.34	0.80	น้อย	2.47	1.01	น้อย	2.41	0.96
	ให้หลักสูตร									
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อสอนด้านดนตรี		2.40	1.15	น้อย	2.32	1.06	น้อย	2.40	1.02
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านดนตรีอย่างดี		2.48	0.91	น้อย	2.61	0.91	ปานกลาง	2.59	0.91
34	โรงเรียนได้ใช้วิทยากรให้ความรู้ภาษาผลิต กการใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอน		2.39	0.83	น้อย	2.54	1.00	น้อย	2.39	1.00
	ด้านดนตรี									
	รวมเฉลี่ย		2.52	0.96	น้อย	2.58	0.99	น้อย	2.54	0.99
										น้อย

จากตาราง 58 แสดง สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และ น้ำภูศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามท��ศนของหัวหน้าสถานศึกษากับครุ ผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พนว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.52$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 28 โรงเรียนของท่านได้สำรวจ ความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนต์จากครุผู้สอน ($\bar{x} = 2.77$) ข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.71$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.58$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 28 โรงเรียนของท่านได้สำรวจ ความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนต์จากครุผู้สอน ($\bar{x} = 2.83$) ข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.75$) ข้อ 33 ครุผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนต์อย่างถูกวิธี ($\bar{x} = 2.61$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.54$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พนว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 28 โรงเรียนของท่านได้ สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนต์จากครุผู้สอน ($\bar{x} = 2.70$) ข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 2.80$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 59 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสกุลการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและมนุษยศิลป์ กตุมสร้าง เสริมลักษณะนิสัย ด้านการรับผิดชอบและเรียนผิด ตามที่บรรยายของหัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์ โดยจำแนกตามชนชาติ โรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	บุคลากรเชี่ยวชาญ						ให้บุญ			
		เล็ก	กลาง	มาก	S.D.	ระยะ	ระยะ	ระยะ	ปริมาณ	S.D.	ระยะ
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		$\bar{X}$	S.D.	ระยะ	ปริมาณ		ระยะ
35	ครุภัณฑ์ความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรีศึกษามain ด้านต่อไปนี้										
35.1	ด้านเนื้อหาทางด้านศิริ	2.74	0.77	ปานกลาง	2.92	0.90	ปานกลาง	2.83	0.96	ปานกลาง	
35.2	ด้านทักษะทางด้านศิริ	2.78	1.06	ปานกลาง	2.81	1.08	ปานกลาง	2.74	1.11	ปานกลาง	
35.3	ด้านเขตติดทางด้านศิริ	2.99	0.79	ปานกลาง	2.95	1.12	ปานกลาง	2.96	0.94	ปานกลาง	
36	ครุภัณฑ์สอนทำกิจกรรมนิเทศในช่วงโมงสอนดังนี้										
36.1	ก่อนการเรียนการสอน	2.60	0.89	น้อย	2.78	0.85	ปานกลาง	2.84	0.85	ปานกลาง	
36.2	ขณะทำการสอน	2.88	0.95	ปานกลาง	2.69	1.04	ปานกลาง	2.69	1.05	ปานกลาง	
36.3	หลังการเรียนการสอน	2.90	0.80	ปานกลาง	3.04	0.91	ปานกลาง	3.04	0.81	ปานกลาง	
37	ครุภัณฑ์สอนแนวริบบิ้งเพื่อยกระดับการประเมินครรช.ปัจจุบันกับครรช.ก่อนเผยแพร่ความก้าวหน้าและจัดทำสารติดผลการเรียนรู้วิชาดนตรีศึกษาทุกภาคเรียน										
37	ครุภัณฑ์สอนแนวริบบิ้งเพื่อยกระดับการประเมินครรช.ปัจจุบันกับครรช.ก่อนเผยแพร่ความก้าวหน้าและจัดทำสารติดผลการเรียนรู้วิชาดนตรีศึกษาทุกภาคเรียน	2.75	0.91	ปานกลาง	2.70	0.92	ปานกลาง	2.84	0.94	ปานกลาง	
38	ครุภัณฑ์สอนนิมาตรามารยาตสร้างแต่งพื้นที่วัดผลทางดูดฟัน	2.73	0.88	ปานกลาง	2.68	0.86	ปานกลาง	2.68	0.98	ปานกลาง	
	รวมเฉลี่ย	2.79	0.88	ปานกลาง	2.81	0.97	ปานกลาง	2.82	0.97	ปานกลาง	

จากตาราง 59 แสดงสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกีญา ในรายวิชาคนตระกีญาและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.79$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 36.1 ครูผู้สอนทำการ ประเมินผลในชั่วโมงสอนก่อนการเรียนการสอน ($\bar{x} = 2.60$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.81$) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 60 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนต์รีดีไซน์ภูมิศาสตร์ ในรายวิชาคนต์รีดีไซน์ภูมิศาสตร์ ก่อนสร้าง
เสริมถักยอกนิติย์ ตามคำนิยมและเจตคติ ตามที่รศ.น.ของหัวหน้าสถาบันศึกษาภูมิศาสตร์ผู้สอน โดยจำแนกตามขนาด โรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	บุนเดิร์ฟ						ให้กู้		
		เล็ก	S.D.	ระดับ	S.D.	กลาง	S.D.	มาก	S.D.	ระดับ
39	วิชาคนต์รี มีความสำคัญเทียบกับวิชาอื่น ๆ	3.35	0.90	ปานกลาง	3.40	0.92	ปานกลาง	3.42	0.30	มาก
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประทับใจกับเรื่องที่ได้รับได้ดีมาก	3.53	0.90	มาก	3.44	0.84	มาก	3.52	0.92	มาก
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการเรียนด้านคนต์รี	3.23	0.83	ปานกลาง	3.13	0.85	ปานกลาง	3.14	0.76	ปานกลาง
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาคนต์รี จรดด้วยตนเอง	3.21	0.88	ปานกลาง	3.08	1.00	ปานกลาง	3.13	0.81	ปานกลาง
43	วิชาคนต์รีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมถักยอกนิติย์ให้กับนักเรียน	3.32	1.11	ปานกลาง	3.27	1.10	ปานกลาง	3.42	0.98	มาก
44	ตนตระหนักรู้ถักยอกนิติย์ที่วิชาคนต์รี	3.73	0.87	มาก	3.71	0.95	มาก	3.95	0.70	มาก
45	ทำให้เห็นถึงความสำคัญของมนุษย์ “คนต์รีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”	4.17	0.91	มาก	4.15	0.91	มาก	4.34	0.76	มากที่สุด
รวมผลติด		3.50	0.96	มาก	3.45	1.00	มาก	3.56	0.91	มาก

จากตาราง 60 แสดงว่า สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และน้ำภูคีลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านก้าวขึ้นและเต็มตัว ตามที่ประสงค์ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ยกเว้น ข้อ 40 นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประส่งค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 3.53$) ข้อ 44 คนต์รีบีบุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ($\bar{x} = 3.73$) ข้อ 45 ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนต์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก ($\bar{x} = 4.17$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ยกเว้น ข้อ 40 นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประส่งค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 3.44$) ข้อ 44 คนต์รีบีบุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ($\bar{x} = 3.71$) ข้อ 45 ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนต์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก ($\bar{x} = 4.15$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 41 ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนต์ ($\bar{x} = 3.14$) ข้อ 42 โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนต์ในระดับสูงขึ้น ($\bar{x} = 3.13$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อ 45 ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คนต์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก ($\bar{x} = 4.34$) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 7.2.2 การเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ดังปรากฏในตาราง 61 - 67

ตาราง 61 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และตำราด้านคณตรีเพื่อศึกษาค้นคว้า	0.20
2	เนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ วัย และสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและชุมชน	0.25
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางคณตรีที่น่าสนใจและเหมาะสมต่อการศึกษาค้นคว้า	0.22
4	หลักสูตร ได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคณตรีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้	
	4.1 กิจกรรมเน้นจังหวะ	0.67
	4.2 กิจกรรมเน้นการฟัง	1.65
	4.3 กิจกรรมการร้องเพลง	0.98
5	แนวทางการใช้หลักสูตร มีความสอดคล้องและสะท้อนต่อการจัดทำสื่อการสอน	0.61
6	หลักสูตร ได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมวิชาคณตรีศึกษา ได้เหมาะสม	0.99
7	หลักสูตรเสนอแนวทางการวัดผลด้านคณตรี ได้เหมาะสม	0.26
	รวมเฉลี่ย	0.14

F.05(2,405) = 3.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 61 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียน มีท��ศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณตรีศึกษาในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตาราง 62 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านคนตระ	0.29
9	ครูผู้สอนวิชาคนตระศึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ให้ศึกษาในวิชาการด้านคนตระ	0.92
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ความสนใจด้านคนตระสอนในหลายระดับ	0.16
11	โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระ เช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา คุยงานนอกสถานที่	2.10
12	โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคนตระในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สะดวกต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	0.21
13	โรงเรียนของท่าน ได้เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านคนตระมาให้ความรู้ แก่คณะครุและนักเรียน	0.30
14	ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตระด้วยความสนุกสนาน	1.05
15	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคนตระ	0.99
16	มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนตระ	0.36
17	ครุวิชาการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในกลุ่มโรงเรียนของท่าน ได้ประสานงาน และคงไว้ความช่วยเหลือด้านคนตระ	0.36
	รวมเฉลี่ย	0.09

$F.05(2,405) = 3.00$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาด โรงเรียน มี ทรรศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนติศึกษาในรายวิชาคนติและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตาราง 63 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนติศึกษา ในรายวิชาคนติและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตาม ทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาด โรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
18	กลุ่มโรงเรียน ได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนติศึกษา	0.36
19	ครูผู้สอน ได้ศึกษาการปฏิรูปการศึกษา และแนวทางการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	0.54
20	ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนติศึกษา ดังนี้	
	20.1 จัดทำแผนการสอนระยะยาว	0.90
	20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	0.57
	20.3 เผยแพร่แผนการสอนระดับบทเรียน	1.34
21	ครูผู้สอนวิชาคนติศึกษา สอนตามแผนการสอนระดับบทเรียน	0.17
22	ครูผู้สอนนำเอาเพลงและวรรณกรรมพื้นบ้านมาประกอบกิจกรรม	0.24
23	ครูผู้สอนปรับและยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เหมาะสม	0.02
24	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนติศึกษา ให้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น	0.99
25	ครูผู้สอน ได้จัดทำแฟ้มสะสมผลงาน(Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน	4.74*
26	โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนติ เช่น ชุมนุมนิทรรศการฯลฯ	1.95

ตาราง 63 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงตนตรีในวันสำคัญ เช่น วันปรมัตถะกษาฯ แห่งชาติ กิจกรรมแข่งขันกีฬา วันปีคภาคเรียน ฯลฯ	0.04
	รวมเฉลี่ย	0.11

F.05(2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 63 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียน มีท��ศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตรีศึกษาในรายวิชาคนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ค้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 25 ครูผู้สอน ได้จัดทำแฟ้มสะสมผลงาน(Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน ($F = 4.74$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะ ได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน คู่ใดมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี การของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 64

ลำดับ	รายการลงทุน	บัญชีของเงินเดือน		
		จำนวนเงินคงเหลือ	จำนวนเงินเพิ่มเติม	จำนวนเงินเบิกจ่าย
25	ค่าผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ได้รับเพื่อลงทุนในพอร์ต폴ิโอ (Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน	0.01	0.32	0.31
	รวมผลตากลางวัน	-0.04	0.01	0.50

หากตาราง 64 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนมีพัฒนาศักยภาพในการใช้หนังสืออ่านเพื่อการอ่านเรียนรู้ในรายวิชาดานต์รีแลร์ กลุ่มนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมนี้สูง ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดานต์รีแลร์ กลุ่มนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมนี้ต่ำ ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดานต์รีแลร์ โดยต่อว่ารวมทั้งหมด ผลต่อตัวแปรอย่างทั่วไปที่สำคัญที่สุดคือ “ไม่ใช่นักเรียนต่อตัวแปร” ไม่ใช่นักเรียนต่อตัวแปร

ตาราง 65 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
28	โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ค้านคนตระจากครูผู้สอน	0.60
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมค้านคนตระ	0.00
30	โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องคนตระ ตำรา และสื่อการสอนค้านคนตระ	0.03
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนค้านคนตระ ตรงตามเนื้อหาและมาตรฐานคุณประมงค์ในหลักสูตร	0.56
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อค้านคนตระ	0.25
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนค้านคนตระอย่างถูกวิธี	0.58
34	โรงเรียนได้ใช้คิวท์ฮาล์ฟให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนค้านคนตระ	1.25
	รวมเฉลี่ย	0.12

F.05(2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 65 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียน มีทรรศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษาในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตาราง 66 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา นำาญศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
35	ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาคนตระศึกษาในด้านต่อไปนี้	
	35.1 ด้านเนื้อหาทางคนตระศึกษา	1.29
	35.2 ด้านทักษะทางคนตระศึกษา	0.15
	35.3 ด้านเจตคติทางคนตระศึกษา	0.03
36	ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงไม่งสอนดังนี้	
	36.1 ก่อนการเรียนการสอน	1.91
	36.2 ขณะทำการสอน	1.08
	36.3 หลังการเรียนการสอน	0.82
37	ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนรู้วิชาคนตระศึกษาทุกภาคเรียน	0.77
38	ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคนตระศึกษา	0.08
	รวมเฉลี่ย	0.03

F.05(2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 66 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียน มีท��ศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษาในรายวิชาคนตระศึกษา นำาญศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตาราง 67 แสดงการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิษา ในรายวิชาคนตระกิษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	F
39	วิชาคนตระกิษา มีความสำคัญ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ	0.15
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประ深交ค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนตระกิษา	0.48
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตระกิษา	0.44
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคนตระกิษาในระดับสูงขึ้น	0.50
43	วิชาคนตระกิษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน	0.77
44	คนตระกิษามีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	2.78
45	ห้ามเห็นด้วยกับคำว่า “คนตระกิษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”	1.96
	รวมเฉลี่ย	0.34

F.05(2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 67 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียน มีท��ศนะเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิษาในรายวิชาคนตระกิษา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดุนตรีศึกษา ในรายวิชาดุนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตาม

8.1 ประสบการณ์การสอน

8.2 ขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 8.1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดุนตรีศึกษา ในรายวิชาดุนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 8.1.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาดุนตรีศึกษา ในรายวิชาดุนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน ดังปรากฏในตาราง 68 - 73

ตาราง 68 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับนิมิตหมายในการให้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนภศิริ กลุ่มสร้างสรรค์กิจกรรมนิสัย ด้านหลักสูตรและนิสัย ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษากำนั้นผู้สอน โดยจำแนกตามประถมการเรียนการสอน

ข้อ	ปัญหาการให้หลักสูตร	ประมาณการผลการสอน										
		ไม่เคย		0 – 5 ปี		5 – 10 ปี		10 ปี ขึ้นไป		ร้อยละ		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร แต่ต้องดำเนินงานต่อ	3.65	0.90	มาก	3.71	1.09	มาก	3.49	0.97	มาก	3.40	1.10
2	เมืองที่วิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ใน ความรู้ วัย เดชะสภาพสังคมของนักเรียน	3.21	0.83	ปานกลาง	3.04	0.91	ปานกลาง	3.15	0.78	ปานกลาง	3.13	0.79
3	เมืองที่วิชาดูน่ารีบความยातต่อการศึกษา ของครุผู้สอน	3.32	0.78	ปานกลาง	3.43	0.90	มาก	3.24	0.89	ปานกลาง	3.26	0.86
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมตามกำหนดนัด	3.30	3.88	ปานกลาง	3.16	0.87	ปานกลาง	3.04	0.89	ปานกลาง	3.08	0.81
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและภาระเตรียม เด็ก่อนทำการสอน	3.42	0.83	ปานกลาง	3.51	0.91	มาก	3.30	0.77	ปานกลาง	3.16	0.89
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาดูน่าเรียน ความคิดสร้างสรรค์	3.02	0.86	ปานกลาง	3.16	0.82	ปานกลาง	3.16	0.78	ปานกลาง	2.99	0.80
	รวมเฉลี่ย	3.31	0.86	ปานกลาง	3.33	0.94	ปานกลาง	3.25	0.84	ปานกลาง	3.17	0.89

จากตาราง 68 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกูลนี้และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามทรอคนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน พบว่า โดยส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คุ้มครอง และตำราด้านคนตระกูลเพื่อศึกษาค้นคว้า ($\bar{x} = 3.65$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี พบร่วมโดยส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากในข้อ 1 โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตระกูล ($\bar{x} = 3.71$) ข้อ 3 เนื้อหาวิชาคนตระกูลมีความยากต่อการศึกษา ของครูผู้สอน ($\bar{x} = 3.43$) ข้อ 5 หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน ($\bar{x} = 3.51$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี พบร่วมโดยส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตระกูล ($\bar{x} = 3.49$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป พบร่วมโดยส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 69 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กดูมสร้างเสริมศักยภาพ นักศึกษาในช่วงของหัวหน้าสถานศึกษากำกังผู้สอน โดยจำแนกตามประเภทการสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประเภทการสอน								10 ปี ปัจจุบัน			
		ไม่มีมาก	ระดับ	S.D.	ปัญหา	0 – 5 ปี	ระดับ	S.D.	ปัญหา	5 – 10 ปี	ระดับ	S.D.	ปัญหา
7	ครุพัสดุสอนบทความรู้และภาษาพื้นถิ่นตามต้องการ	4.12	0.98	มาก	3.99	1.03	มาก	3.75	1.17	มาก	3.86	1.08	มาก
8	ஆகாரவுடைய பிரச்சனை தீர்வு மற்றும் தீர்வு விவரங்களை தொழுத்தி விடுவது	4.19	0.96	มาก	4.11	1.10	มาก	3.71	1.16	มาก	3.82	1.09	มาก
9	ஆகாரவுடைய பிரச்சனை தீர்வு விவரங்களை தொழுத்தி விடுவது	4.12	0.94	มาก	4.15	0.97	มาก	3.71	1.20	มาก	3.75	1.12	มาก
10	பிரச்சனை தீர்வு விவரங்களை தொழுத்தி விடுவது	3.58	1.08	มาก	3.63	1.06	มาก	3.49	0.84	มาก	3.38	1.00	ปานกลาง
11	ஆகாரவுடைய பிரச்சனை தீர்வு விவரங்களை தொழுத்தி விடுவது	3.43	1.08	มาก	3.61	1.01	มาก	3.29	1.05	ปานกลาง	3.24	1.01	ปานกลาง
12	கிளிரம் தொழுத்தி விடுவது	3.40	1.01	ปานกลาง	3.56	1.04	มาก	3.54	0.94	มาก	3.33	1.00	ปานกลาง
	รวมผลลัพธ์	3.78	1.05	มาก	3.81	1.05	มาก	3.59	1.06	มาก	3.51	1.08	มาก

จากตาราง 69 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนดีกับคุณภาพของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน พนว่า โดยส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 12 ครูผู้สอนขาด โอกาสจัดกิจกรรมค้านคนดีอย่างเต็มที่ ($\bar{x} = 3.40$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี พนว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี พนว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมค้านคนดี ($\bar{x} = 3.29$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป พนว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ข้อ 10 โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานค้านคนดีกับบุคลากรในท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.38$) ข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมค้านคนดี ($\bar{x} = 3.24$) ข้อ 12 ครูผู้สอนขาด โอกาสจัดกิจกรรมค้านคนดีอย่างเต็มที่ ($\bar{x} = 3.33$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ก็จะมีการเปลี่ยนผ่านมาเป็นรูปแบบที่เรียกว่า “การเปลี่ยนผ่านทางวัฒนธรรม” ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในสังคมไทย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนผ่านทางวัฒนธรรมนี้มักจะเกิดขึ้นเมื่อสังคมมีการเจริญเติบโต หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ หรือทางการเมือง ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตริมแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางวัฒนธรรมที่สำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงในด้านอาหาร การเปลี่ยนแปลงในด้านการแต่งกาย การเปลี่ยนแปลงในด้านความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษา และการเปลี่ยนแปลงในด้านการงานอาชีพ ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของคนริมแม่น้ำเจ้าพระยาอย่างต่อเนื่อง

ชื่อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประเด็นการณ์การสอน										
		น้ำหนัก		0 - 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปี ขึ้นไป				
		$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
13	ครุพัฒนศึกษาและพัฒนาปรับเปลี่ยนหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	3.45	1.01	มาก	3.27	0.91	ปานกลาง	3.21	0.79	ปานกลาง	3.15	0.89
14	ครุพัฒนไม่จัดทำแผนการสอนรวมระยะยาว และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	3.35	1.10	ปานกลาง	3.37	1.02	ปานกลาง	3.16	1.20	ปานกลาง	3.05	1.01
15	ครุพัฒนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน)	3.22	0.97	ปานกลาง	3.04	0.99	ปานกลาง	3.10	1.00	ปานกลาง	2.85	0.90
16	ครุพัฒนไม่จัดกรรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	2.77	1.09	ปานกลาง	2.59	0.99	น้อย	2.38	0.98	น้อย	2.31	1.02
17	ครุพัฒนไม่ระบุแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายเดียวเรียนเป็นลำดับ	2.88	1.06	ปานกลาง	2.83	0.92	ปานกลาง	2.72	1.04	ปานกลาง	2.79	1.01
18	ครุพัฒนต้องสอนหลักวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมตามที่ได้เต็มที่	3.24	1.03	ปานกลาง	3.16	1.24	ปานกลาง	2.38	1.12	น้อย	2.72	1.17

ตาราง 70 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประสิทธิภาพการสอน											
		ที่ไม่ดีเยี่ยม		0 - 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปี ผู้เรียน					
$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา		
19	ครุพัฒน์ไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านดนตรีให้มีความสนุกสนานนิรันดร์ ค่าวิชาการด้านอื่น	3.56	1.02	มาก	3.31	0.93	ปานกลาง	3.15	0.92	ปานกลาง	3.03	1.02	ปานกลาง
20	ครุพัฒน์ไม่เข้าใจการตัดแปลงหรือยืดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.19	0.91	ปานกลาง	3.09	0.96	ปานกลาง	2.92	0.93	ปานกลาง	3.06	1.02	ปานกลาง
21	ครุพัฒน์ไม่มีดีดแนววิเคราะห์ความแย้งปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน	3.04	0.95	ปานกลาง	3.04	0.99	ปานกลาง	2.80	0.95	ปานกลาง	2.97	0.95	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.19	1.07	ปานกลาง	3.08	1.02	ปานกลาง	2.87	1.04	ปานกลาง	2.88	1.03	ปานกลาง

จากตาราง 70 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระศและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน พบว่า โดยส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 13 ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรແเม่นท ($\bar{x} = 3.45$) ข้อ 19 ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระศให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น ($\bar{x} = 3.56$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี พบร่วง โดย ส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วง ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 16 ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.59$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 – 10 ปี พบร่วง โดย ส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วง ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 16 ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.38$) ข้อ 18 ครูผู้สอนต้องสอนหลักวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตระศได้เต็มที่ ($\bar{x} = 2.38$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป พบร่วง โดย ส่วนรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 16 ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.31$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 71 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาดูแลมนต์สักษา ในรายวิชาดูแลมนต์สักษา สำหรับนักศึกษา ภาคบังคับ สำหรับผู้สอน โดยจำแนกตามประเภทการสอน ดังนี้

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประมาณการณ์การสอน									
		0-5 ปี					5-10 ปี				
		น่าเกลียด	ระดับปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ปัญหา	น่าเกลียด	ระดับปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ปัญหา
ประมาณการณ์การสอนที่ห้องปฏิบัติการด้านมนต์ไม่เหมาะสมกับกิจกรรม											
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านมนต์ไม่เหมาะสมกับกิจกรรม	มาก	3.44	1.14	มาก	3.81	1.02	มาก	3.55	1.11	มาก
23	ขาดการเตรียมการ ใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	มาก	3.66	0.99	มาก	3.68	0.93	มาก	3.47	0.94	มาก
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านมนต์	มาก	3.94	0.96	มาก	4.11	0.88	มาก	3.81	1.09	มาก
25	ครุภัณฑ์สอนน่าดูทักษะในการใช้สื่อการสอนด้านมนต์	มาก	3.74	1.04	มาก	3.91	1.03	มาก	3.73	1.10	มาก
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างห้องเรียนเพื่อการสอนด้านมนต์	มาก	3.83	1.05	มาก	3.64	0.88	มาก	3.81	0.96	มาก
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องสอนที่โดยเด่น น่าเกลียด	มาก	3.00	1.20	ปานกลาง	3.04	1.22	ปานกลาง	3.12	1.16	ปานกลาง
28	เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ไม่คุ้มค่า	มาก	3.18	1.11	ปานกลาง	3.35	1.03	ปานกลาง	3.37	1.02	ปานกลาง
รวมผลลัพธ์		มาก	3.54	1.11	มาก	3.58	1.05	มาก	3.55	1.08	มาก
											มาก
											มาก

จากตาราง 71 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน พบร่วม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคิดเลข แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.00$) ข้อ 28 เครื่องคิดเลขที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี ($\bar{x} = 3.18$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี พบร่วม โดย ส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคิดเลข แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.04$) ข้อ 28 เครื่องคิดเลขที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี ($\bar{x} = 3.35$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 – 10 ปี พบร่วม โดย ส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคิดเลข แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.12$) ข้อ 28 เครื่องคิดเลขที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี ($\bar{x} = 3.37$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป พบร่วม โดย ส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 24 โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคณตรี ($\bar{x} = 3.77$) ข้อ 25 ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคณตรี ($\bar{x} = 3.67$) ข้อ 26 โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ่อมแซมสื่อการสอนด้านคณตรี ($\bar{x} = 3.60$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 72 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาดันตรีศึกษา ในรายวิชาดันตรีและนานาภิภาค ที่ก่อให้มาตื่นตัวเริ่มต้นตักขยะ
นิสัย ดำเนินการวัดผลและประเมินผล ตามมาตรการของหัวหน้าสถานศึกษากับนักเรียน โดยจำแนกตามประเภทการสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประเด็นการสอน											
		5 – 10 ปี			0 – 5 ปี			5 – 10 ปี			10 ปี ขึ้นไป		
		ค่าเฉลี่ย	ส.ด.	ระดับปัญหา		ค่าเฉลี่ย	ส.ด.	ระดับปัญหา		ค่าเฉลี่ย	ส.ด.	ระดับปัญหา	
29	ครุ่นซ่อน "ไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคุณภาพเอกสารประจำห้องเรียนหลักสูตร"	3.00	1.05	ปานกลาง	2.73	1.06	ปานกลาง	2.55	1.04	น้อย	2.71	1.06	ปานกลาง
30	ครุ่นซ่อนมากความรู้ความเข้าใจในการออกแบบแบบทดสอบ บุคลากรต่อไปนี้	3.24	0.93	ปานกลาง	3.31	0.90	ปานกลาง	3.16	0.98	ปานกลาง	3.10	0.97	ปานกลาง
	30.1 ค่าน้ำหนักทางด้านคุณภาพเอกสารทางด้านคุณภาพ	3.43	0.93	มาก	3.45	0.87	มาก	3.19	1.06	ปานกลาง	3.12	1.03	ปานกลาง
	30.2 ค่าน้ำหนักทางด้านคุณภาพ	3.09	0.99	ปานกลาง	3.24	0.91	ปานกลาง	3.06	1.08	ปานกลาง	3.16	1.05	ปานกลาง
	30.3 เกตเคติตด้านคุณภาพ	3.44	0.92	มาก	3.33	0.86	ปานกลาง	3.29	0.83	ปานกลาง	3.04	0.95	ปานกลาง
	ครุ่นซ่อนน้ำหนักผลลัพธ์ทางแบบทดสอบที่วัดผลด้านนี้หรือ สาระทางดูนต์เท่านั้น	3.28	0.15	ปานกลาง	3.28	0.97	ปานกลาง	3.17	1.00	ปานกลาง	3.04	1.02	ปานกลาง
32	ครุ่นซ่อน "ไม่คัดผลวิชาดันตรีศึกษาด้านต่อไปนี้" 32.1 ดำเนินการทางดูนต์												

ชุด	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประสิทธิภาพการสอน										
		0 - 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปี ขึ้นไป						
ปัจจัย	S.D.	ระดับปัญหา	ปัจจัย	S.D.	ระดับปัญหา	ปัจจัย	S.D.	ระดับปัญหา	ปัจจัย	S.D.	ระดับปัญหา	
32.2 ต้นความคิดสร้างสรรค์	3.42	0.95	มาก	3.45	1.06	มาก	3.06	0.92	ปานกลาง	3.04	1.01	ปานกลาง
33 ครุ่นถวน ไม่ทำตามที่ได้รับ敎授และประเมินผลการเรียน	3.32	1.01	ปานกลาง	3.41	0.95	มาก	3.17	0.89	ปานกลาง	3.17	0.99	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.28	0.98	ปานกลาง	3.28	0.97	ปานกลาง	3.08	0.99	ปานกลาง	3.05	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 72 แสดงการเบริขเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��ศนของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน พบร่วมกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 30.2 ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านทักษะด้านคนตระศึกษา ($\bar{x} = 3.43$) ข้อ 31 เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนตระศึกษา ($\bar{x} = 3.44$) ข้อ 32.2 ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 3.42$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี พบร่วมกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 30.2 ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านทักษะด้านคนตระศึกษา ($\bar{x} = 3.45$) ข้อ 32.2 ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 3.45$) ข้อ 33 ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน ($\bar{x} = 3.41$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี พบร่วมกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 29 ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคนตระศึกษาในเอกสารประกอบหลักสูตร ($\bar{x} = 2.55$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป พบร่วมกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมูลมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 73 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละที่นักศึกษาในการใช้หลักสูตรวิชาดันตรีศึกษา ในรายวิชาดันตรีและน้ำภูศิริ ก่อนสร้างเสริมเต็มที่ คุณสมบัติของหัวหน้าสถานศึกษากำนัลรุ่งอรุณ โดยจำแนกตามประถบการสอน นิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามทรงคุณธรรมของหัวหน้าสถานศึกษากำนัลรุ่งอรุณ โดยจำแนกตามประถบการสอน

ข้อบ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ประสานการสอน											
		ไม่เคย			0 – 5 ปี			5 – 10 ปี			10 ปี ขึ้นไป		
$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา		
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาดันตรี เพราะไม่คิดเห็นมีประโยชน์	2.90	1.00	ปานกลาง	2.79	1.02	ปานกลาง	2.51	1.17	ปานกลาง	2.64	1.05	
35	ครุพัฒน์ไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคุณศรี เพื่อจะเข้าใจว่า	35.1 นักเรียนนำวิชาดันตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย	2.94	0.94	ปานกลาง	2.97	1.09	ปานกลาง	2.92	0.96	ปานกลาง	2.88	0.98
		35.2 วิชาดันตรีเป็นวิชาที่สริมวิชาอื่น เท่านั้น	2.95	0.93	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	2.93	1.03	ปานกลาง	2.94	1.08
		35.3 ดูแลรักษาเรื่องของความสามารถทางเพศตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก่อผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย	3.06	1.09	ปานกลาง	2.77	1.01	ปานกลาง	3.07	1.01	ปานกลาง	2.83	1.11
36	36 ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาดันตรี	2.97	1.13	ปานกลาง	3.39	1.04	ปานกลาง	3.06	1.05	ปานกลาง	2.80	1.03	
	รวมผลตบ	2.96	1.03	ปานกลาง	2.97	1.09	ปานกลาง	2.9	1.07	ปานกลาง	2.82	1.05	

จากตาราง 73 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชา คนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเขตคติ ตามที่ระบุของหัวหน้า สถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปาน กกลาง ทุกข้อ

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วน รวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลางทุกข้อ

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วน รวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 34 นักเรียน ไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนต์ เพราะมีคะแนนน้อย ($\bar{x} = 2.51$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วน รวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง

ตอนที่ 8.1.2 การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์ และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน ดังปรากฏในตาราง 74 - 85

ตาราง 74 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชา คนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราค้านคนต์	1.92
2	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน	0.66
3	เนื้อหาคนต์มีความยากต่อการศึกษา ของครูผู้สอน	0.81
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมค้านคนต์	1.87
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน	3.22*
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาคนต์ค้านความคิดสร้างสรรค์	1.18
	รวมเฉลี่ย	0.8

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 74 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีทรรศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนต์ศึกษาในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 0.8) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 5 หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน (F = 3.22) ส่วนข้ออื่น ๆ พนว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน ถูกใจมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 75

ตาราง 75 เสต็ปการเบรริฟของความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรงหนาแน่นที่มีประสิทธิภาพต่อการผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันในปัจจุบัน ตามที่ระบุไว้ในรายวิชาดูแลนรรศศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างศรีธรรมสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างศรีราษฎร์ กลุ่มตัวอย่างศรีราษฎร์ ก่อนและหลังเรียน

คู่	ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็	ไม่เคย ก็	0 - 5 ปี ก็	5 - 10 ปี ก็	10 ปี ขึ้นไป
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูโดยการเตรียมเด็กก่อนทำกร	-0.09	0.11	0.25	0.2	0.34	0.14
ผลรวม	รวมเฉลี่ย	-0.01	0.09	0.15	0.10	0.16	0.06

* $P < .05$

จากตาราง 75 แสดงว่า หัวหน้าศรีราษฎร์มีการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดูแลนรรศศึกษา ในรายวิชาดูแลนรรศ เช่น นำตัวตั้งแต่ต้นจนจบและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในปัจจุบัน พบว่า หัวหน้าศรีราษฎร์มีการสอนวิชาดูแลนรรศ ให้กับนักเรียนอย่างดี ครอบคลุมทุกหัวข้อ ไม่ใช่แค่การสอนแต่เป็นการสนับสนุนและให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีและมีประสิทธิภาพมากกว่าหัวหน้าศรีธรรมสุรินทร์

ตาราง 76 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชา คนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
7	ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดทักษะด้านคนต์	2.23
8	ขาดการจัดอบรม ประชุม สมัมนนานิเทศน์ด้านคนต์	4.52*
9	ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านคนต์	4.70*
10	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานด้านคนต์กับบุคลากรในท้องถิ่น	1.26
11	ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนต์	2.40
12	ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคนต์อย่างเต็มที่	1.25
	รวมเฉลี่ย	1.84

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการ 76 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนกลุ่มที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 8 ขาดการจัดอบรม ประชุม สมัมนนานิเทศน์ด้านคนต์ ($F = 4.52$) ข้อ 9 ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านคนต์ ($F = 4.70$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีประสบการณ์การสอนคู่ใหม่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 77

ตาราง 77 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรัพนจะของหัวหน้าสถานศึกษานะครุผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันเป็นรายๆ กี่วาร์ป ปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาตนตระศึกษา ในรายวิชาตนตระศึกษา กลุ่มตัวอย่างตั้งต้นลักษณะนิสัย ตามบุคลากร

ปีอ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่มีเคย ก็ป	ไม่มีเคย ก็ป	ไม่มีเคย ก็ป	0-5 ปี ก็ป	5-10 ปี ก็ป	10 ปีขึ้นไป [*] ก็ป
8	มาศึกษาเรียนรู้ระบุนี้ ตั้มมนิวชาการได้ด้านดูตี	0.08	0.48	0.37	0.4	0.29	-0.11
9	มาดูนิดๆ ศึกษาและนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาได้ดีมากกว่า	-0.03	0.41	0.37	0.44	0.4	-0.04
	รวมผลลัพธ์	-0.03	.022	0.24	0.26	0.28	0.02

* P < .05

จากตาราง 77 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษานะครุผู้สอนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาตนตระศึกษา ในรายวิชาตนตระศึกษา กลุ่มตัวอย่างตั้งต้นลักษณะนิสัย ตัวบุคลากร โดยส่วนรวมนี่การปฏิบัติตามต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายปี พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุผู้สอน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทุกๆ

ตาราง 78 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
13	ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตร แม่นบท	2.32
14	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระยะยาว และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	2.25
15	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน)	3.28*
16	ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	4.60*
17	ครูผู้สอนไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	0.43
18	ครูผู้สอนต้องสอนหลากหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตระได้เต็มที่	10.38*
19	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น	6.40*
20	ครูผู้สอนไม่เข้าใจการคัดแปลงหรือยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.32
21	ครูผู้สอนไม่ยึดแนวการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน	1.24
	รวมเฉลี่ย	1.36

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 78 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนกลุ่มนี้มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนกลุ่มนี้ที่มีปัญหาการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 1.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 15 ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน) (F = 3.28) ข้อ 16 ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน (F = 4.60) ข้อ 18 ครูผู้สอนต้องสอนหลากหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตระได้เต็มที่ (F = 10.38) ข้อ 19 ครูผู้สอนไม่

เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระหง่านไม่มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น ($F = 6.40$) ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีประสบการณ์การสอนคู่่ได้มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 79

ชื่อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	0-5 ปี กับ	0-5 ปี กับ	0-5 ปี กับ
15	ครุส์สอนไม่เจ้าตัวแนะนำการสอนระดับชาติเรียน(บังเอิญที่ทำการสอน)	0.18	0.12	0.38	-0.06	0.19	0.26
16	ครุส์สอนไม่เจ้าตัวแนะนำการสอนตามแผนการสอน	0.18	0.39	0.46	0.20	0.28	0.07
18	ครุส์สอนต้องสอนหลากหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนต่อได้เต็มที่	0.08	0.86*	0.52	0.78*	0.44	-0.34
19	ครุส์สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมดำเนินการให้มีความสนับสนุน กิจกรรมการดำเนินการ	0.26	0.82	0.54	0.16	0.28	0.12
	รวมเฉลี่ย	0.09	0.22	0.24	0.13	0.15	0.02

* $P < 0.05$

ชาติธรรม 79 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษามีภารกิจสอนนักเรียนที่สำคัญในการสอนวิชาดูแลรักษา ในรายวิชานั้นๆ เอง น่าจะคิดถึง ครุ่นซึ่ร่างสั่งตั้งแต่เริ่มนิสัย ดำเนินการวางแผนและกำกับการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีภาระเป็นผู้บังคับบัญชาต่อผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาปัจจุบัน พบว่า ครุ่นไม่เคยก้าวสู่ชั้น 5 – 10 ปี และ ก้าวสู่ 0 – 5 ปี ก้าว 5 – 10 ปี เป็นปัจจุบันในปัจจุบัน 18 ครุ่นผู้สอนต้องสอนหนาท้ายวิชา จึงไม่มีเวลาบังคับจัดการสอนตัวเองให้ได้ ที่สำคัญที่สุดคือ ที่มีความแตกต่างกันอย่างยิ่งในวัยเด็ก 0.5 ส่วนที่เหลืออัน ๗ พนักงานว่า มีความแตกต่างกันอย่างยิ่งในวัยเด็กตั้งแต่เด็กอนุบาล ๐-๕ ปี ไปจนถึงเด็กชั้นอนุบาล ๕-๑๐ ปี ที่มีความต่างกันอย่างมาก ที่สำคัญทางสถิติ

ตาราง 80 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตีศึกษา ในรายวิชา คนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนตีไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	3.61*
23	ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตี	2.77*
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคนตี	2.02
25	ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคนตี	0.83
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ้อม เช่น สื่อการสอนด้านคนตี	1.50
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนตี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด	0.27
28	เครื่องคนตีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี	3.84*
	รวมเฉลี่ย	0.97

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการ 80 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันโดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 22 สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนตีไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม ($F = 3.61$) ข้อ 23 ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตี ($F = 2.77$) ข้อ 28 เครื่องคนตีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี ($F = 3.84$)

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีประสบการณ์การสอนคู่ใดมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 81

ตาราง 81 ผลของการประเมินความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามมาตรฐานศึกษาและครุภัณฑ์สอนที่มีประสิทธิภาพต่อการสอนต่างกันเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดัตรศึกษา ในรายวิชาสอนตัวอย่าง คู่ที่ 1 ตามที่ได้รับการตีพิมพ์ ดำเนินการสอน

คู่อุปกรณ์	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	0-5 ปี กับ	5-10 ปี กับ	10 ปี ขึ้นไป
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคณตรีไม่เหมาะสมสนับสนุนกับการจัดกิจกรรม	-0.38	-0.12	0.13	0.26	0.50	0.24
23	ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการให้เครื่อง眷ต์คู่ของคณตรี	-0.01	0.19	0.30	0.21	0.32	0.11
28	เครื่องคณตรีที่โรงเรียนฯ ได้รับมีคุณภาพพอๆ กับ	-0.17	-0.19	0.24	-0.02	0.41	0.44
	รวมค่าเฉลี่ย	-0.11	-0.01	0.15	0.10	0.25	0.16

* P < .05

จากตาราง 81 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนนี้ทรงคิดว่า การใช้หลักสูตร ในการสอนวิชาดานตรีคณฯ ในรายวิชาดานตรีเรียนดี น้ำหนักตื้น คู่ที่ 1 คู่ที่ 2 และคู่ที่ 3 ที่ได้รับการสอน พบว่า โดยส่วนรวมนี้ปัญหานอกต่างกันอยู่บ้าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือ หัวหน้าสถานศึกษาระบุว่า การสอนต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกคู่

ตาราง 82 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์ และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��คนะของหัวหน้า สถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
29	ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคนต์ในเอกสารประกอบ หลักสูตร	3.16*
30	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านต่อไปนี้ 30.1 ด้านเนื้อหาสาระทางคนต์	0.90
	30.2 ด้านทักษะด้านคนต์	3.04*
	30.3 เจตคติด้านคนต์	0.53
31	เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนต์เท่านั้น	4.33*
32	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนต์ศึกษาด้านต่อไปนี้ 32.1 ด้านทักษะทางคนต์	1.39
	32.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์	5.22*
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน	1.42
	รวมเฉลี่ย	1.6

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 82 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.6$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ข้อ 29 ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคนต์ในเอกสารประกอบหลักสูตร ($F = 3.16$) ข้อ 30.2 ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านทักษะด้านคนต์ ($F = 3.04$) ข้อ 31 เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนต์เท่านั้น ($F = 4.33$) ข้อ 32.2 ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนต์ศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์($F = 5.22$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร่วมกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันคู่ ใหม่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟฟี ดังปรากฏในตาราง 83

ตาราง 83 แสดงการเปลี่ยนแปลงของค่าทางเคมีในตัวอย่างต่างๆ ที่นำมาระบุ ทั้งน้ำยาและครุภัณฑ์ที่ไม่ประสมกับการซ่อนต่างกัน รวมถึงราก ที่ยกไปปอกหักตกร่วงในการตอกหินชนิดนี้ ศึกษาในรายวิชาดูเรื่องหินและแร่มีผล

ชื่อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	ไม่เคย กับ	0-5 ปี กับ	0-5 ปี กับ	5-10 ปี กับ
29	คณผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลต้านทานต่อในเอกสารสาธารณะของ	0.27	0.45	0.29	0.18	0.03	-0.15
30.2	คณผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านทักษะด้าน คณวิเคราะห์	-0.03	-0.23	-0.31	0.26	0.34	0.07
31	ครรช่องนือวัดผลมีสภาพแบบทดสอบที่วัดผลต้านทานเนื้อหาสาระทางคณวิเคราะห์เท่านั้น	0.10	0.14	0.40	0.40	0.30	0.26
32.2	คณผู้สอนไม่วัดผลวิชาด้านธุรกิจศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์	-0.04	0.36	0.38	0.40	0.42	0.02
	รวมเฉลี่ย	0.00	0.20	0.23	0.20	0.23	0.03

* P < 0.05

ตาราง 84 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตีศึกษา ในรายวิชา คนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเขตติ ตามท��ศนของหัวหน้า สถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตี เพราะมีคะแนนน้อย	2.44
35	ครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคนตี เพราะ เชื่อว่า	
	35.1 นักเรียนนำวิชาคนตีไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย	0.17
	35.2 วิชาคนตีเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่น เท่านั้น	0.07
	35.3 คนตีเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีพร สรรค์เท่านั้น	1.93
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาคนตี	4.97*
	รวมเฉลี่ย	1.04

F.05(3,404) = 2.600

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 84 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 1.04) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ข้อ 36 ผู้ปกครอง ไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาคนตี (F = 4.97) ส่วนข้ออื่น ๆ พนวจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันคู่ใด มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ เชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 85

ตาราง 85 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามกรดด่างของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันเป็นรายครุ ที่เข้ากันปัจจุบันการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศาสตร์สืบทอด ในรายวิชาคณิตศาสตร์และนาฬิกา กลุ่มนี้สร้างเสริมถึงขณะนี้สิบ ด้านค่านิยมและเจตคติ

ชุด	ปัจจุบันการใช้หลักสูตร	ผลต่างค่าเฉลี่ย					
		ไม่เคย กับ 0-5 ปี	ไม่เคย กับ 5-10 ปี	ไม่เคย กับ 10 ปี สูงไป	0-5 ปี กับ 5-10 ปี	0-5 ปี กับ 10 ปี สูงไป	5-10 ปี กับ 10 ปี สูงไป
36	ไม่สร้างเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาคณิต	-0.41	-0.08	0.17	0.33	0.59	0.25
	รวมเฉลี่ย	-0.03	0.09	0.20	0.11	0.22	0.11

* $P < .05$

จากตาราง 85 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาระดับครูผู้สอนมีหัวหน้าครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในรายวิชาคณิตศาสตร์และนาฬิกา กลุ่มนี้สร้างเสริมถึงขณะนี้สิบ ด้านค่านิยมและเจตคติ พว่ฯ โดยตัวแปรรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาระดับครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ร่วมพยายามแต่งตั้งก่อนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกๆ

ตอนที่ 8.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 8.2.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาคนตรีศึกษา ในรายวิชาคนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 86 - 91

ตาราง 86 เสต็ปค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาดานตรีศึกษา ในรายวิชาดานตรีและมนุษยศิลป์ ก่อนและหลังการเรียน นิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามกรอบความเชื่องทางหน้าตาตามศึกษาภารกิจผู้สอน โดยจำแนกตามขั้วนำ โรงเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาการใช้หลักสูตร	บุนคโครงเรียน						ให้บุนค		
		เด็ก	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และต้องดำเนินตนตรี	3.55	0.93	มาก	3.53	1.04	มาก	3.58	1.07	มาก
2	เนื้อหาวิชานิเทศสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพ สังคมของนักเรียน	3.23	0.78	ปานกลาง	3.05	0.85	ปานกลาง	3.24	0.78	ปานกลาง
3	เนื้อหาวิชาดานตรีมีความพยายามต่อการศึกษา ของครุผู้สอน	3.17	0.85	ปานกลาง	3.04	1.06	ปานกลาง	3.28	0.96	ปานกลาง
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้าน ดนตรี	3.21	0.85	ปานกลาง	3.12	0.86	ปานกลาง	3.14	0.84	ปานกลาง
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและภารกิจการเรียนเด็กก่อนทำ ภารกิจ	3.39	0.76	ปานกลาง	3.30	0.88	ปานกลาง	3.31	0.89	ปานกลาง
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาดานตรีด้านความคิดสร้างสรรค์	3.06	0.80	ปานกลาง	3.06	0.83	ปานกลาง	3.11	0.79	ปานกลาง
	รวมเฉลี่บ	3.27	0.87	ปานกลาง	3.22	0.9	ปานกลาง	3.29	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 86 แสดงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตีศึกษา ในรายวิชาคนตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 1 โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตี ($\bar{x} = 3.55$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนขาด เอกสาร ประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตี ($\bar{x} = 3.53$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 โรงเรียนขาด เอกสาร ประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตี ($\bar{x} = 3.58$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 87 เมตรองค์ประกอบ คำว่าเป็นมนمارฐาน และระดับปัญหานามการใช้หลักสูตรวชาดคนตระกิยา ในรายวิชาตามตรีและนาฎศิลป์ กลุ่มสาระเรียนร่วมศิลปะ นิสัย ด้านนุสตาก ตามที่ระบุไว้ของหัวหน้าสถานศึกษากำนัคผู้สอน โดยจำแนกตามชนิดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหานามการใช้หลักสูตร	บุณค์โรงเรียน						ให้บุญ		
		เล็ก	ระดับปัญหา	กลาง	ระดับปัญหา	มาก	ระดับปัญหา			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
7	ครุภัตสอนขาดความรู้แต่ขาดทักษะด้านดนตรี	3.92	1.04	มาก	3.76	1.10	มาก	3.88	1.07	มาก
8	ขาดการจัดตอบรับ ประชุม ลั่นമ่านิวัติการด้านดนตรี	3.99	1.07	มาก	3.89	1.12	มาก	3.98	1.07	มาก
9	ขาดนุสตากและน้ำหน้าการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านดนตรี	3.88	1.00	มาก	3.94	1.10	มาก	3.89	1.09	มาก
10	โรงเรียนขาดการประเมินพัฒนา และขาดการประเมินงานด้านดนตรีกับบุคลากร ในห้องถัน	3.65	0.91	มาก	3.48	1.06	มาก	3.45	1.05	มาก
11	ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมตามคณตรี:	3.36	1.13	ปานกลาง	3.32	1.06	ปานกลาง	3.35	1.01	ปานกลาง
12	ครุภัตสอนขาด โอกาสสัมผัติบุรุษด้านดนตรีอย่างเต็มที่	3.47	0.95	มาก	3.45	1.06	มาก	3.38	0.94	ปานกลาง
	รวมผลลัพธ์	3.71	1.04	มาก	3.64	1.11	มาก	3.67	1.07	มาก

จากตาราง 87 แสดงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนดีศึกษา ในรายวิชาคนดีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาด โรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรใน โรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนดี ($\bar{x} = 3.36$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากร ในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนดี ($\bar{x} = 3.32$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 11 ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากร ในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนดี ($\bar{x} = 3.35$) ข้อ 12 ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้าน คนดีอย่างเต็มที่ ($\bar{x} = 3.38$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 88 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับน้ำผุหานในการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ในการวิเคราะห์และน้ำผุหานในการเรียนกิจกรรมการเรียนกิจกรรมสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถาบันศึกษา ก្នៃงานกิจกรรมตามที่ได้กำหนดโดยโรงเรียน
นี้เป็น ดำเนินการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนกิจกรรมสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถาบันศึกษา ก្នៃงานกิจกรรมตามที่ได้กำหนดโดยโรงเรียน

ลำดับ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	งานโครงการ						หมายเหตุ
		เล็ก	S.D.	ระดับ ปัญหา	กลาง	S.D.	ระดับ ปัญหา	
		$\bar{x}$	$S.D.$	$\bar{x}$	$S.D.$	$\bar{x}$	$S.D.$	ระดับ ปัญหา
13	ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่สืบทกิจความต้องการสอน	3.43	0.89	มาก	3.13	0.91	ปานกลาง	3.46 0.85 มาก
14	ครูผู้สอน ไม่เกิดทำให้แผนการสอนน่าระทึกษา และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	3.39	1.10	ปานกลาง	3.25	1.05	ปานกลาง	3.05 1.11 ปานกลาง
15	ครูผู้สอน ไม่จัดทำแผนการสอนระดับปูนพื้นที่กิจกรรมสอน(ปูนพื้นที่กิจกรรมสอน)	2.61	1.14	ปานกลาง	2.53	0.99	ปานกลาง	2.51 1.05 น้อย
16	ครูผู้สอน ไม่บังคับกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	2.51	1.12	ปื้นดิน	2.49	0.99	ปื้นดิน	2.42 1.02 น้อย
17	ครูผู้สอน ไม่เข้มข้นในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอิสระเพื่อเรียนเป็นสำนักญ	2.99	0.88	ปานกลาง	2.65	1.04	ปานกลาง	3.00 1.01 ปานกลาง
18	ครูผู้สอน ต้องสอนหน้าชัชชา จึงไม่มีเวลาให้กิจกรรมคนครึ่ๆ ให้เต็มที่	2.81	1.31	ปานกลาง	2.82	1.21	ปานกลาง	2.99 1.28 ปานกลาง
19	ครูผู้สอน ไม่เข้มข้นในการจัดกิจกรรมคัด้านตนหรือให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น	3.42	0.99	มาก	3.08	1.02	ปานกลาง	3.28 1.03 ปานกลาง
20	ครูผู้สอน ไม่เข้มข้นในการตัดแปลงหัวเรื่องที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.18	0.81	ปานกลาง	2.97	1.01	ปานกลาง	3.21 0.94 ปานกลาง

ตาราง 88 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ขนาดโรงเรียน						
		เล็ก		กลาง		ใหญ่		
$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
		ปัญหา		ปัญหา		ปัญหา		ปัญหา
21	ครรภ์สอนไม่เข้มแข็งการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็ก	3.10	0.82	ปานกลาง	2.83	1.01	ปานกลาง	3.12 0.93 ปานกลาง
		ฐาน		รวมและเฉลี่ย	ปานกลาง	2.93	1.05	ปานกลาง 2.94 1.07 ปานกลาง

จากตาราง 88 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนตระกิจฯ ในรายวิชาคนตระกิจฯ และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 16 ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.51$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ข้อ 13 ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นท ($\bar{x} = 3.43$) ข้อ 19 ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระกิจให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น ($\bar{x} = 3.42$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 16 ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.49$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 13 ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นท ($\bar{x} = 3.46$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ข้อ 15 ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน) ($\bar{x} = 2.51$) ข้อ 16 ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ($\bar{x} = 2.42$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 89 เสตดงค่าเฉลี่ย ความเสี่ยงของมาตรฐาน แต่ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน ตามที่ระบุมาของหัวหน้าสถานศึกษาผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน
ลักษณะนิพัทธ์ ด้านสื่อการสอน ตามที่ระบุมาของหัวหน้าสถานศึกษาผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ขนาดโรงเรียน						ใหญ่		
		เล็ก	กลาง	ระดับปัญหา	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับปัญหา	S.D.	ระดับปัญหา
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคอมพิวเตอร์ไม่เหมาะสมสำหรับจัดกิจกรรม	3.66	0.95	มาก	3.43	1.15	มาก	3.51	1.10	มาก
23	ขาดการเตรียมการให้สื่อการสอนและภาระให้ครุ่งเด่นตี	3.78	0.75	มาก	3.37	1.04	มาก	3.59	0.89	มาก
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคอมพิวเตอร์	3.91	0.88	มาก	3.79	1.10	มาก	3.97	1.00	มาก
25	ครุ่งสื่อสอนยากให้หมายไม่ถูกต้องด้านคอมพิวเตอร์	3.88	0.93	มาก	3.63	1.08	มาก	3.83	1.04	มาก
26	โรงเรียนไม่สามารถตั้งทางหรืออยู่บนเซ็นเตอร์การสอนด้านคอมพิวเตอร์	3.69	0.95	มาก	3.66	1.08	มาก	3.72	0.95	มาก
27	โรงเรียนมีบุคลากรสอนครุ่งเด่นตี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไม่การจ่วงใจ	3.10	1.11	ปานกลาง	3.05	1.20	ปานกลาง	3.10	1.13	ปานกลาง
28	เครื่องคอมพิวเตอร์โรงเรียนได้รับมีคุณภาพ	2.70	1.00	ปานกลาง	2.77	1.07	ปานกลาง	2.77	1.10	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.61	0.97	มาก	3.44	1.13	มาก	3.54	1.07	มาก

จากตาราง 89 แสดงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคนต์ศึกษา ในรายวิชาคนต์และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.10$) ข้อ 28 เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ ($\bar{x} = 2.70$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.05$) ข้อ 28 เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ ($\bar{x} = 2.77$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 27 โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด ($\bar{x} = 3.10$) ข้อ 28 เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ ($\bar{x} = 2.77$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 90 แสดงจำนวน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละบัญญาในการใช้หลักสูตรวิชาความต้องการ ในการบริหารศาสตร์และนานาชาติ ในการประเมินผล ตามห้องเรียนที่หัวหน้าสถานศึกษาภักดีผู้สอน โดยจำแนกตามชนิดโครงการ
ค้านการวัดผลและประเมินผล ตามห้องเรียนที่หัวหน้าสถานศึกษาภักดีผู้สอน โดยจัดตามตามชนิดโครงการ

ปุ่ม	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ขบวนการโรงเรียน						หมาย
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
29	ครุพัสดอน ไม่ได้ศึกษายาการวัดผลและประเมินผลด้านคุณธรรมในเอกสารรายงานประเมินผลต่อไปนี้	3.32	0.83	ปานกลาง	3.28	0.87	ปานกลาง	3.35 0.88 ปานกลาง
30	ครุพัสดอน ขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบบทสอนในตำแหน่งต่อไปนี้	3.27	0.84	ปานกลาง	3.12	1.01	ปานกลาง	3.12 0.93 ปานกลาง
30.1	ค้านนักเรียนห้องเรียนทางคณิต	3.51	0.88	มาก	3.17	1.07	ปานกลาง	3.36 0.88 ปานกลาง
30.2	ค้านหักษณะค่านอนต์	3.17	0.85	ปานกลาง	3.04	1.06	ปานกลาง	3.28 0.96 ปานกลาง
30.3	เจตคติค่านอนต์	3.38	0.83	ปานกลาง	3.19	0.96	ปานกลาง	3.32 0.87 ปานกลาง
31	เครื่องมือวัดผลมีลักษณะแบบบทสอนที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคณิตเท่านั้น	3.27	0.90	ปานกลาง	3.07	1.09	ปานกลาง	3.30 0.90 ปานกลาง
32	ครุพัสดอน ไม่วัดผลวิชาคณิตศึกษาด้านต่อไปนี้	3.42	0.78	มาก	3.03	1.04	ปานกลาง	3.41 0.94 มาก
32.1	ค้านหักษณะทางคณิต	3.26	0.89	ปานกลาง	3.16	0.97	ปานกลาง	3.44 0.96 มาก
32.2	ค้านความคิดสร้างสรรค์	3.24	0.89	ปานกลาง	3.06	1.04	ปานกลาง	3.25 0.96 ปานกลาง
33	ครุพัสดอน ไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน							
	รวมผลตี่							

จากตาราง 90 แสดงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาดันตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามที่รรคุณของหัวหน้าสถานศึกษากับครุผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 30.2 ครุผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบสอนถูกต้อง ($\bar{X} = 3.51$) ข้อ 32.2 ครุผู้สอนไม่วัดผลวิชาคณตรีศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.42$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 32.2 ครุผู้สอนไม่วัดผลวิชาคณตรีศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.41$) ข้อ 33 ครุผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 3.44$) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 91 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แคลอรีตับปั้มใหญ่หานในการใช้หลักสูตรวิชาดูดน้ำทึบ กลุ่มน้ำร่างกระเพาะที่ 1 ในรายวิชาดูดน้ำทึบ แคลอรีตับปั้มใหญ่หานต์และน้ำทึบ ในการให้หัวหน้าศูนย์บริการและน้ำทึบ กลุ่มน้ำร่างกระเพาะที่ 1 ตามที่รศศนของหัวหน้าสถานศึกษา กับน้ำรังผู้สอน โดยจำแนกตามบุนนาคโรงเรียน นิสัย คำนวณแบบเจตคติ ตามที่รศศนของหัวหน้าสถานศึกษา กับน้ำรังผู้สอน โดยจำแนกตามบุนนาคโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	บัน卓 โรมเรียน						หมาย
		เล็ก	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	
34	นักเรียนไม่เข้าใจความสำคัญกับวิชาดูดน้ำทึบ เพราะมีความแน่น้อย	2.97	1.09		ปานกลาง	2.62	1.10	ปานกลาง
35	คัญส่วนในน้ำทึบความสำคัญกับนักเรียนมากกว่าคนครี เพรา เนื่องจาก 35.1 นักเรียนน้ำรังผู้สอนไม่สนใจเรื่องความสะอาดของน้ำทึบ ไม่ใส่ใจวันนี้อย่าง 35.2 วิชาดูดน้ำทึบเรียนร่วมกัน เช่น ทำนุ้น 35.3 คุณครูเป็นเครื่องของความสามารถทางเพศตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต้องเมื่อ พร้อมเท่านั้น	3.10	0.91	ปานกลาง	2.90	1.00	ปานกลาง	
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาดูดน้ำทึบ	3.05	1.03		ปานกลาง	3.01	1.13	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.05	1.03		ปานกลาง	2.86	1.07	ปานกลาง

จากตาราง 91 แสดงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาดุตีศึกษา ในรายวิชาดุตีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ค้านค่านิยมและเขตคติ ตามที่ระบุของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า

โรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

โรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตอนที่ 8.2.2 การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามท��ศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ดังปรากฏในตาราง 92 - 101

ตาราง 92 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านคนตระ	0.08
2	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน	2.60
3	เนื้อหาวิชาคนตระมีความยากต่อการศึกษา ของครูผู้สอน	0.29
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ	0.28
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน	0.30
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาคนตระด้านความคิดสร้างสรรค์	0.13
	รวมเฉลี่ย	0.28

F .05 (2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 92 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีท��ศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านหลักสูตรและเนื้อหา พบว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตาราง 93 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิษา ในรายวิชา คนตระกิษและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
7	ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดทักษะด้านคนตระกิษ	0.88
8	ขาดการจัดอบรม ประชุม สัมมนาวิชาการด้านคนตระกิษ	0.40
9	ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านคนตระกิษ	0.10
10	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการประสานงานด้านคนตระกิษกับบุคลากรในท้องถิ่น	1.00
11	ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคนตระกิษ	0.05
12	ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคนตระกิษอย่างเต็มที่	0.23
	รวมเฉลี่ย	0.13

F .05 (2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการ 93 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีท��ศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิษา ในรายวิชาคนตระกิษและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตาราง 94 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชา คนตระศและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามท��ศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
13	ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคุณมือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตร แม่บท	6.36*
14	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระยะยาว และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน	2.51
15	ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน)	0.23
16	ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน	0.47
17	ครูผู้สอน ไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	5.99*
18	ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคนตระได้เต็มที่	0.77
19	ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น	3.68*
20	ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการดัดแปลงหรือยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.62
21	ครูผู้สอน ไม่ยึดแนวทางสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน	4.49*
รวมเฉลี่ย		1.25

F .05 (2,405) = 3.00.

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 94 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีท��ศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษาในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน ข้อ 13 ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคุณมือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่บท ($F = 6.36$) ข้อ 17 ครูผู้สอน ไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ($F = 5.99$) ข้อ 19 ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น ($F = 3.68$) ข้อ 21 ครูผู้สอน ไม่ยึดแนวทางสอน

ตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน ($F = 4.49$) ส่วนข้ออื่น ๆ พนวจ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันคู่ใหม่ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 95

ลำดับ	รายการประเมิน	คุณภาพโรงเรียน		
		ผลักดันมาตรฐาน	ผลักดันไม่ถูกต้อง	ผลักดันไม่ใช่'
13	ครุพัฒนศึกษาและพัฒนาคุณภาพเยอรมันสู่มาตรฐานสากลที่ดีที่สุด ไม่ศึกษานำหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาภิภาคผู้เรียนเป็นสำคัญ	0.3	-0.3	-0.33
17	ครุพัฒนศึกษาและพัฒนาคุณภาพเยอรมันสู่มาตรฐานสากลที่ดีที่สุด ให้ความตื่นเต้นด้านดนตรี ให้ความตื่นเต้นด้านศิลปะ ให้ความตื่นเต้นด้านกีฬา ให้ความตื่นเต้นด้านวัฒนธรรม ให้ความตื่นเต้นด้านภาษาต่างประเทศ	0.34	-0.1	-0.35
19	ครุพัฒนศึกษาและพัฒนาคุณภาพเยอรมันสู่มาตรฐานสากลที่ดีที่สุด ให้ความตื่นเต้นด้านดนตรี ให้ความตื่นเต้นด้านศิลปะ ให้ความตื่นเต้นด้านกีฬา ให้ความตื่นเต้นด้านวัฒนธรรม ให้ความตื่นเต้นด้านภาษาต่างประเทศ	0.34	0.14	-0.20
21	ครุพัฒนศึกษาและพัฒนาคุณภาพเยอรมันสู่มาตรฐานสากลที่ดีที่สุด ให้ความตื่นเต้นด้านดนตรี ให้ความตื่นเต้นด้านศิลปะ ให้ความตื่นเต้นด้านกีฬา ให้ความตื่นเต้นด้านวัฒนธรรม ให้ความตื่นเต้นด้านภาษาต่างประเทศ	0.28	-0.01	-0.29
รวมเฉลี่ย			0.19	0.05
-0.14				

ตาราง 96 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนตระไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	1.26
23	ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตระ	5.98*
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านคนตระ	1.31
25	ครุภู่สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคนตระ	2.40
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ้อมแนวสื่อการสอนด้านคนตระ	0.11
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องคนตระ แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเกินรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด	0.11
28	เครื่องคนตระที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี	0.79
	รวมเฉลี่ย	0.83

$$F_{.05}(2,405) = 3.00$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 96 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทรรศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณิตศึกษาในรายวิชาคณิตและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน ข้อ 23 ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ($F = 5.98$) ส่วนข้อ อื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันคู่ใดมีปัญหาแตกต่างกันย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ เชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 97

ตาราง 97 เสตดค่าการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรัพยากรของหัวหมาดและกัญชาตากัญชาตาก่อนและหลังการรักษาที่นักเรียนทุกคนที่เข้าร่วมทดลองทางเคมีฟาร์มาคุณภาพในประเทศไทย สำหรับผู้ที่ใช้ยาเสพติดและยาเสพติดในอดีต กลุ่มนี้รักษาตัวในโรงพยาบาลในประเทศไทย ที่เข้าร่วมทดลองกับกัญชาตากัญชาติกัน คุณสมบัติของการทดลอง

ปัจจัย	สถาบันการปฏิบัติ	ขนาดโครงเรียน		
		เล็กกับกลาง	เล็กกับใหญ่	กลางกับใหญ่
23	ขาดการเตรียมการ ใช้สื่อการสอนแหล่งการเรียนรู้อย่างเดียว	0.41*	0.18	-0.23
	รวมเฉลี่ย	0.17	0.07	-0.10

* $P < 0.05$

จากตาราง 97 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุผู้สอนมีทรรศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หัวหน้าสถานศึกษากับครุผู้สอนในโรงเรียนที่มีขนาดเล็กกับขนาดกลางมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 23 ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตระศึกษา ส่วนคู่อื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 98 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิษา ในรายวิชา คนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามท��คนะของ หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
29	ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคนตระในเอกสารประกอบ หลักสูตร	0.13
30	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านต่อไปนี้ 30.1 ด้านเนื้อหาสาระทางคนตระ	0.81
	30.2 ด้านทักษะด้านคนตระ	3.79*
	30.3 เอกคติด้านคนตระ	2.28
31	เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนตระเท่านั้น	1.53
32	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระศึกษาด้านต่อไปนี้ 32.1 ด้านทักษะทางคนตระ	2.42
	32.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์	7.87*
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.22*
	รวมเฉลี่ย	1.66

F.05 (2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 98 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มี ท��คนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระศึกษาในรายวิชาคนตระและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 30.2 ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบทักษะ ด้านคนตระ ($F = 3.79$) ข้อ 32.2 ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ ($F = 7.87$) ข้อ 33 ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน ($F = 3.22$) ส่วนข้ออื่น ๆ พบร ว่า มีปัญหาความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีข้าราชการตำแหน่งต่างกันคู่
ให้มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการ
ของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 99

ตาราง 99 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรอตหน่วยของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีบ้านเด็กต่างกันเป็นรายๆ ก่อน ปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีศึกษา กลุ่มสร้างเสริมถึงภูมิปัญญาเด็กต่างด้วยวิธีแบบประเมินผล กับนักเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ขนาด โรงเรียน	
		เล็กกับกลาง	เล็กกับใหญ่
30.2	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการขอใบอนุญาตสอนในด้านทักษะด้านดนตรี	0.34	0.15
32.2	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาดนตรีศึกษาด้านความติดสร้างสรรค์	0.38	0.00
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน	0.10	-0.18
	รวมเฉลี่ย	0.18	0.00
		* P < .05	-0.18

จากตาราง 99 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีภาระสอนเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและน้ำเสียง กลุ่มสร้างเสริมถึงภูมิปัญญาเด็กต่างด้วยวิธีแบบประเมินผล โดยส่วนรวมนี้ปัญหาเด็กต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมูลปัญหาเด็กต่างกันอย่างไร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งคู่

ตาราง 100 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิญา ในรายวิชา คนตระกิญาและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ ตามที่ระบุไว้ในหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	F
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตระกิญา เพราะมีคะแนนน้อย	3.10*
35	ครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคนตระกิญา เนื่องจาก 35.1 นักเรียนนำวิชาคนตระกิญาไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย 35.2 วิชาคนตระกิญาเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่นเท่านั้น 35.3 คนตระกิญาเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะด้าน จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมี พรสวรรค์เท่านั้น	1.90 0.23 1.00
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้นุตรหวานเรียนวิชาคนตระกิญา	0.34
	รวมเฉลี่ย	0.91

F .05 (2,405) = 3.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 100 แสดงว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีที่ระบุไว้ในปัญหาการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคนตระกิญาในรายวิชาคนตระกิญา และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในข้อ 34 นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตระกิญา เพราะมีคะแนนน้อย (F = 3.10) ส่วนข้ออื่น ๆ พนวจว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะได้ทราบว่าหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกันคู่ใดมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 101

ตาราง 101 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีรายได้แตกต่างกันเป็นรายๆ กับ ปัญหาการใช้หลักสูตร ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์คิما ในรายวิชาคณิตศาสตร์และน้ำหนัก กลุ่มนี้ทางเดินลมถักทึบ ด้านค่านิยมและเจตคติ

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ขนาดโรงเรียน		
	เล็กกว่ากลาง	เล็กกับใหญ่	กลางกับใหญ่
34 นักเรียน ไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคณิตฯ เพาะมีคะแนนน้อย	0.36	0.07	-0.28
รวมผลลัพธ์	0.09	0.16	-0.02

* P < .05

จากตาราง 101 แสดงว่า หัวหน้าสถานศึกษามีทรรศนะคิดอย่างน้อยกับภาระทางคณิตศาสตร์มากกว่าครูผู้สอน ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์คิมา ในรายวิชาคณิตศาสตร์และน้ำหนัก กลุ่มนี้ทางเดินลมถักทึบ ด้านค่านิยมและเจตคติ พวฯ โดยส่วนรวมนี้ปัจจุบันลดลงอย่าง "ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ"

ตารางแสดงค่าสถิติและการเปรียบเทียบเป็นรายด้านโดยสรุป

ตาราง 102 แสดงสรุปค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า Z – test ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามตำแหน่งงาน ด้านสภาพการใช้หลักสูตร

ด้านที่ศึกษา	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z - test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	3.00	0.83	2.99	0.87	0.11
2. ด้านบุคลากร	2.50	1.02	2.49	1.09	0.99
3. ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.80	0.90	2.98	1.02	-1.88
4. ด้านสื่อการสอน	2.42	0.90	2.69	1.05	-2.78*
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.77	0.85	2.84	1.05	-0.74
6. ด้านค่านิยมและเจตคติ	3.53	0.90	3.44	1.03	0.93

Z (.05) = ± 1.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 102 แสดงว่า ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนบว่า ด้านสื่อการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 103 แสดงสรุปค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า Z – test ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามตำแหน่งงาน ด้านปัจจัยการใช้หลักสูตร

ด้านที่ศึกษา	หัวหน้าสถานศึกษา		ครูผู้สอน		Z - test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	3.28	0.85	3.22	0.92	0.68
2. ด้านบุคลากร	3.59	1.07	3.71	1.08	-1.12
3. ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.16	0.97	2.83	1.09	3.23*
4. ด้านสื่อการสอน	3.42	1.09	3.57	1.08	-1.39
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.22	0.94	3.08	1.04	1.42
6. ด้านค่านิยมและเจตคติ	3.04	0.99	2.77	1.10	2.60*

Z (.05) = ± 1.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 103 แสดงว่า ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อปัจจัยการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนบว่า ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านค่านิยมและเจตคติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 104 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความแปรเบนมาตรฐาน และค่า F – test ด้านสภาพการใช้หลักสูตร โดยจำแนกตามประสาทการสอน

ประสาทการสอน	ไม่เคย			0 – 5 ครั้ง			5 – 10 ครั้ง			10 ครั้ง ขึ้นไป			F - test
ด้านพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	2.95	0.85	3.06	0.86	3.01	0.80	2.98	0.88					
2. ด้านบุคลากร	2.44	1.04	2.50	1.02	2.52	1.03	2.46	1.10				0.37	
3. ด้านการวางแผนและการจัดกรรรมการเรียนการสอน	2.80	0.98	2.86	0.95	2.94	0.99	2.94	0.96				0.13	
4. ด้านสื่อการสอน	2.43	0.98	2.52	0.98	2.69	0.99	2.60	0.97				0.49	
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.73	0.93	2.71	0.93	2.85	0.95	2.90	0.98				1.02	
6. ด้านค่านิยมและเจตคติ	3.44	0.95	3.52	0.94	3.43	0.98	3.56	0.99				1.00	
F.05(3,404) = 2.60													

* เมนบีตติคัญทางสถิติที่ระดับ 1.05

จากตาราง 104 แสดงทั้งหมดเป็นรายด้านของหัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์ในประสาทการสอนทั้งสาม ได้พบว่า มีการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มาก ส่วนใหญ่มาสัมฤทธิ์

ตาราง 105 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า F - test ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร โดยจำแนกตามประเภทของการสอน

ประเภทการสอน		นิ่มคุยกับผู้สอน			0-5 ชั่วโมง			5-10 ชั่วโมง			10 ชั่วโมง			F - test
	ค้านที่ศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	3.31	0.86	3.33	0.94	3.25	0.84	3.17	0.89	3.51	1.06	3.51	1.08	0.89	0.80
2. ด้านบุคลากร	3.78	1.05	3.81	1.05	3.59	1.06	3.51	1.08	3.51	1.06	3.51	1.08	1.84	1.84
3. ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.19	1.07	3.08	1.02	2.87	1.04	2.88	1.03	2.88	1.04	2.88	1.03	1.36	1.36
4. ด้านตื่อกรสอน	3.54	1.11	3.58	1.05	3.55	1.08	3.38	1.11	3.38	1.11	3.38	1.11	0.97	0.97
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.28	0.98	3.28	0.97	3.08	0.99	3.05	1.02	3.05	1.02	3.05	1.02	1.60	1.60
6. ด้านค่านิยมและเจตคติ	2.96	1.03	2.97	1.09	2.90	1.07	2.82	1.05	2.82	1.07	2.82	1.05	1.04	1.04

* เมนยลักษณะทางสถิติที่ระดับ .05

$$F.05(3,404) = 2.60$$

จากตาราง 105 แสดงกรรณเป็นรายด้านของหัวหน้าสถานศึกษาและคณาจารย์สอนที่มีประสพการสอนต่างกัน และพบว่า มีการระหว่างแต่ละตัวกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

ตาราง 106 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า F – test ด้านสภาพการใช้หลักทรัพย์ โดยจำแนกตามขนาด โรงเรียน

ขนาดโรงเรียน		ขนาดศึกษา		ขนาดเด็ก		ขนาดครุภัณฑ์		ขนาดใหญ่		F - test
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
1. ด้านหลักทรัพย์และเนื้อหา		3.00	0.80	3.01	0.87	2.96	0.85			
2. ด้านบุคลากร		2.45	1.03	2.50	1.06	2.50	1.06			0.14
3. ด้านกระบวนการเผยแพร่และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		2.87	0.96	2.91	0.98	2.86	0.95			0.09
4. ด้านสื่อการสอน		2.52	0.96	2.58	0.99	2.54	0.99			0.11
5. ด้านกิจกรรมและประเมินผล		2.79	0.88	2.81	0.97	2.82	0.97			0.12
6. ด้านกิจกรรมและกิจกรรม		3.50	0.96	3.45	1.00	3.56	0.91			0.34
$F.05(2,405) = 3.00$		* ปัจจัยทางสถิติที่ระดับ .05								

จากตาราง 106 แสดงที่รรคุณเป็นรายด้านของหัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์ที่มีขนาดต่างกันที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน แหล่งพบว่า มีผลกระทบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 107 แสดงจำนวนตัวแปรตามที่มีความสัมภิงค์ทางมาตรฐานแตกต่าง F – test ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร โดยท่านแบ่งตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน	ด้านที่ศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	F - test
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา		3.27	0.87	3.22	0.90	3.29	0.89	0.28
2. ด้านบุคลากร		3.71	1.04	3.64	1.11	3.06	1.07	0.13
3. ด้านควรวางแผนและดำเนินการซึ่งต้องกรรมการเรียนการสอน		3.10	1.02	2.93	1.05	2.94	1.07	1.25
4. ด้านสื่อการสอน		3.61	0.97	3.44	1.13	3.54	1.07	0.83
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล		3.24	0.89	3.06	1.04	3.25	0.96	1.66
6. ด้านค่านิยมและเจตคติ		3.05	1.03	2.86	1.07	2.89	1.04	0.91

* มีค่าสัมภิงค์ทางสถิติที่ระดับ 0.05

$$F.05(2,405) = 3.00$$

จากการ 107 แสดงการคุณสมบัติของหัวหนี้สถานศึกษาและคุณภาพน้ำใจของผู้เรียนที่มีขนาดต่างกัน ผลกระทบว่า มีผลกระทบเฉพาะตัวของน้ำใจ ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพสัมภิงค์ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชา ดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรี ศึกษา ในรายวิชา ดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ หัวหน้าสถานศึกษา และครูผู้สอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชาดนตรี และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 793 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน 261 คน และครูผู้สอนวิชาดนตรีศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน รวมทั้งสิ้น 522 คน การวิจัยในครั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มละ 204 คน รวมทั้งสิ้น 408 คน คิดเป็น จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 78.16

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามเกี่ยวกับการศึกษาการใช้หลักสูตร วิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย มี 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ด้านบุคลากร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านค่านิยมและเจตคติ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีระดับให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์หาร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 เปรียบเทียบtronรรคนของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร ในการสอนวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ ตามตำแหน่งงาน โดยการทดสอบค่า Z – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ถ้าพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe's method or S- method)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยโดยแยกเป็นตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามtronรรคนของหัวหน้าสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามtronรรคนของครูผู้สอน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามtronรรคนของหัวหน้าสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามtronรรคนของครูผู้สอน

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและ
นาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับ
ครูผู้สอน

7.1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตรีและน้ำภูมิคุลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ต้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

7.2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และ ภาษาคิดปี กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและ
นาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับ
ครูผู้สอน

8.1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระกึกษา ในรายวิชาคนตระกึกษา นำภูมิปัญญา กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

8.2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระศึกษา ในรายวิชาคนตระและนากุศิกปี กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามที่ระบุไว้ในหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 9.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 9.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรการสอนวิชาคนตื่นศึกษา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามที่ระบุไว้ในหัวหน้าสถานและครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 10.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ตามที่ระบุไว้ในคู่มือการสอน ตามที่ระบุไว้ในคู่มือการสอน

ตอนที่ 10.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาคณตรีคีกษา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาด โรงเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคณตรีคีกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา พนว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$)

ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนประเด็นโรงเรียนได้เปิดโอกาสครูที่มีความรู้ความสนใจด้านคณตรีได้สอนในหลากหลายด้าน มีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคณตรี เช่นจัดครุเข้ารับการอบรม คีกษา ดูงานนอกสถานที่ สำรวจข้อมูลที่สะดาวต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน จารุผู้สอนและนักเรียนกีฬานิ่งไว้และร่วมกิจกรรมด้านคณตรี ด้วยความสนุกสนาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$) ส่วนประเด็นครูผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนระยะยาวมีการปฏิบัติอยู่ในระดับอยู่

ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$) ส่วนประเด็นการสำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคณตรีจากครูผู้สอนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$)

ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนประเด็นวิชาการด้านคณตรีมีความสำคัญชั้นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมด้านคณตรี และโรงเรียนกีฬาส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคณตรีในระดับสูงซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษา พนว่า หัวหน้าสถานศึกษาส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านบุคลากรกับด้านสื่อการสอน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านค่านิยมและเจตคติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนตระกึกษา ในรายวิชาคนตระกึกษา และนาฏศิลป์ กู้นวิชา สร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามท��คนะของครูผู้สอน พบว่า

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$) ส่วนประเด็นครูผู้สอนและนักเรียนสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความคุ้นเคยด้านคนตระกึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) ส่วนประเด็นกลุ่มโรงเรียน ได้จัดประชุมเพื่อปรึกษาและวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระกึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคนตระกึกษาโดยจัดทำแผนการสอนระยะยาวและโรงเรียนได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านคนตระกึกษา เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) ส่วนประเด็นโรงเรียนมีถือการสอนด้านคนตระกึกษาที่ตรงตามเนื้อหาและโรงเรียนสามารถผลิตสื่อการสอน ด้านคนตระกึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$)

ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) ส่วนประเด็นผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคนตระกึกษา โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาต่อด้านคนตระกึกษาและวิชาคนตระกึกษามีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ที่ระคนะต่อคำว่า คนตระกึกษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษา พบว่า ครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีที่ระคนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านบุคลากรกับด้านสื่อการสอน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านค่านิยมและเจตคติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดันตรีศึกษา ในรายวิชาดันตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามกรรคนะของหัวหน้าสถานศึกษา พนว่า

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนประเด็น ขาดเอกสารประกอบหลักสูตรและตัวர้าด้านดันตรี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) ส่วนประเด็น โรงเรียน ขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานกับบุคลากรด้านดันตรีในท้องถิ่น ขาดความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน และครุผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านดันตรีอย่างเต็มที่ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) ส่วนประเด็นครุผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมด้านดันตรีได้อย่างเต็มที่ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดันตรีแต่เก็บไว้เพราะเกรงว่าจะชำรุดและเครื่องดันตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพด้วย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$)

ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$)

จากการศึกษา พนว่า หัวหน้าสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีกรรคนะต้องปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านบุคลากรกับด้านลือการสอน ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดันตรีศึกษา ในรายวิชาดันตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามกรรคนะของครุผู้สอน พนว่า

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$)

ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านดันตรี ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) ส่วนประเด็นครุผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือครุและเอกสารประกอบหลักสูตร ครุผู้สอนไม่จัดกิจกรรมตามแผนการสอน ครุผู้สอนต้องสอนหลายวิชาจึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านศักยภาพสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) ในประเด็นโรงเรียน มีอุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์แต่เก็บไว้พราะเกรงว่าจะชำรุดและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) ในประเด็นครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านตนเองในเอกสารประกอบหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) ในประเด็น นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคณิตฯ เพราะมีคะแนนน้อย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการศึกษาพบว่า ครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีทัศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านบุคลากรกับด้านลักษณะการสอน ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณิตศึกษา และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามทัศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน พบว่า

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = 0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ เอกสารประกอบหลักสูตรมีเนื้หาระยะทางทางคณิตที่น่าสนใจและเหมาะสม ต่อการศึกษาค้นคว้า

ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = 0.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง โรงเรียนมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านคณิตฯ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ความสนใจด้านคณิตศาสตร์สอนในหลายระดับ โรงเรียนได้ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคณิตฯ การสำรวจข้อมูลความรู้ บุคลากรด้านคณิตฯ ในห้องถิ่นเพื่อสะท้อนต่อการพัฒนา และมีการนิเทศภายใน โรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคณิตฯ

ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = -1.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษาและวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศึกษา ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคณิตศึกษา โดยได้จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน ครูผู้สอนปรับແບ່ນแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้เหมาะสม โรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคณิตฯ เช่น ชุมนุม นิทรรศการ

ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง โรงเรียนมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรี บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านดนตรี

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($Z = -0.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรีศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระทางดนตรี

ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($Z = 0.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง วิชาดนตรีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน

จากการศึกษา พบร้า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อสภาพการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านสื่อการสอน ที่มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามทัศนคติของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน

ด้านบุคลากร โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($Z = -1.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านดนตรีกับบุคลากรในห้องถิน และครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านดนตรีอย่างเต็มที่

ด้านวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($Z = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผน ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชาจึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่

ด้านสื่อการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($Z = -1.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครุภัณฑ์สอนขาดหักงะขาดหักงะการใช้สื่อการสอนด้านคนครี

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($Z = 1.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนครี เพราะมีคะแนนน้อย และวิชาคนครีเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่นแท่นนี้

ด้านค่านิยมและเจตคติ โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($Z = 2.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องนักเรียนไม่ค่าความสำคัญกับวิชาคนครี เพราะมีคะแนนน้อย และนักเรียนนำวิชาคนครีไปใช้ในชีวิตประจำได้น้อย

จากการศึกษาพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอน ส่วนใหญ่มีทرقนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กับด้านค่านิยมและเจตคติ ที่มีทرقนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ในรายวิชาคนครีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ตามทرقนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

7.1 ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้หลักสูตรวิชาคนครีศึกษา ตามทرقนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พนว่า

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

หัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.95$) ส่วนประเด็นโรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุภัณฑ์ และตำราด้านคนครีเพื่อศึกษาค้นคว้า ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 3.06$) ส่วนประเด็นหลักสูตรได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคนครีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเกี่ยวกับการร้องเพลง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 3.43$)

หัวหน้าสถานศึกษากับครุภัณฑ์สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 – 10 ปี โดยส่วน

รวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$)

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$)

ด้านบุคลากร

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.44$) ส่วนประเด็น โรงเรียน ได้เปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคนترีสอนในหลายระดับ กับประเด็น ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตรี ด้วยความสนุกสนาน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนประเด็น โรงเรียน ได้เปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านคนตรีสอนในหลายระดับ เรื่อง โรงเรียน ได้ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตรี และประเด็น ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตรีด้วยความสนุกสนาน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 – 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.52$) ส่วนประเด็น โรงเรียน ได้ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ด้านคนตรี เรื่องครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตรีด้วยความสนุกสนาน เรื่อง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน มีส่วนร่วมวางแผน และร่วมกิจกรรม ด้านคนตรี และเรื่องมีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนตรี ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$)

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$) ส่วนประเด็น กลุ่มโรงเรียน ได้จัดปรึกษาและวางแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตريศึกษา ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตريศึกษา โดย จัดทำแผนการสอนระยะยาวและจัดทำแผนการส่วนสำหรับหน่วยการสอน และประเด็น โรงเรียน ของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) ส่วนประเด็นครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตري

ศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว และประเด็น โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการฯลฯ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 – 10 ปี โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) ส่วนประเด็นครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาดนตรี ศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาวและจัดทำแผนการส่วนสำหรับหน่วยการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) ส่วนประเด็นครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาดนตรี ศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว และจัดทำแผนการส่วนสำหรับหน่วยการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ด้านสื่อการสอน

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านดนตรีจากครูผู้สอน และประเด็น โรงเรียนของท่าน มีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.52$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านดนตรีจากครูผู้สอน โรงเรียนของท่าน มีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรี และประเด็น โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องดนตรี ตำรา และสื่อการสอนด้านดนตรี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 – 10 ปี โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำ เลือกซื้อเครื่องดนตรี ตำรา และสื่อการสอนด้านดนตรี บุคลากรใน โรงเรียน มีความรู้ ความสามารถในการผลิตสื่อด้านดนตรี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.60$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านดนตรีจากครูผู้สอน โรงเรียนของท่าน มีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านดนตรี โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องดนตรี ตำรา และสื่อการสอนด้านดนตรี และประเด็นครูผู้สอน มีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านดนตรีอย่างถูกวิธี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.73$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงโmontสอน ก่อนการเรียนการสอน ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบันกับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนรู้วิชาดานตรีศึกษาทุกภาคเรียน และประเด็น ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคณตรี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงโmontสอนขณะทำการสอน และประเด็นครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคณตรี ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.85$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคณตรี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$) ทุกประเด็น

ด้านค่านิยมและเจตคติ

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$) ส่วนประเด็น วิชาดานตรี มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ คณตรีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็น ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คณตรีเป็นmrดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก” มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 - 5 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) ส่วนประเด็น วิชาดานตรี มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคณตรี โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาดานตรีในระดับสูงขึ้น ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.43$) ส่วนประเด็น นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคณตรี ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคณตรี โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาดานตรีในระดับสูงขึ้น และประเด็น วิชาดานตรีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) ส่วนประเด็น ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านดนตรี โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาดนตรีในระดับสูงขึ้น และประเด็น วิชาดนตรีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันโดยส่วนรวมมีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

7.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พนวจ

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, $\bar{x} = 3.01$, $\bar{x} = 2.96$)

ด้านบุคลากร

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.45$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากร ด้านดนตรีในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลที่สะท้อนต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ครูผู้สอน และนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านดนตรีด้วยความสนุกสนาน และประเด็น มีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการ นิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านดนตรี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.50$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน เปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านดนตรีสอนในหลายระดับ โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านดนตรี เช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน นอกสถานที่ และประเด็น ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านดนตรีด้วยความสนุกสนาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.50$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน เปิดโอกาสให้ครูที่มีความรู้ ความสนใจด้านดนตรีสอนในหลายระดับ ครูผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านดนตรีด้วยความสนุกสนาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษา โดยจัดทำแผนการสอน สำหรับหน่วยการสอน และประเด็น โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตระเช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.91$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคนตระ เช่น ชุมนุม นิทรรศการ ฯลฯ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ได้วางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษา โดยจัดทำแผนการสอนระยะยาว มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ด้านสื่อการสอน

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.52$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนตระจากครูผู้สอน และประเด็น โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.58$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนตระจากครูผู้สอน โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ และประเด็น ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคนตระอย่างถูกวิธี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.54$) ส่วนประเด็น โรงเรียนของท่าน ได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ด้านคนตระจากครูผู้สอน และประเด็น โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับการจัดกิจกรรมด้านคนตระ ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.79$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนทำการประเมินผลในชั่วโมงสอนก่อนการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.81$) ทุกข้อ

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) ทุกข้อ

ด้านค่านิยมและเจตคติ

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) ส่วนประเด็น นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี ดนตรีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และประเด็น ทำน้ีหนึ่งด้วยกัน คำว่า “ดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.45$) ส่วนประเด็น นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี ดนตรีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และประเด็น ทำน้ีหนึ่งด้วยกันคำว่า “ดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) ส่วนประเด็น ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมด้านดนตรี และโรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาดนตรีในระดับสูงขึ้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็น ทำน้ีหนึ่งด้วยกันคำว่า “ดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษาพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานของผู้วิจัยที่ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน

8.1 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตาม ที่ระบุในระดับปานกลาง

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่มีปัญหา
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่
มือครู และตัวร่าด้านคุณตรีเพื่อศึกษาค้นคว้า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี ส่วนใหญ่มี
ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร
และตัวร่าด้านคุณตรี เนื้อหาวิชาดนตรีมีความยากต่อการศึกษาของครูผู้สอน และประเด็น หลักสูตร
ขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี ส่วนใหญ่
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร
และตัวร่าด้านคุณตรี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป มี
ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$)

ด้านบุคลากร

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคุณตรีอย่างเต็มที่
($\bar{x} = 3.40$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี มีปัญหา
อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$)

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี ส่วนใหญ่
มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) ส่วนประเด็น ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรง
เรียนในการจัดกิจกรรมด้านคุณตรี มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป ส่วน
ใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาด
การประสานงานด้านคุณตรีกับบุคลากรในท้องถิ่น ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรง
เรียนในการจัดกิจกรรมด้านคุณตรี และประเด็นครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคุณตรีอย่างเต็ม
ที่ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคุ้มครองและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นๆ และประเด็น ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านดนตรีให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน และประเด็น ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมดนตรีได้เต็มที่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านสื่อการสอน

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด และประเด็นเครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด และประเด็น เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด และประเด็น เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านดนตรี

ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อด้านคนตี และประเด็นโรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ่อมแซม สื่อการสอนด้านคนตี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านการวัดผลและประเมินผล

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบ ทดสอบในด้านทักษะด้านคนตี เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทาง คนตีเท่านั้น และประเด็น ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตีศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ มีปัญหาอยู่ ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี ส่วนใหญ่มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบ ทดสอบในด้านทักษะด้านคนตี ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตีศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ และประเด็น ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี ส่วนใหญ่มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมิน ผลด้านคนตีในเอกสารประกอบหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป มีปัญหาอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$)

ด้านค่านิยมและเจตคติ

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$)

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 0 – 5 ปี มีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.97$)

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 5 - 10 ปี ส่วนใหญ่มี ปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$) ส่วนประเด็น นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตี เพราะมีคะแนนน้อย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

หัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนจาก 10 ปี ขึ้นไป มีปัญหาอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$)

จากการศึกษาพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ส่วนใหญ่มีทัศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ ปานกลาง

ตอนที่ 8.2 ผลการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรวิชาดนตรีศึกษา ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

โรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขนาดเอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านดนตรี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขนาด เอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านดนตรี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$) ส่วนประเด็น โรงเรียนขนาด เอกสารประกอบหลักสูตร และตำราด้านดนตรี ($\bar{x} = 3.58$) มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านบุคลากร

โรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$) ส่วนประเด็น ขนาด การได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านดนตรี มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง

โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) ส่วนประเด็น ขนาด การได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านดนตรี ($\bar{x} = 3.32$) มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) ส่วนประเด็น ขนาด การได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านดนตรี และประเด็น ครูผู้สอนขนาด โอกาสจัดกิจกรรมด้านดนตรีอย่างเต็มที่ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) ครูผู้สอนไม่จัด กิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ศึกษาเฉพาะคุณมีครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นบท ครูผู้สอนไม่เข้าใจการ จัดกิจกรรมด้านดนตรีให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.93$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

โรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคุณมีครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นบท มีปัญหาอยู่ ในระดับมาก ประเด็น ครูผู้สอนไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน) และ ประเด็น ครูผู้สอนไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านสื่อการสอน

โรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) ส่วนประเด็น โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องดนตรี แต่ใช้ไม่เต็มที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด เครื่องดนตรีที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล

โรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.54$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบด้านทักษะทางดนตรี และครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาดนตรีศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.06$)

โรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาดนตรีศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ และประเด็นครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านค่านิยมและเจตคติ

โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$, $\bar{x} = 2.86$, $\bar{x} = 3.25$)

จากการศึกษาพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีวรรณะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดุนตรีศึกษา ในรายวิชาดุนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามกรอบคุณของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 9.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดุนตรีศึกษา ตามกรอบคุณของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.37$) ทุกข้อ

ด้านบุคลากร หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.13$) ส่วนประเด็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนร่วมในการวางแผนและร่วมกิจกรรมด้านดนตรี กับประเด็นมีการนิเทศภายในโรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านดนตรี มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.49$)

ด้านสื่อการสอน หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.02$)

ด้านการวัดผลและประเมินผล หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.00$)

ด้านค่านิยมและเจตคติ หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.47$)

จากการวิจัย พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 9.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดุนตรีศึกษา ตามกรอบคุณของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.14$) ทุกข้อ

ด้านบุคลากร หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.09$) ทุกข้อ

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.11$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ได้จัดทำแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสื่อการสอน หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.12$) ทุกข้อ

ด้านการวัดผลและประเมินผล หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.03$) ทุกข้อ

ด้านค่านิยมและเจตคติ หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.34$) ทุกข้อ

จากผลการวิจัย พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีกระบวนการต่อสภากเพริญใช้หลักสูตรแตกต่างกัน

ตอนที่ 10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดานตรีศึกษา ในรายวิชาดานตรี และนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามกระบวนการของหัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 10.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดานตรีศึกษา ตามกระบวนการของหัวหน้าสถานศึกษากับครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ส่วนใหญ่มีกระบวนการต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.80$) ส่วนประเด็น หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครูและการเตรียมเด็กก่อนทำการสอน มีกระบวนการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านบุคลากร ส่วนใหญ่มีกระบวนการต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.84$) ส่วนประเด็น ขาดการอบรมประชุมสัมมนาวิชาการด้านคณตรี และประเด็น ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหาวิชาด้านคณตรี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีกระบวนการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.36$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอน ไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน(บันทึกการสอน) ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคณตรีได้เพิ่มที่ และประเด็น ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคณตรีให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสื่อการสอน ส่วนใหญ่มีกระบวนการต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

($F = 0.97$) ส่วนประเด็น สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านคนตระไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตระ และประเด็น เครื่องคนตระที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 1.60$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผลด้านคนตระในเอกสารประกอบหลักสูตร ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบในด้านทักษะด้านคนตระ เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนตระเท่านั้น และประเด็น ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านค่านิยมและเจตคติ ส่วนใหญ่มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 1.04$) ส่วนประเด็น ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาคนตระ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัย พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ส่วนใหญ่มีทรรศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 10.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาคนตระศึกษา ตามทรรศนะของหัวหน้าสถานศึกษา กับครูผู้สอน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่า

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 0.28$)

ด้านบุคลากร มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 0.13$)

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 0.25$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนศึกษาเฉพาะคู่มือและเอกสารประกอบหลักสูตรไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นๆ ครูผู้สอนไม่ใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบีดผู้เรียนเป็นสำคัญ และประเด็น ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านคนตระให้มีความสัมพันธ์กับวิชาการด้านอื่น มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสื่อการสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 0.83$) ส่วนประเด็น ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องคนตระ มีทรรศนะแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($F = 1.66$) ส่วนประเด็น ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทดสอบด้านทักษะทางคนตระ ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตระศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ และประเด็น ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผลการเรียน มีทรรศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านค่านิยมและเจตคติ ส่วนใหญ่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.91$) ส่วนประเด็น นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาดนตรี เพราะมีคะแนนน้อย มีผลกระทบต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ส่วนใหญ่มีผลกระทบต่อปัญหาการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบผลกระทบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามตำแหน่งงาน ประสบการณ์การสอน และขนาดโรงเรียน ปรากฏว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนมีผลกระทบต่อการใช้หลักสูตรส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้เสนอการอภิปรายผลการวิจัยเป็นภาพรวม โดยแยกผลการวิจัยไว้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้คือ

1. ผลการวิจัยด้านสภาพการใช้หลักสูตร
2. ผลการวิจัยด้านปัญหาการใช้หลักสูตร

1. ผลการวิจัยสภาพการใช้หลักสูตร

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

โดยส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนล้วนใหญ่มีผลกระทบต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก (พระราชกฤษฎาบดี, 2542: 18) การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหนึ่งในนโยบาย “สามประกัน” ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คือ ประกันโอกาส ที่มุ่งเน้นให้เด็กมีโอกาสเรียนอย่างทั่วถึงและอยู่ในระบบจนจบชั้นประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541: 1)

ด้านนักเรียน

โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ บุคลากรในโรงเรียนขาดการวางแผนในการดำเนินการสอนร่วมกัน กล่าวคือ หัวหน้าสถานศึกษาอาจสนใจเรื่องการจัดชั้นเรียน ฝ่ายครูผู้สอนก็ดำเนินการสอนอย่างเดียว ประกอบกับนักเรียนก็สนใจกับการมีโอกาสเลื่อนชั้น อีกทั้งผู้บริหาร โรงเรียนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการ

บริหารหลักสูตรภายในโรงเรียนได้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ(สมบูรณ์ ศាលาชีวิน, 2513: 37) จากการติดตามผลการใช้หลักสูตร(กรมวิชาการ, 2527: คำชี้แจง) พบว่า เมื่อครูผู้สอนในใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องคณตรี ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในกิจกรรมการเรียนการสอน บางครั้งก็ไม่สอน หรือสอนไม่ครบตามเนื้อหา เหตุผลหนึ่งของการขาดครูผู้สอนคณตรีในโรงเรียน คือเหล่าพลิตครู คณตรีไม่มีความสัมพันธ์กันกับหน่วยงานที่ต้องการ ผู้มีความรู้ด้านคณตรีที่จบจากสถาบันการคณตรี มีจำนวนมาก แต่กระทรวงศึกษาธิการมีตำแหน่งรับครูคณตรีเข้าไปสอนคณตรีในโรงเรียนมีน้อย ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้หลายโรงเรียนไม่มีครูคณตรี(สุกฤษ เจริญสุข, 2539: 64)

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทรัพยากรที่ต้องการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ หัวหน้าสถานศึกษาได้ทำความเข้าใจในจุดหมายของหลักสูตร มีการวางแผนและเตรียมพร้อมในเรื่องการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดเรียนในแต่ละภาคเรียน มีการสำรวจครูผู้สอนวิชาคณตรีศึกษาในรายวิชา คณตรีและนาฏศิลป์ เกี่ยวกับการสอนและแหล่งวิทยากรในท้องถิ่น ครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนและยืดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของลักษณา สมเชื้อ (2524) พบว่า ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยเป็นครูประจำชั้น และต้องสอนหลายวิชา จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักรถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณ สอนจันทร์ (2532) พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความพร้อมและประสบการณ์เพียงบ้างงาน ผู้สอนเป็นครูประจำชั้นด้านกิจกรรม การเรียนการสอนเน้นในเนื้อหาหลักสูตรมากกว่าการปฏิบัติในด้านการจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนของครู

ด้านสื่อการสอน

โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า ทั้งนี้จะเป็น เพราะ ครูผู้สอนไม่สามารถจัดทำ ดัดแปลง ผลิตอุปกรณ์มาประกอบการสอน ประกอบทั้งเครื่องคณตรีที่กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรมาให้ส่วนมากไม่มีคุณภาพ อีกทั้งครูไม่มีความรู้ความสามารถในการบรรยายและการรักษาเครื่องคณตรี ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานการนิเทศของสำนักงานการประกันศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด(2536: 6) พบว่า ครูส่วนใหญ่สอนวิชาคณตรีศึกษาโดยไม่ใช้สื่อการสอน ไม่มีสื่อหรือไม่มีอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน คงใช้แต่นั้งสื่อเรียนเท่านั้น

ด้านการวัดผลและประเมินผล

โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทรัพยากรที่ต้องการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ

น้อย ทั้งนี้น่าจะเป็น เพราะ หัวหน้าสถานศึกษาได้ร่วมประชุมกับคณะกรรมการในโรงเรียนในเรื่องให้มี การวัดผลและประเมินผลทางคุณตรี ซึ่งสอดคล้องกับ สมรรถ์ สุทธิจิตต์ (2538: 161 – 164) ได้กล่าวถึง การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนคุณตรี ควรคำนึงถึงโครงสร้าง เนื้อหา ทักษะ ทางคุณตรี รวมทั้งเจตคติของผู้เรียน

ด้านค่านิยมและเจตคติ

โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทัศนะต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย น่าจะเป็น เพราะ ทั้งหัวหน้าสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชา คุณตรีได้เห็นความสำคัญของวิชาการด้านคุณตรี ซึ่งสอดคล้องกับสุกฤต เจริญสุข(2530 : 1) กล่าวถึง คุณตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก ทุกชาติ ทุกภาษา คุณตรีจึงเข้าไปมีบทบาท อันสำคัญ คุณตรีจึงมีบทบาทอันสำคัญต่อสังคมมนุษย์ และจะแทรกอยู่ทุกหนทุกแห่ง จึงเป็นปัจจัย หนึ่งที่รับใช้สังคมพร้อม ๆ กับปัจจัยอื่น อีกทั้งสมศักดิ์ สร้อยราชยา (2539: คำนำ) ได้กล่าวถึง คุณตรี มีคุณประ โภชนาต์ชีวิตประจำวัน เมื่อมีความรู้สึกเคร่งเครียด คุณตรีจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ชโลม ใจให้เย็นลง และเป็นเพื่อนในยามเงา กระดูนให้รู้สึกคึกคัก กล้าหาญ ในยามที่หวาดกลัวภัย เมื่อได้ ฟังคุณตรีเราะจะรู้สึกซาบซึ้ง กระหึ่ม อิ่มอกอิ่มใจ คุณตรีเป็นอาหารทางใจ ให้ชีวิตมีความสดชื่น ภิรมย์ยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ สมัย สุทธิธรรม (2534: 79-81) กล่าวถึง คุณค่าของคุณตรีในช่วง สองครึ่งที่ 2 เมื่อทหารสูญเสีย จับทหารฝ่ายพันธมิตรเป็นเชลยที่เขาช่องไก่ จังหวัดกาญจนบุรี ร่างกายทหารฝ่ายพันธมิตรที่ตกเป็นเชลยมีสภาพล้าຍขาดทุกท่าทีเดิน ได้ ขณะที่ถูกกักขัง ได้มีผู้ อนุญาตจัดตั้งวงคุณตรีและสร้างเครื่องคุณตรีจากไม้ไผ่ขึ้นหลายชิ้น มีการซักซ้อมและออกแสดงให้ เพื่อนเชลยศึกได้พักผ่อนหย่อนใจกัน นับเป็นปรากฏการณ์ครั้งสำคัญที่มีการแสดงคุณตรีเป็นครั้ง แรก เสียงเพลงชิม โนนีหมายเลข 5 ของเบโซ่เพนเริ่มดังขึ้นเป็นเพลงแรก ทุกคนมีความสุขและพอใจ กับการแสดงเป็นอย่างมาก ทุกชีวิตในค่าย ลืมความเจ็บปวดและความตายไปชั่วขณะ

2. ผลกระทบวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตร

ด้านหลักสูตรและเนื้อหา

โดยส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทัศนะต่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้น่าจะเป็น เพราะ โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตรและตำราด้านคุณตรี ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานการวิจัยของกองวิชาการ(2539: 54) ว่า มาตรฐาน โรงเรียนประถมศึกษาที่โรงเรียนผ่านน้อย ที่สุด คือ มาตรฐานเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับนักเรียนและท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจาก

การที่ครูมีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาหลักสูตรไม่พอเพียง ขาดการให้ความรู้ด้านนี้อย่างจริงจัง และทั่วถึง อีกทั้งสอดคล้องกับ ฉันทนา อุดมสิน และเกื้อจิตต์ พิมพิม(2533: 65 - 67) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาการสอนวิชาคณิตศึกษาและภาษาไทย ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาด้านหลักสูตร โรงเรียนขาดเอกสารหลักสูตร คู่มือ ตำรา หนังสืออ้างอิง สำหรับให้ครูศึกษา และผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อเสนอแนะคือ การแยกหนังสือหลักสูตร คู่มือ การสอนวิชาคณิตศึกษาและภาษาไทยปีทุกชั้น ให้แก่ครูผู้สอนวิชานี้อย่างทั่วถึง และจัดศึกษานิเทศก์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศึกษาและภาษาไทยปีไปให้คำแนะนำหรือสาธิตทำร่วม การปฏิบัติเครื่องคิดตามหลักสูตร จะเป็นการช่วยให้ครูผู้สอนคณิตศึกษาสามารถนำไปใช้หลักสูตรคีย์ขึ้น

ด้านบุคลากร

โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้น่าจะ เป็นเพราะ ครูผู้สอนขาดความรู้และทักษะด้านคณิตศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขาดการจัดอบรม ประชุม สัมมนาวิชาการด้านคณิตศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ฉันทนา อุดมสิน และเกื้อจิตต์ พิมพิม(2533: 65 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาคณิตศึกษาและภาษาไทย ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาด้านการเรียนการสอน ครูผู้สอนคณิตศึกษาและภาษาไทยปีส่วนใหญ่ ไม่ได้รับการศึกษาฝึกอบรมด้านนี้โดยตรง ครูผู้สอนไม่มีความสนใจ ขาดทักษะในการสอนวิชาคณิตศึกษาและภาษาไทยปี ถึงแม้ว่าครูผู้สอนเห็นความสำคัญวิชาคณิตศึกษาและภาษาไทยปีเท่ากับวิชาการอื่น ๆ ทั่วไป แต่ลักษณะการสอน มีลักษณะพิเศษ ต้องสาธิตแสดงท่าทางให้นักเรียนดู ทำให้เกิดปัญหากับครูบางคนที่ไม่ชอบ ไม่สันทัด และการสอนวิชานี้คงไม่สัมฤทธิ์ผล ตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทรัพยากรสื่อปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ ครูต้องสอนหลากหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมคณิตศึกษาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้อง กับ โครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529) ได้สรุป การศึกษาไว้ว่าครูผู้สอนขาดความพร้อมต่อการใช้หลักสูตร ส่วนหนึ่งไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอีกทั้งครูไม่สนับสนุนการสอนบางกลุ่มประสบการณ์ จึงไม่สามารถดัดแปลง หรือยึดหยุ่นกิจกรรมได้เหมาะสม

ด้านสื่อการสอน

โดยส่วนรวมพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้น่าจะเป็น เพราะ ขาดการเตรียมการใช้สื่อการสอน อีกทั้งสภาพห้องเรียน ไม่เหมาะสมกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนด้านคณิตศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

จังหวัดร้อยเอ็ด(2536: 6) พบว่า ครูส่วนใหญ่สอนวิชาคนตระศึกษาโดยไม่ใช้สื่อการสอน ไม่มีสื่อการสอนหรือไม่มีอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน คงใช้แต่หนังสือเรียนเท่านั้น

ด้านการวัดผลและประเมินผล

โดยส่วนรวมพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมนติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้น่าจะเป็น เพราะ ครูผู้สอนไม่มีความเข้าใจและมั่นใจในการวัดผลด้านทักษะทางคนตระศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้านเนื้อหาสาระทางคนตระศึกษาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผล และประเมินผลด้านลักษณะนิสัยของนักเรียน จึงใช้ข้อทดสอบเพื่อความรู้ของนักเรียนเพียงด้านเดียว และสอดคล้องกับการรายงานของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อ ป. พ.ศ. 2534, 2535 และ พ.ศ. 2536 พบว่า กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยภาคปัฐบัติ(แขนงวิชาคนตระศึกษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ด้านค่านิยมและเจตคติ

โดยส่วนรวมพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ตรงกับสมนติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า หัวหน้าสถานศึกษาและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้น่าจะเป็น เพราะ หลายคนเชื่อว่าวิชาคนตระศึกษาเป็นเพียงวิชาเสริมวิชาอื่นเท่านั้น อีกทั้งเชื่อว่า คนตระศึกษาเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัวจะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีพรสวรรค์เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับสุกเร (2539: 61 - 66) ได้กล่าวถึง มนุษยของนักการศึกษาไทยในอดีตต่อวิชาคนตระศึกษาที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษาแต่อย่างใด คนตระศึกษาที่ของท่าสและไฟร์คอยบำรุง บำเรอเจ้าบุญญาณาย คนตระศึกษาไม่ได้เป็นอาชีพ แต่เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ต้องปฏิบัติ แต่เก่าก่อนนักคนตระศึกษาเป็นช่าง ช่างดีด ช่างขับ ช่างฟ้อน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลที่ได้จากการวิจัยทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร ในการสอนวิชา คณตรีศึกษาในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ ดังนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพการ ประเมินศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัด สำนักงานการประเมินศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ควรเร่งดำเนินการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ด้านการใช้หลักสูตรประเมินศึกษาเกี่ยวกับวิชาการด้านคณตรี กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ให้กับครูผู้สอนและหัวหน้าสถานศึกษา เพื่อให้เข้าใจและเป็นแนว ทางการปฏิบัติงานเข่นเดียวกัน

2. สำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัด สำนักงานการประเมินศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ควร มีบทบาทในการประสานงานระหว่าง โรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ใน การพัฒนาครูผู้สอน ทั้งด้านการ ประชุม อบรม สัมมนา หรือการจัดการเผยแพร่ความรู้ทางเอกสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในด้าน คณตรี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในการสอนวิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรี และนาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัด อื่น ๆ หรือในสังกัดอื่น

2. ควรทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการใช้หลักสูตร วิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

บรรณานุกรม

กมล เวiyสุวรรณและนิตยา เวiyสุวรรณ. (2540: 43). แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแนวทางในการจัดตั้งศูนย์วิทยบริการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับสายงานด้านมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่บริษัท คอมแพคท์ปรินจำกัด. (หน้า 43).

กรมวิชาการ. (2522: 13); พนส หันนาคินทร์. (2529: 242); ประดิษฐ์ หวานเจริญ และคนอื่น ๆ . (2520: 85); ชวाल แพรตถุล. (2526: 140-141). อ้างถึงใน บุพิน ศรีสุวรรณ. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามทรรศนะของผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

กรมวิชาการ. (2527). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครูกู้กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย.

. (2534). คู่มืออบรมครุณแนวทางการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และการจัดกิจกรรมการเรียนการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 - 2 . กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

. (2536). การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยภาคปฏิบัติ(แขนงวิชาดนตรีและนาฏศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2524). แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

. (2524). แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. (หน้า 547 - 630) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

. (2525). แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

. (2525). แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

. (2535). คู่มือ หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). (พิมพ์ ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

- จันทร์เพ็ญ วงศ์คีรีแสน. (2540). ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (แบบคณตรีและนาฏศิลป์) หน่วยที่ 3 เรื่อง กิจกรรมเน้นการฟัง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉันทนา อุดมสิน และเกื้อจิตต์ ฉิมทิม. (2533). ปัญหาการสอนคณตรี-นาฏศิลป์ ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2538). พฤติกรรมการสอนคณตรี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2541). จิตวิทยาการสอนคณตรี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิรังค์ เงินครี. (2518). การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 10. ปริญญาโท, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ์ เสน่วงค์ ณ อยุธยา.(2538) . ใน ระบบการเรียนการสอน . (เล่มที่ 1, ครั้งที่ 8, หน้า 38).
ม.ป.ท.: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- . (2538). หลักสูตรและแบบเรียน. ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 1, ครั้งที่ 8, หน้า 53).
ม.ป.ท.: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- . อ้างถึงใน คู่ดี(Good, Carter V.) (2538). หลักสูตรและแบบเรียน
ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 37).
ม.ป.ท. : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธำรง บัวครี. (ม.ป.ป.). ใน ธีรยุทธ์ เสน่วงค์ ณ อยุธยา. ระบบการเรียนการสอน. (ครั้งที่ 1, ครั้งที่ 8, หน้า 53).
ม.ป.ท. : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นกพล พุตสวัสดิ์. (2526) อ้างถึงใน ปิยพันธ์ แสนทวีสุข. คู่มือการสอนปฐบัติดนตรีสถากล ระดับอุดมศึกษา. อัծสานา.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น . (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร: สุวิริยาสารน.
- ประกอบ สุทธสาร. (2527). การใช้เพลงประกอบการสอนจริยธรรม ใน กล่าวสอนจริยศึกษาและ การสอนสอดแทรกคุณธรรมในการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2):
กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท..

ประทีป นักปี. (2530). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

วิชาคนต์ศึกษา ตามที่รัฐคนของผู้บริหารและครุสือนวิชาคนต์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 7. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยครินทร์ วโรฒ พิมณุโลก.

ประภาพรณ สุวรรณคุณ (2538). กิจกรรมในโรงเรียน ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 576-579). ม.ป.ท.: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

พนัส หันนาคินทร์. (2521). การมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมแผล.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531) วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล.

พันทิพา อุทัยสุข. (2538). การจัดระบบการเรียนการสอนและการวางแผน. ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 11-15). ม.ป.ท.: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

_____. (2538). การจัดระบบการเรียนการสอนและการวางแผน. ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 12-13). ม.ป.ท.: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

_____. (2538). การเขียนแผนการเรียนการสอน ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 542 - 570). ม.ป.ท.: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

_____. (2538). การสอนช่อมเตริน ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 576-579). ม.ป.ท.: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

บุพิน ศรีสุวรรณ. (2537). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง 2533) กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามที่ศูนย์บริหารโรงเรียน และครุผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

กัญโภ สารธ. (2538). อ้างถึงใน ที่รียุทธ เสน่วงค์ ณ อยุธยา. หลักสูตรและแบบเรียน ใน ระบบการเรียนการสอน. (เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 8, หน้า 38). ม.ป.ท. : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

_____. (2538). อ้างถึงใน กิริมยา อินทร์กำแหง. (2535). สารนพัฒนาหลักสูตร เรื่อง องค์ประกอบของการจัดการในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.

ยุพิน ศรีสุวรรณ. อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2529). โครงการรับความช่วยเหลือ: รายงานการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของครุประถมศึกษา ในโครงการอบรมครุวิชาการประจำกลุ่ม โรงเรียน ปีงบประมาณ 2528 - 2529 . กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

. (2537). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง 2533) กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามทัศนะผู้บริหาร โรงเรียน และครุผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ระวีวรรณ พันธ์พาณิช. (2536) การอบรมการวิจัย. เอกสารการอบรมการวิจัย. มปท. และ เทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับสายงานด้านมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่บริษัท คอมแพคท์ปริน จำกัด. (หน้า 39 - 40).

ราชกิจจาบุเบกษา. (2542) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

. (2542). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วนิช บรรจง, (2526: 116); ละอุ กาญจนวนิช และคณะ, (2527: 40); สมพงษ์ สอนสุภาพ, (2532: 3); สุกัญญา ธรรมวีวรรณ และคณะอื่น ๆ , (2528: 8). อ้างถึงใน สุรศิทธิ์ ปีนาเล. (2538). การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แบบ ดนตรี-นาฏศิลป์ ของครุผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิชาเอกการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วัชรินทร์ สายสาระ. (2529). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (ดูต่อ)ของ โรงเรียนประถมศึกษาเขตจังหวัดเตย . เดย: วิทยาลัยครุศาสตร์.

วิชา เชาวศิลป์. (13 กันยายน 2539). ดนตรีกับแนวคิดของการศึกษาไทย เอกสารประกอบการ สัมมนาหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. (หน้า 68).

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีและกระบวนการเรียนวิชาดนตรี. อัสดำเนา.

สนอง เครื่องมาก. (2537). อ้างถึงใน ระเบียบคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2534. นครสวรรค์: บริษัท เรียนดี จำกัด.

สมบูรณ์ ศาลาเยชีวน. (2518). อ้างถึงใน เครื่อวัลย์ สุขเจริญ.(2537). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ปริญญา屁นธ์การศึกษามหาบันทิต, วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (หน้า 3)

สมพงษ์ สอนสุภพ. (2532). หลักการสอน. มหาสารคาม: วิทยาลัยครุศาสตร์มหาสารคาม.

_____. (2532). หลักการสอน. มหาสารคาม: วิทยาลัยครุศาสตร์มหาสารคาม.

สมพงษ์ จิตรระดับ. (2531) สาระและกิจกรรมการสอนวิชา หลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ สร้อยยะรำข้า. (2538). เครื่องเคาะตี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้ง เอ็กซ์.

สมัย สุทธิธรรม. (2534). ทางนรกรหมื่นไม้มหอน. กรุงเทพมหานคร: แสงศิลป์การพิมพ์.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. (2535). บนเส้นทางพัฒนาการศึกษาชาติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศึกษา.

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. (2536). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. พิษณุโลก: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก.

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด . (2537). รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ร้อยเอ็ด: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.

_____. (2536). รายงานการนิเทศ. ร้อยเอ็ด: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.

_____. (2537) รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ร้อยเอ็ด: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.

_____. (2540) ข้อมูลสถิติการศึกษา เอกสารหมายเลข 2/40.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2529). โครงการรับความช่วยเหลือ: รายงานการฝึกอบรมเพื่อรับปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของครุประถมศึกษา ในโครงการอบรมครุวิชาการประจำกลุ่มโรงเรียน ปีงบประมาณ 2528 - 2529. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2539). รายงานการวิจัย การประเมินมาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2538. (หน้า 54, 55) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). เทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน.

สำนักนวัตกรรมและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สุกรี เจริญสุข. (13 กันยายน 2539). คณตรีกับแนวคิดของการศึกษาไทย เอกสารประกอบการ

สัมมนาหลักสูตรคณตรีระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. (หน้า 61 - 66).

_____. (13 กันยายน 2539). คณตรีกับแนวคิดของการศึกษาไทย เอกสารประกอบการ

สัมมนาหลักสูตรคณตรีระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. (หน้า 64).

_____. (13 กันยายน 2539). คณตรีกับแนวคิดของการศึกษาไทย เอกสารประกอบการ

สัมมนาหลักสูตรคณตรีระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. (หน้า 65).

_____. (2530). ระบบนิวเคลียร์องเป่า. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

สุพรรษี เหลื่องอุณฑุ. (2536). คณตรีเบื้องต้นสำหรับครูประถม. น้ำสารคาม: ม.ป.ท.

สมน อมรวิวัฒน์และสมพงษ์ จิตรดับ. (2531). สาระและกิจกรรมการสอน วิชาหลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. (หน้า 65-66, 67 - 69, 70, 72, 72 - 76) กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2531). สาระและกิจกรรมการสอน วิชาหลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. (หน้า 69 - 70) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

อธิพร ศรียมก. (2538). สื่อการเรียนการสอน 1 ใน ระบบการเรียนการสอน. ม.ป.ท.: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (หน้า 285-286).

อนันต์ ศรีโสภา. (2522). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด.

อบรม สินภิบาล. (2524). ประสบการณ์วิชาชีพภาคปฏิบัติ(คู่มือฝึกสอน).. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไอเดียนสโตร์.

เอenk เพียรอนุกูลนุตร. (2537). การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4).

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Copyright by Mahidol University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาคณต์ศึกษา ในรายวิชาคณตรี และนาฏศิลป์
กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
คำชี้แจง**

1. แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร ในการสอนวิชา
คณตรีศึกษาในรายวิชาคณตรี และนาฏศิลป์ รวม 6 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านการใช้สื่อการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล
6. ค่านิยม และเจตคติ

2. กรุณาตอบตามความเป็นจริง และตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนชื่อ

3. คำตอบของท่านถือว่าเป็นความลับ และเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น ไม่มีผล
กระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด

4. การรายงานผล ผู้วิจัยรายงานเป็นส่วนรวม

ขอขอบพระคุณยิ่งที่ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและส่งแบบสอบถามกลับ

ขออภัยที่รบกวนเวลาการปฏิบัติงานของท่าน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

1.1 ตำแหน่งงานของท่าน หัวหน้าสถานศึกษา ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษานิปฯ ที่ 5

1.2 ประสบการณ์การสอน วิชาคณิตศึกษา ในรายวิชาคณตรี และนาฏศิลป์

ไม่เคย น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี 10 ปี ขึ้นไป

1.3 ขนาดโรงเรียนของท่านเป็นโรงเรียน

ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 1 – 120 คน)

ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 121 – 300 คน)

ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 301 ขึ้นไป)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การศึกษาการใช้หลักสูตร วิชาคณตรีศึกษา ในรายวิชาคณตรี และ นาฏศิลป์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

คำชี้แจง แบบสอบถามตามแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ

1. ประเด็นสภาพการใช้หลักสูตร

2. ประเด็นปัญหาการใช้หลักสูตร

ผู้ตอบแบบสอบถามกรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ..... ตามมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ด้านสภาพการใช้หลักสูตร

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	โรงเรียนของท่านมีคู่มือ และเอกสารประกอบหลักสูตร.....	...../...	.....	.....	.....	.....
00	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	..../...

จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า โรงเรียนของท่านมีคู่มือ และเอกสารประกอบหลักสูตร พ่อพี่ยัง สะท้อนต่อ การศึกษาด้านคว้า

จากตัวอย่างข้อ 00 แสดงว่า โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านคณตรี มีจำนวน น้อยมาก

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านหลักสูตรและเนื้อหา					
1	โรงเรียนมีหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครุ และตำราด้านดนตรีเพื่อศึกษาค้นคว้า.....	.....	.....	.....	.....	.....
2	เนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
3	เอกสารประกอบหลักสูตร มีเนื้อหาสาระทางดนตรี ที่น่าสนใจและเหมาะสมต่อการศึกษาค้นคว้า.....	.....	.....	.....	.....	.....
4	หลักสูตรได้อธิบายและเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านดนตรีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ต่อไปนี้					
	4.1 กิจกรรมเน้นจังหวะ.....	.....	.....	.....	.....	.....
	4.2 กิจกรรมเน้นการฟัง.....	.....	.....	.....	.....	.....
	4.3 กิจกรรมการร้องเพลง.....	.....	.....	.....	.....	.....
5	แนวทางการใช้หลักสูตร มีความสอดคล้องและสอดคล้องต่อการจัดทำสื่อการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
6	หลักสูตรได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมวิชา ดนตรีศึกษาได้เหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
7	หลักสูตรเสนอแนวทางการวัดผลด้านดนตรีได้เหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านบุคลากร					
8	โรงเรียนของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านดนตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
9	ครูผู้สอนวิชาดนตรีศึกษา เป็นผู้ที่มีความสนใจ ฝึกหัดศึกษาในวิชาการด้านดนตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10	โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้ครุที่มีความรู้ความสนใจด้านคนตระริสอนในหลายระดับ.....	.....	.....	.....	.....	.....
11	โรงเรียนของท่านส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านคนตระริ เช่น จัดครุเข้ารับการอบรม ศึกษาดูงานนอกสถานที่.....	.....	.....	.....	.....	.....
12	โรงเรียนของท่านได้สำรวจข้อมูล แหล่งความรู้ บุคลากรด้านคนตระริในห้องถัน เพื่อเป็นข้อมูลที่สะดวกต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน....	.....	.....	.....	.....	.....
13	โรงเรียนของท่านได้เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านคนตระริมาให้ความรู้แก่คณะครุและนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
14	ครุผู้สอนและนักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมด้านคนตระริด้วยความสนุกสนาน.....	.....	.....	.....	.....	.....
15	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง หรือนักเรียน มีส่วนในการวางแผน และร่วมกิจกรรมด้านคนตระริ.....	.....	.....	.....	.....	.....
16	มีการนิเทศภายใน โรงเรียนหรือได้รับการนิเทศจากบุคลากรที่มีความสนใจด้านคนตระริ.....	.....	.....	.....	.....	.....
17	ครุวิชาการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในกลุ่มโรงเรียนของท่าน ได้ประสานงาน และอยู่ให้ความช่วยเหลือด้านคนตระริ..... ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	.....	.....	.....	.....	.....
18	กลุ่มโรงเรียนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษา และวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระริศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	ครูผู้สอนได้ศึกษาการปฏิรูปการศึกษา และแนวทางการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
20	ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนวิชาคนตระศึกษาดังนี้ 20.1 จัดทำแผนการสอนระยะยาว..... 20.2 จัดทำแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน..... 20.3 เก็บรวบรวมแผนการสอนระดับบทเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
21	ครูผู้สอนวิชาคนตระศึกษา สอนตามแผนการสอนระดับบทเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
22	ครูผู้สอนนำเอาเพลงและวรรณกรรมพื้นบ้านมาประกอบกิจกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
23	ครูผู้สอนปรับและยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
24	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคนตระศึกษา ให้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
25	ครูผู้สอนได้จัดทำเพิ่มสะสมผลงาน(Portfolio) ของตัวเองและของนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
26	โรงเรียนของท่านจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านคนตระศรี เช่น ชุมนุม นิทรรศการฯลฯ	.....	.....	.....	.....	.....
27	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงตนตระใน วันสำคัญ เช่น วันประณมศึกษาแห่งชาติ กิจกรรมแข่งขันกีฬา วันปีดภาคเรียนฯลฯ..... ด้านการใช้สื่อการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
28	โรงเรียนของท่านได้สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งความรู้ ด้านคนตระจากครูผู้สอน.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29	โรงเรียนของท่านมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
30	โรงเรียนของท่านร่วมปรึกษาในการจัดทำหรือเลือกซื้อเครื่องคณตรี ตำรา และสื่อการสอนด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
31	โรงเรียนของท่านมีสื่อการสอนด้านคณตรี ตรงตามเนื้อหาและชุดประสบการณ์ในหลักสูตร.....	.....	.....	.....	.....	.....
32	บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
33	ครูผู้สอนมีความสามารถใช้และเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคณตรีอย่างถูกวิธี.....	.....	.....	.....	.....	.....
34	โรงเรียนได้เชิญวิทยากรให้ความรู้การผลิต การใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอนด้านคณตรี..... ด้านการวัดผลและประเมินผล	.....	.....	.....	.....	.....
35	ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลวิชาคณตรีศึกษาในด้านต่อไปนี้ 35.1 ด้านเนื้อหาทางคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
	35.2 ด้านทักษะทางคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
	35.3 ด้านเขตติทางคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
36	ครูผู้สอนทำการประเมินผลในช่วงไม่งานดังนี้ 36.1 ก่อนการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
	36.2 ขณะทำการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
	36.3 หลังการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
37	ครูผู้สอนเปรียบเทียบผลการประเมินครั้งปัจจุบัน กับครั้งก่อนเพื่อหาความก้าวหน้าและจัดทำสถิติผลการเรียนรู้วิชาคณตรีศึกษาทุกภาคเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	สภาพการใช้หลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ที่สุด
38	ครุผู้สอนมีความสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลทางคณตรี..... ด้านค่านิยม และเขตติทางคณตรี	.....	.....	.....	.....	.....
39	วิชาคณตรี มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ...	.....	.....	.....	.....	.....
40	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
41	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในกิจกรรมด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
42	โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาคณตรีในระดับสูงขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
43	วิชาคณตรีศึกษา มีส่วนสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้กับนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
44	คณตรีมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์.....	.....	.....	.....	.....	.....
45	ท่านเห็นด้วยกับคำว่า “คณตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก”.....	.....	.....	.....	.....	.....

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
00	ครุผู้สอนขาดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี ..... มีจำนวนผู้ปกครองที่ไม่เห็นความสำคัญของ วิชาการด้านดนตรี.....	...../....	.....	.....	.....	.....
00		.....	.....	.....	.....	..../....

จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า ครุผู้สอนขาดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี ในระดับมากที่สุด เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมด้านดนตรี

จากตัวอย่างข้อ 00 แสดงว่า จำนวนผู้ปกครองที่ไม่เห็นความสำคัญของวิชาการด้านดนตรี มีจำนวนน้อย ไม่มีปัญหาต่อการจัดกิจกรรมด้านดนตรี

แบบสอบถามด้านปัญหาการใช้หลักสูตร

ข้อ	ปัญหาใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านหลักสูตรและเนื้อหา					
1	โรงเรียนขาดเอกสารประกอบหลักสูตร และ ตำราด้านคณตรี	.....	.....	.....	.....	.....
2	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ วัย และสภาพสังคมของนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
3	เนื้อหาวิชาด้านคณตรีมีความยากต่อการศึกษา ของ ครูผู้สอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
4	ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสม กับการจัดกิจกรรมด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
5	หลักสูตรขาดการแนะนำการเตรียมตัวของครู และการเตรียมตัวก่อนทำการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
6	หลักสูตรขาดเนื้อหาวิชาด้านคณตรีด้านความคิด สร้างสรรค์.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านบุคลากร					
7	ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดทักษะด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
8	ขาดการจัดอบรม ประชุม สัมมนาวิชาการด้าน คณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
9	ขาดบุคลากรแนะนำการใช้หลักสูตรและเนื้อหา วิชาด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
10	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ และขาดการ ประสานงานด้านคณตรีกับบุคลากร ในท้องถิ่น...	.....	.....	.....	.....	.....
11	ขาดการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรใน โรงเรียนในการจัดกิจกรรมด้านคณตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
12	ครูผู้สอนขาดโอกาสจัดกิจกรรมด้านคณตรีอย่าง เดิมที่.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
13	ครูผู้สอนศึกษาเนพาะคุณมือครูและเอกสารประกอบหลักสูตร ไม่ศึกษาหลักสูตรแม่นท...	.....	.....	.....	.....	.....
14	ครูผู้สอน ไม่จัดทำแผนการสอนระบะยາ และแผนการสอนสำหรับหน่วยการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
15	ครูผู้สอน ไม่จัดทำแผนการสอนระดับบทเรียน (บันทึกการสอน).....	.....	.....	.....	.....	.....
16	ครูผู้สอน ไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
17	ครูผู้สอน ไม่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	.....	.....	.....	.....	.....
18	ครูผู้สอนต้องสอนหลายวิชา จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมดนตรีได้เต็มที่	.....	.....	.....	.....	.....
19	ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมด้านดนตรีให้มีความสัมพันธ์ กับวิชาการด้านอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
20	ครูผู้สอน ไม่เข้าใจการดัดแปลงหรือยึดหยุ่นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
21	ครูผู้สอน ไม่ยึดแนวการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสู่เกณฑ์มาตรฐาน	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านสื่อการสอน					
22	สภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการด้านดนตรีไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
23	ขาดการเตรียมการ ใช้สื่อการสอนและการใช้เครื่องดนตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
24	โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนด้านดนตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
25	ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อค้านคนตว.....	.....	.....	.....	.....	.....
26	โรงเรียนไม่สามารถสร้างหรือซ้อมแซมสื่อ การสอนค้านคนตว.....	.....	.....	.....	.....	.....
27	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องสอนตว.แต่ใช้ไม่เต็ม ที่ โดยเก็บรักษาไว้เกรงว่าจะชำรุด.....	.....	.....	.....	.....	.....
28	เครื่องสอนตว.ที่โรงเรียนได้รับมีคุณภาพดี..... ด้านการวัดผลและประเมินผล	.....	.....	.....	.....	.....
29	ครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาการวัดผลและประเมินผล ค้านคนตว.ในเอกสารประกอบสอนหลักสูตร.....	.....	.....	.....	.....	.....
30	ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบ ทดสอบในค้านต่อไปนี้ 30.1 ด้านเนื้อหาสาระทางคนตว.....	.....	.....	.....	.....	.....
	30.2 ด้านทักษะค้านคนตว.....	.....	.....	.....	.....	.....
	30.3 เอกคติค้านคนตว.....	.....	.....	.....	.....	.....
31	เครื่องมือวัดผลมีเฉพาะแบบทดสอบที่วัดผลด้าน เนื้อหาสาระทางคนตว.เท่านั้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
32	ครูผู้สอนไม่วัดผลวิชาคนตว.ศึกษาค้านต่อไปนี้ 32.1 ด้านทักษะทางคนตว.....	.....	.....	.....	.....	.....
	32.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์.....	.....	.....	.....	.....	.....
33	ครูผู้สอนไม่ทำสถิติการวัดผลและประเมินผล การเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านค่านิยมและเอกคติ					
34	นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับวิชาคนตว. เพราะมี คะแนนน้อย.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
35	ครุผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านคนตระ เนื่องจาก เชื่อว่า 35.1 นักเรียนนำวิชาคนตระไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย..... 35.2 วิชาคนตระเป็นวิชาที่เสริมวิชาอื่น เท่านั้น.... 35.3 คนตระเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัว จะฝึกปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีพิธีสารค์เท่านั้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
36	ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนวิชาคนตระ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ^๑
เกิด^๒
สถานที่เกิด^๓
ประวัติการศึกษา^๔

นายวีระชัย จารย์รัตน์
20 ธันวาคม 2501
จังหวัดร้อยเอ็ด ประเทศไทย
ครุศาสตรบัณฑิต(พลศึกษา)
วิทยาลัยครุภัณฑ์ พ.ศ. 2530
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คนตระ)
วิทยาลัยครุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2544
อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนบ้านชาติ สำนักงานการ
ประ同胞ศึกษาอำเภอพนัมไพร สำนักงานการประ同胞
ศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน